

ŽIVLJENJSKO-KOZMIČNA ENERGIJA

BOŽANSKI VPLIV VESOLJA

PRVI DEL

Osnovne zakonitosti

Božidar Djurica

ŽIVLJENJSKO-KOZMIČNA ENERGIJA

BOŽANSKI VPLIV VESOLJA

Božidar Djurica

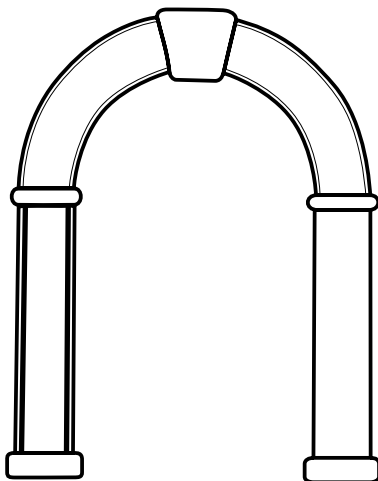
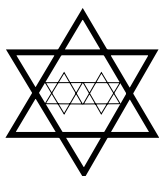

ŽIVLJENJSKO-KOZMIČNA ENERGIJA

BOŽANSKI VPLIV VESOLJA

PRVI DEL

Osnovne zakonitosti

Božidar Djurica

Božidar Djurica

ŽIVLJENJSKO-KOZMIČNA ENERGIJA
BOŽANSKI VPLIV VESOLJA
PRVI DEL: OSNOVNE ZAKONITOSTI

www.zivljenjsko-kozmicna.net

Lektor:
dr. Vladimir Osolnik, prof

Založnik:

Alternativa, Irena Golouh
Podmilščakova 51, 1000 Ljubljana
041 284 879

Oblika:
www.atelje2050.si

Ljubljana, oktober 2023
Elektronska izdaja

Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili
v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

COBISS.SI-ID 165421315
ISBN 978-961-95065-2-3 (HTML)
ISBN 978-961-95065-3-0 (PDF)

Zahvaljujem se vsem ljudem, ki so se obrnili name, ko so iskali pomoč in zdravje. Spodbudili so me k sistematičnemu pristopu pri zdravljenju in k odločitvi, da o svojem spoznanju, nazoru in delu napišem knjigo in da učim tudi druge, ki želijo pomagati sebi in svojim bližnjim.

Prav tako se zahvaljujem vsem tistim, ki so mi stali ob strani in pripomogli k realizaciji prvega dela obravnave pričujoče snovi; še posebej se zahvaljujem Vladimirju Osolniku, ki je težko razumljivo besedilo jezikovno pregledal in popravil.

avtor

VSEBINA

SPREMNA BESEDA	11
UVOD	18
1. VPOGLED	27
1.1. Pregled skozi čas	27
1.2. Ezoterične vede	29
1.3. Duhovna rast posameznika	30
1.4. Prvi korak v zdravljenju	32
1.5. Organizmi in njihove lastnosti	33
1.6. Pomen anatomije za zdravljenje	33
1.7. Meditacija in njene oblike	34
2. RAZVOJNA POT	37
2.1. Or, Orgon	37
2.2. Spoznanja Wilhema Reicha	38
2.3. Spoznanja Rafaela Rosena	39
2.4. Spoznanja Naomi Feinberg	41
3. BIOORGONOMIJA	42
3.1. Energetski sistemi	42
3.2. Meditacija svetlobe	44
3.3. Merjenje energije	45
3.4. Sprejemna in oddajna roka	50
3.5. Komplementarna energija	52
3.6. Barve	54
3.7. Zdravljenje v bioorgonomiji	57
4. HATMARA	60
4.1. Merkava	60
4.2. Meditacija za izdelavo merkave	61
4.3. Barve v merkavi	65
4.4. Merkava v bioorgonomiji	67
4.5. Pravila transformacij	68
5. VZROKI BOLEZNI	70
5.1. Karma	71
5.1.1. Strah	72
5.1.2. Stres	72
5.1.3. Travma	73
5.1.4. Vpliv živih ljudi	73
5.1.5. Vpliv pokojnikov, oz. mrtvih	77

5.1.6.	Drugi vplivni viri	79
5.2.	Reinkarnacija	79
5.3.	Komplementarni partner	81
5.4.	Dedno po očetu	82
5.5.	Dedno po materi	82
6.	ZDRAVLJENJE	84
6.1.	SKLOP VZROKOV	84
6.2.	Uporaba Merkave	86
6.3.	Transformacija	87
6.4.	Postopek zdravljenja	87
6.5.	Meditacija Srečanje z vodnikom	89
7.	EVOLUCIJA IN PROGRAMI	96
7.1.	Neskončna svetloba	96
7.2.	Kreacija	97
7.3.	Komplementarne energije	98
7.4.	KETER	98
7.5.	KETER iniciacija	103
7.6.	Program EHEYE ASHER EHEYE	104
7.7.	BIBLIJA in njen pomen	105
7.8.	KABALA in njen pomen	105
8.	EKSPLOZIJA V VESOLJU	109
8.1.	Razločitev kreacije na dva dela	109
8.2.	Dve različni stanji	110
8.3.	Zdravljenje	110
8.4.	Program <i>NA'OM ADONAI</i>	111
8.5.	Program <i>TIKUN OLAM</i>	112
9.	PROGRAM YEHI OR	113
9.1.	Aktiviranje procesa YEHI OR	113
9.2.	Program YEHI OR	113
9.3.	Osnovna pravila	115
9.3.1.	Vakum - PRVO PRAVILO	115
9.3.2.	Energetska telesa - DRUGO PRAVILO	117
9.3.3.	Komplementarni partner - TRETJE PRAVILO	119
9.4.	Združeni programi	122
10.	PRIPRAVE ZA ZDRAVLJENJE	123
10.1.	Priprava terapevta	123
10.2.	Priprava pacienta	124

10.3.	Priprava prostora za terapijo	125
10.3.1.	Geopatološke motnje	126
10.3.2.	Prostorske motnje	127
10.3.3.	Motnje na zazidalni parceli	128
10.4.	Skupinsko delo terapevtov	129
10.5.	Pristop k zdravljenju	130
11.	TERAPIJA ENERGETSKEGA TELESA	132
11.1.	Aura	132
11.2.	Hrbtenica	132
11.3.	Kri	133
11.4.	Komplementarni partner	133
11.5.	Življenjska energija	134
12.	TERAPIJA FIZIČNEGA TELESA	135
12.1	Pregled funkcionalnih sistemov- ČETRTO PRAVILO	135
12.2.	Sistem ne funkcionira – PETO PRAVILO	137
12.3.	Telo je bolno	139

SPREMNA BESEDA

Smisel slehernega človeškega življenja je sreča. Vsak človek si jo želi, ne glede na čas in kraj svojega bivanja, sega po njej, in vsak človek si jo predstavlja drugače. Le ena misel in želja je v tej mozaični predstavi vsem nam, ranljivim in krhkim človeškim bitjem, dana kot skupna: to je sreča v zdravju.

Na tej poti zdravega življenja, ali na poti iz bolezni, na poti iz trpljenja, tako svojega kot tujega, iščejo človeška bitja ustaljena in nova pota, bodisi z željo da bi si zdravje ohranili, da bi bolezen preprečili, bodisi da bi jo omilili, ali da bi ozdraveli. Na tej poti vsi iščemo pomoč, nasvet, oporo, zdravilo.

Prav to, dobronamerno, kompetentno in preizkušeno pomoč, strokovni nasvet in vsakomur dostopno zdravilo prinašajo besedila v dvanajstih poglavjih pričujoče knjige dolgoletnega zdravilca in terapevta s kozmično-življenjsko energijo, gospoda Boška Djurice, ki leži pred Vami.

Njen avtor, po izobrazbi inženir elektrotehnike, ki živi v Sloveniji že 45 let, s svojim pronicljivim očesom opazuje metode, postopke in učinke zdravljenja z nekonvencionalnimi pristopi ter s svojo prirojeno nadarjenostjo, pridobljenim strokovnim znanjem in dolgoletnimi izkušnjami iz požrtvovalnega terapevtskega dela s pacienti črpa spoznanja o obstoju, lastnostih in pozitivnih učinkih kozmične energije.

Njegovi uspehi pri zdravljenju bolezenskih stanj, bolezni, in tudi tki. neozdravljivih primerov, pa tudi razgledi po raznovrstni domači in tuji, sodobni in starejši strokovni literaturi ter nezdravih pojavih in njihovih posledicah v slovenskem in črnogorskem življenjskem okolju, so mu dali dovolj gradiva za to nenavadno in poučno knjigo, ki odpira pred bralcem pogled na resnico o delcih sveta okoli nas, v nedeljivem fizičnem in paralelnem duhovnem svetu posameznika, ki smo jo sicer slutili, zaznali, a se nismo mogli dokopati do njenega bistva, do artikulacije problema, do odgovora nanj, do zdravilne rešitve ali odrešitve.

Avtor tu pogumno ponuja javnosti svojo življenjsko izkušnjo, lastna spoznanja, preizkušene metode in učinkovite terapevtske postopke v premagovanju bolezni, bolezenskih stanj, negativnih vplivov okolja, prednikov in magije, o blagodejnosti duhovne aktivnosti, osebne rasti in mantrične meditacije, o spoznavanju, odkrivanju, zdravljenju in preverjanju učinkovitosti zdravljen-

---

---

ja na obolelih mestih oz. organih, o zdravljenju fizičnega in duhovnega telesa s transformacijami oz. prebliski, o razkrivanju in odpravljanju delovanja urokov in prekletstev, idr., tudi nam, bralcem, v vednost in v uporabo, v skladu s humanističnim načelom antičnega modreca: spoznanja in znanja, ki jih človek doseže v svojem delu in življenju mora nesebično podati naprej, v trajni in resnicoljubni želji, da bi bralec, pacient, ali terapevt in zdravilec v njej našla svoje zrno resnice, oporo, napotek, postopek, metodo in s tem učinkovito pomoč.

Demistificira nekatere zablode, naivne predstave, postopke, in hkrati ponuja konkretne odgovore na številna boleča in aktualna vprašanja, ki spremljajo naš od narave bežeči čas in njegove pogoste bolezni.

Knjiga je napisana pošteno, zavzeto in dobronamerno: razkriva nenavadno bogato znanje, izkušnjo in predvsem iskreno plemenito željo avtorja: pomagati sočloveku v stiski, pomagati sočloveku iz njegovih fizičnih in psihičnih težav, pomagati sočloveku na poti iz bolezni oz. na poti k zdravju, na poti od zlega k dobremu danes in jutri: skratka, razkriva bralcem svojevrstni svet terapevta, zdravilca Boška Djurice, v kateri mu nekateri bralci ali terapevti sicer ne moremo v celoti slediti, ker ne premoremo njegove predanosti, doslednosti, nadarjenosti, izkušenj, marljivosti in znanja, ki pa ponuja odgovore na pogosta in tudi nekatera doslej nerešena vprašanja iz sveta človeških bolezni, muk, strahu in vsakdanjega trpljenja.

Torej, dragi bralci in sotrudniki na poti k fizičnemu in psihičnemu zdravju, pacienti in zdravilci, ljubitelji ezoterične in klasične, oz. konvencionalne in alternativne medicinske literature, spoznajte njegovo modro knjigo o dosegljivosti, načelu, postopkih in metodah zdravljenja s kozmično-življenjsko energijo, njegovih razsežnostih in pozitivnih učinkih, in prisluhnite besedi, poročilom, opisom, razlagam in napotkom izkušenega in uspešnega zdravilca: v njej boste zagotovo našli marsikaj novega, neverjetnega, šokantnega, preizkušenega, poučnega, zanimivega, modrega, uporabnega in koristnega tudi na Vaši osebni poti do zdravja in sreče.

dr. Vladimir Osolnik, profesor

Na splošno veljajo besede »zavedati se« (to be aware), »vedeti« in »biti pri zavesti« za sopomenke. Koren aware (tako kot v nemščini gewahr) pomeni v angleški in germanski zgodovini besede »previdnost« ali »pozornost«. Običajno ga zasledimo v besedni zvezi, kot je »biti pozoren« ali »postati pozoren na kaj«. To pomeni več kot preprosto zavedanje ali znanje.

Pomeni, da odkrijemo nekaj, kar ni povsem očitno in česar nismo pričakovali.

Z drugimi bedami, zavedanje je vedenje ali zavest v stanju napete pozornosti.

Ni ga stika med dvema človeškima bitjema, ki ne bi vplival na oba.

Cilj vseh živih bitij, tudi človeka, je isti : čim popolnejša rast, razvoj, zorenje, plodnost in s tem ohranjanje življenja.

Človek je obdarjen z razumom in svobodo izbire, da sam išče in izbira svoje cilje.

Na poti samoizpopolnjevanja je najprej treba premagati nekaj ovir. Največja med njimi je morda nasedanje slepilom, utvaram in prevaram. Teh je v družbi, ki temelji na težnji po čimvečjem dobičku, ne pa največji koristi za ljudi, veliko in to na vseh področjih.

Celo na področju »duhovne rasti« mrgoli praznih obljub in sleparij.

Na poti samoizpolnitve nas ovira tudi zapravljanje časa s plehkim govorjenjem, miselnost, da je mogoče kaj vrednega doseči brez truda in odpor proti vsemu, kar diši po avtoritarnosti in disciplini.

Koristni koraki na tej poti so: osredotočanje na en cilj namesto beganja za mnogimi; budnost, namesto da živimo napol budni; globlje zavedanje sebe in sveta; razvijanje pozornosti, zbranosti in kritičnega mišljenja.

Bistvo vseh pravil je, da so pogoji, ki jih moramo izpolniti, če naj dosežemo popolnejše življenje, odrekanje pohlepu, utvaram in sovraštvu ter gojenje ljubezni in sočutja.

Spoznanje in učenje umetnosti življenja ovira tudi vdajanje plehkim pogovorom. Kaj je plehko?

Predvsem, pomeni plitev, nezanimiv, nepomemben, puhel, pouliččen ali prostaški. Kot »plehko« lahko opredelimo tudi naravnost, ki jo v življenju zanima le površina stvari, ne pa njihovi vzroki ali globlje plasti; kot nagnje-

---

---

nje, ki ne razlikuje med bistvenim in nebistvenim, ali kot nagnjenje, ki ti dve značilnosti spreobrača. Lahko tudi rečemo, da plehkost izvira iz neživosti, neodzivnosti, mrtvosti ali iz kateregakoli nagnjenja, ki ni povezano z osrednjo človekovo nalogo: popolnoma se roditi.

V prvem stoletju pred našim štetjem je rimski filozof Cicero prvi uporabil besedo humanizem in s tem označil prepričanje, da je bistvo vsega v spoštovanju posameznika, saj se v njem najde slika celega sveta v malem.

Boško je humanist.

V svoji knjigi nam razkazuje pot, razblinitve egovih meja in kako se s pomočjo vse prisotne pozitivne energije združiti z želenim blagostanjem.

O. Renko, dr. med.

Vse več se ponuja možnosti tudi pri nas, kako z uporabo različnih alternativnih tehnik pomagati pri zdravljenju. Ob večletnem delu, obiskovanju raznih tečajev, spremljanju dela kolegov je opaziti, da so zdravilci na opaznem udaru glede lastnega zdravja, osebne kvalitete in dolgosti življenja. Marsikatera zdravilska tehnika daje sicer dober rezultat, vendar je ponavadi ozko delujoča ali celo povzroči na zdravljenju neželjeno posledico, če terapija nima pravilnega pristopa k zdravljenju.

V pričujoči knjigi nam avtor razkriva čudoviti novodobni nauk, s katerim lahko oplemenitimo vsako tehniko zdravljenja brez zunanjih pripomočkov. Uporabo izvirne kozmične energije, ki nam daje življenje sami preverjamo pred in po zdravljenju. Našo odvisnost od kozmične energije dokazujejo tudi mnogi empirični poskusi znanstvenikov in pričevanja vse več pojavljajočih se posameznikov, ki živijo tudi brez hrane in pijače.

Prednost uporabe življenjsko-kozmične energije pri zdravljenju je predvsem v tem, da nima nikakršnih stranskih učinkov za udeležence terapije: odpravijo se vzroki, ki so povzročili bolno stanje in dovede se čista energija lastnemu obrambnemu sistemu, da bolnik sam premaga konflikte in bolezni.

Pacient po terapiji dobi voljo do življenja ter omeji delovanje vsakdanjih stresov na organizem. Temu sledijo hitre in neverjetne ozdravitve na vseh možnih področjih kreiranja. V večini primerov zadostuje ena oz. majhno število terapij, razen pri zdravljenju težjih posledic, ki jih bolezen pušča na človeških organih. Z iskanjem vzrokov bolezni najpogosteje zasledimo programirane vdore, ko je za ozdravitev pacienta potrebno očistiti tudi bivalni ali delovni prostor od motečih energetskih vplivov.

Boško zdravi in vodi tečaje za usposabljanje terapevtov z življenjsko kozmično energijo v raznih krajih pri nas in v tujini, v le-teh predvsem z metodo zdravljenja na daljavo. Njegov vrhunski prispevek je v učinkovitem čiščenju črne magije, urokov in prekletstev, kot najbolj motečih vzročnih vplivov pri težkih obolenjih. Zdravi z metodo miselnih prebliskov, do katere po njegovem več kot štirideset letnem proučevanju okulturnih ved najlažje pridemo preko pedagoško pogojenega dela procesa spoznavanja hermetizma. V jedrnatem tekstu tega priročnika nas popelje od znanih zahodnih sistemov tradicionalne medicine do odkritja delovanja osnovnih kozmičnih zakonov, stkanih v kratke zdravilne transformacije.

Prva od treh predvidenih knjig je izjemen prispevek k ezoterični literaturi. Odkriva nam stik znanosti in duhovnosti preko popravkov genetskih mutacij, vsem zainteresiranim za duhovno rast pa z vztrajnim delom in opazovanjem nudi možnost spoznanja resnice.

Irena Golouh

*UM JE MORILEC RESNICE
NAJ UČENEC UBIJE MORILCA*

UVOD

Napisati knjigo ali priročnik na temo, za katero tako rekoč ni strokovne literature, predstavlja za slehernega avtorja velikanski izziv, in tudi veliko tveganje. Kljub tem pomislekom obstajajo v ljudeh ustvarjalne pobude, ki posameznika v to tveganje in mukotrpno delo vodijo; mene je vodila predvsem nesebična želja, da bi bralcem zagotovil vednost o lastnih spoznanjih o tej pomembni snovi, ter hkrati želja, da bi pridobil povratno informacijo o razumljivosti izvajanj in temi nasploh. Nedokazano tako lahko mnogim postane izziv, praktični rezultati predstavljenega zdravljenja pa trajno zagotovilo realnosti in trajne vrednosti napisanega besedila.

Ugotovitev, da so človeška prizadevanja, ki rešujejo probleme začeni od posledic, in ne od njihovega vzroka, ter da večina postavljenih pravil in metod sloni na tej osnovi, kaže na še večjo negotovost. Človeško bitje v prvotnem evolucionem razvoju še ni bilo sposobno reševati probleme začeni od njihovega izvira oz. vzroka. Zato je bil tekom časa vzpostavljen empiričen sistem in osnovno pravilo: zmagati in ostati živ ali te ne bo več. Vladala so pravila narave. Človek je postopoma postavil pravilo, da mora vse, kar naj bi se sprejelo kot načelo ali zakon, imeti znanstveno podlago in preverjeno osnovo.

To je pripeljalo do tega, da je človeška vrsta posegla v naravo in jo začela spreminjati. Človek se je znašel na vodilnem položaju (kot v komandnem stolpu) in je okrog sebe začel urejati svet, seveda po svoje. Z uničevanjem posameznih živalskih vrst, poseko gozdov, preusmeritvami naravnih tokov, itd., je posegel v naravo in s tem v svoje bistvo, kar ga je pripeljalo v nasprotje s kozmičnimi zakoni. Nastal je konflikt.

Vsekakor bo tudi v prihodnje človek napredoval v svojem vsestranskem razvoju ne glede na ta konflikt in njegovo inkriminirano »nasprotovanje naravi«. Verjetno narava nima nič proti temu. Obnaša se po pravilu vzroka in posledice: ne vznemirja se, če poleti pada sneg ali pozimi greje močno sonce.

Toda nastali so problemi prilagoditve na novo stanje, ker je to neskladje enako prizadelo rastlinski, živalski in človeški svet. Pojem bolezni lahko definiramo skorajda kot posledico tega oz. nekega neskladja. Bolezen namreč lahko opazujemo tudi kot indikator živemu organizmu, da nekaj oz. nekje napačno ravnajo z njim, da nekaj in nekje ni usklajeno z naravnimi zakoni, kar povzroča, da deluje razdvojeno ali nepravilno.

Po drugi strani, če pogledamo žive organizme v naravi, lahko ugotovimo, da so vrhunsko konstruirani, sestavljeni oz. narejeni. Na primer: človeški organizem vsebuje vse elemente, ki jih pozna narava. To istočasno pomeni, da lahko izdelava vsak organ ali vsako zdravilo, ki ga organizem potrebuje. Mogoče izbrani ali obravnavani organizem tega ne zna; morda je sam moten, ali ga nekdo moti. Znanstvenikom je jasno, da živ organizem lahko premaga vsako bolezen. /Pri tem ne upoštevamo smrti, ki ni bolezen, temveč pomeni naravno stopnjo v življenju živega organizma/. Kljub temu se življenjska doba iz leta v leto v povprečju podaljšuje.

Če izhajamo iz izhodišča, da človeški organizem lahko sam sebe vzdržuje, potem logično sledi, da temu organizmu v trenutku nesposobnosti njegovega obrambnega sistema lahko tudi pomagamo da najde pot, da v kritičnih trenutkih nevarnosti za zdravje najde rešitev in da sam premaga bolezen. To je osnovna naloga zdravljenja in terapijskega dela. Terapevt mora s svojim delovanjem omogočiti ogroženemu sistemu, da bo maksimalno sposoben za lastno obrambo.

Pri tem se odpira več vprašanj, a kot prva so: kako pomagati organizmu; kaj vzeti za osnovo; katera energija je prava? Če bi bazirali svoje poglede na spoznanjih že obstoječih ezoteričnih disciplin bi ravnali tako, kot če bi reševali problem začeniši od posledice, in ne od njegovega vzroka. S tem ne dosežemo prave oz. zadostne rešitve.

Veliko literature je bilo napisano na temo odkrivanja in raziskovanja kozmične in življenjske energije. Večinoma v njej zasledimo zgrešen poizkus ali slabo razlago: dobil sem občutek, kot da bi avtorji oz. pisatelji pisali te knjige zaradi svojega zadovoljstva. Okrog leta 2000 je ezoterična literatura v svetu in pri nas doživela ekspanzijo, toda še vedno v njej ne najdemo razlag z direktnim in jasnim pojasnilom. Večinoma avtorji zagovarjajo svojo razlago opisanih pojavov in spoznanj oz. prakse z osnovnim zagotovitvom, da jim je to povedal »vodnik«, »angel varuh« ipd. To pravzaprav pomeni, da imajo korist od te literature samo tisti, ki lahko srečajo svojega »vodnika«, drugi pa izgubljajo čas ali postajajo zasvojenici katere izmed v nji predstavljenih tehnik. Tudi tisti, ki lahko vidijo »angela varuha«, nimajo o kozmični in življenjski energiji prave informacije in predstave. V kolikor je pozornost pisca namenjena nekemu izbranemu dogodku ne morem ubežati vtisu, da je celotna literarna

---

---

bera namenjena avtorjem samim, ali eni od ezoteričnih tehnik, ki ima s svojim delovanjem toliko stranskih učinkov, da je bolje pozabiti nanjo.

Nekaj del iz širokega izbora tovrstne literature nam vendarle nakazuje rešitev, oz. usmerja pozornost na izvir težave, problema oz. stanja. To so predvsem literarna dela in tehnike, ki prihajajo z vzhoda. Že pred mnogimi leti pred našim štetjem so namreč v Indiji, na Kitajskem in Japonskem nakazovali, da je človeški organizem odvisen od energije, katero sprejmemo v organizem. Tu so večinoma kazali na notranje organe in telo. Na primer, rekli so: »Prana ledvic je dobra, če je ledvica zdrava«. Na Kitajskem in Japonskem so govorili: '»či« ali »ki« je dober'.

Kljub temu je manjkal za zdravljenje nenadomestljiv in temeljni podatek, kdo je to prano dal ledvicam? Poskusi teozofov, da bi pojasnili izvir v svetlobi, čeprav so definirali celo atom svetlobe, niso zadostovali. Konec preteklega stoletja je poskus orgonomistov nakazal možnost, da je energija v živem organizmu odvisna od kozmične, predvsem sončne svetlobe. Naredili so opazen korak naprej, ker so opustili človeško bitje kot osnovo vsega in poiskali izvir energije, življenja in zdravja v soncu.

Danes imamo premalo dokazov, da je to popolnoma res, a smo vsi, ki se ukvarjamo s temi vprašanji prepričani, da je izvir v vesolju, in ne v človeku. Še bolj je prisotno spoznanje, da terapevtske dejavnosti, izkušnje in dosežki potrjujejo dejstvo, da je prav kozmična energija glavni nosilec oz. steber zdravega stanja v nekem organizmu. Če namreč organizem ima to energijo, ki prihaja iz vesolja, je zdrav organizem - in obratno, če je nima, je bolan ali pripravljen, da to bo.

Tudi dejstvo, da po svetu živijo in hodijo naokrog ljudje, ki nam dokazujejo, da je možno živeti brez hrane in vode, kaže na to, da človek pravzaprav s hrano vnaša v organizem predvsem energijo hrane. Ta energija je po svojem izviru življenjsko-kozmična energija, ki jo je hrana sprejela vase v času življenja pred konzumacijo oz. našo uporabo. S tem spoznanjem se spremeni tudi pogled na človeško prehrano in postane jasno, zakaj je sveža hrana zdrava. Ker je zadržala to energijo in je zato v tem stanju najbolj koristna, medtem ko predelana ali nesveža hrana veliko te energije izgublja in je torej manj uporabna oz. koristna.

Energijo lahko prejmemo tudi, ko smo zunaj, kot rečemo: na »svežem zraku«. Gozdni, terenski delavec ali kmet, ki se dalj časa mudi v naravnem okolju, je v večini primerov bolj zdrav kot tisti, ki stalno biva v urbanem okolju, v zaprtem prostoru ali pisarni. Vsak dan namreč iz ozračja prejme zadostne količine kozmične energije in je zato sam sposoben premagovati bolezni, ali preprečiti, da bi sploh delovale na njegov organizem. Zanj rečemo, da je zdrav.

To so dejstva, ki sovpadajo in potrjujejo izkušnjo, da so mnoge tehnike alternativnega zdravljenja uspešne, čeprav nimajo še natančne razlage, in to so hkrati dejstva, ki so me privedla do spoznanja, da je področje zdravljenja s kozmičnimi energijami nedefinirano, ter da je moja dolžnost poiskati pot, kako opisati, razložiti in pojasniti resnico, da so ti posegi oz. prijemi uspešni. Biti zdravilec, terapevt ali kakor koli že imenujemo osebo, ki s svojim znanjem in sposobnostjo zdravi, pomeni biti tisti člen v procesu zdravljenja, ki nekaj pozitivnega izvaja in dosega, čeprav morda ne razpolaga z znanstvenimi razlagami in strokovno literaturo o tej svoji dejavnosti.

Obenem je pričujoča snov poizkus, da bi se na nekem znanstvenem področju, na osnovi spoznanih lastnosti tega področja, zarisala in oblikovala metoda terapevtskega dela kot gradivo, informacija in osnova za vzgojo kadrov in za uspešno zdravljenje. Kar pomeni, da je moja metoda izoblikovana tako, da pripelje kandidata skozi sistem kognitivne vzgoje do stopnje in stanja zdravilca, ko mu ta metoda ne bo več potrebna. Za ta vzgojni proces oz. dosego njegovih ciljev je idealen nauk bioorgonomistov in hatmaristov, ki so močno prisotni na našem področju in je zato pristop in razumevanje njihovega nauka sprejemljiv. Tudi na koncu procesa vzgoje je opustitev nauka bioorgonomistov in hatmaristov neboleča.

Z druge strani so bioorgonomisti in hatmaristi del naše zahodne civilizacije, kar tudi daje poseben poudarek. Na zahodu ne moremo sprejeti načela vzhodne civilizacije in meditirati 20 let, da bi nekaj dosegli. Kvečjemu bi za to uporabili nekaj mesecev, nekateri pa se lahko zadovoljijo le z nekaj dnevi ali celo urami. Zahodna civilizacija zahteva kratko, jedrnato in uspešno terapevtsko metodo.

Na koncu še strnjen povzetek mojih spoznanj in tega besedila. Rastlinski in živalski svet sta odvisna od energije, ki jo izžareva in pošilja vesolje: brez

---

---

sončne energije na Zemlji ni življenja. Če ima organizem zadosti te energije, je sposoben premagati vsako bolezen. Problemi nastanejo v primerih, ko organizem sam ni sposoben sprejeti to energijo, oz. kadar je moten, ali če ga nekaj od zunaj moti. Tu nastane potreba po delu terapevta, ki nastopi oz. kanalizira življenjsko-kozmično energijo iz vesolja v pacienta.

Po grobih ocenah tako ogrožen organizem lahko sam skozi hrano, dihanje in druge aktivnosti sprejme na dan le pet do deset procentov te potrebne energije, kar je v primerjavi z delom terapevta razmeroma malo: kompetenten terapevt mu lahko da sto procentov. Logično, pred terapijo mora terapevt odpraviti vse vzroke, ki so pripeljali do tega, da organizem sam ni sposoben sprejemati zadostno količino življenjsko-kozmične energije, in sicer zato, da se pacientu ne bi povrnilo slabo energetska stanje.

Osnovno vprašanje za vsakega analitika je: Kako pristopiti k terapevtskemu delu? Najprej se vsakomur zastavlja vprašanje, kolikšne oz. kakšne so posledice terapevtskega dela na organizmu pacienta. Znano je, da skoraj vse terapevtske tehnike, vsa alternativna zdravljenja, posebej bioenergetska, puščajo opazne posledice na pacientu in na zdravilcu. Moja izkušnja kaže, da so danes klasični terapevti ali znani bioenergetiki večinoma prenašalci bolezni, ter da so pogosto tudi sami bolni; v njihovih organizmih je prisotno veliko škodljivih in negativnih 'programov'. Najbolj žalostno je, da jih večina zaradi delovanja teh negativnih programov prezgodaj umre.

Delo z življenjsko-kozmično energijo je božansko in nima stranskih učinkov. Pacientu je bolje, ali pa se mu stanje zaradi zdravljenja s kozmično energijo ne poslabša: v najslabšem primeru se ne zgodi nič. Ta energija je eliksir za bio-sisteme: njeno delovanje lahko primerjamo z dolivanjem čiste vode v akvarij, ko je ribam lahko samo bolje, ali pa se nič ne spremeni. Ni čudno, da večina danes to energijo imenuje »božanska«; mnogi pa trdijo, da je ta energija bila spoznana za najvišje vodilo in da je pod imenom »bog« postala osnova vseh religij na svetu. Vsekakor delo s to energijo daje čudovite rezultate, ko pacient oživi že po dveh terapijah, povrne se mu zaupanje v življenje in dobi voljo za okrevanje.

Priročnik pred vami je sestavljen iz treh komplementarnih delov. V prvem segmentu je podan zgodovinski potek nastajanja in definiranja osnovnih zakonitosti mantrično-meditacijskih sistemov; v drugem delu je podana

---

---

uporaba teh zakonitosti pri zdravljenju. Metode so delno vezane na področji bioergonomije in hatmare in bodo pripomogle k dojemanju njunih osnovnih načel ter načela »življenje brez bolezni«.

V tretjem delu priročnika področji bioergonomije in hatmare ostajata ob strani. Nadomeščajo in nadgrajujejo ju moja spoznanja. Podana je zbirka navodil in ob njih številni primeri iz prakse pri zdravljenju, nato pri zdravljenju posledic bolezni in zatem tudi pri dokončnem obračunavanju z boleznijo samo. Tu bo prvič možno iz natisnjene besedila spoznati tehniko zdravljenja brez transformacij in tehniko miselnih prebliskov, ki v nekaj sekundah povrnejo organizem v zdravo stanje. Vse kaže, da so to ali podobno tehniko izvajali oz. uporabljali veliki misleci in zdravlilci-čudodelniki, znani iz starega veka: »položil je roko na bolnika in bolnik je ozdravel«.

Moj končni cilj je to tehniko, tehniko zdravljenja s postopkom miselnih prebliskov, spoznati, se je naučiti in jo obvladati. Po mojih izkušnjah vodi najuspešnejša pot za doseg te ciljev preko osnov bioergonomije in hatmare.

Povsem odvečna se mi zdijo vprašanja, kdo lahko postane terapevt z življenjsko-kozmično energijo. To tehniko lahko obvlada vsak zdrav človek, ne glede na svoja leta, spol, izobrazbo, versko opredelitev, narodnost ali podobno. Tu gre za eno samo, preprosto načelo: kako v času, ko izvajamo merjenja oziroma transformacije preprečiti svojemu egu, da nas ne zavede. Tehnika terapije predvideva tako imenovani sistem vklop-izklop, kjer se egu za kratek čas, za čas trajanja spontanega prebliska, prekine nadzor nad funkcijami zavesti in onemogoči racionalno priučeno delovanje. To je vse. Ostalo so koraki, ki jih izvajamo po napisanih pravilih, oz. ki jih izvajamo po ustaljeni znani shemi.

Da je opisano zdravljenje možno in učinkovito lahko zelo hitro potrdimo ali preverimo s pogledom v genetski zapis vsake celice: že z bežnim pogledom lahko v njej hitro ugotovimo neverjetno bogastvo programov. Kajti v genetski strukturi človeka je že samo po eni dimenziji shranjenih približno milijarda in sedemsto milijonov zapisov. Sleherni človek preko dednega nasledstva dobiva svoje gene; tako se tudi zgodovina našega življenja, izkušenj, duhovne rasti, bolezni itd. prenaša naprej, v gene naših potomcev; s tem lahko pojasnimo, razumemo ali opravičimo reinkarnacijo, karmo in še mar-

---

---

sikaj drugega. Npr., tudi videnja v našem evropskem okolju so po svoji vsebini krščanska, in ne budistična; budistu se gotovo ne bo prikazala Marija, mati božja, kar dokazuje oz. pomeni, da so tudi duhovna ali mistična videnja produkti našega organizma, oz. nas samih.

Na tej osnovi so že dolgo tega sklepali, da pripadniki človeškega rodu pravzaprav vse vemo in da je vse, kar določa naš človeški mikrokozmos, skrito v naših možganih: potrebno jih je tega le spomniti. Ti programi so aktivni in funkcionirajo s povsem določeno motivacijo, ali pa so neaktivni: pogosto ne razumejo dogajanj, oz. ne razumejo pomena signalov in sprememb na svojem specifičnem področju delovanja človeškega organizma.

Tako so npr. programi, ki omogočajo spoznavanje duhovnih dogajanj pri večini kristjanov na zahodu močno blokirani, medtem ko so pri prebivalcih na vzhodu odprti. Zaradi tega je sprejemanje njihovih modrosti in pouk o duhovnosti v našem okolju toliko težji, ker enostavno tega ne znamo razumeti.

Narava je poskrbela, da se s spremembo genetskega zapisa ne porušijo osnove kreacije, saj obstaja veliko istih sekvenc za eno dejanje ali delovanje enega organa. To omogoča terapevtu poseg vračanja poškodovanih genov v zdravo stanje in zdravljenje s popravkom. Praksa kaže, da to drži.

Še posebej je zanimiv vpogled terapevta v medprogramske programe, ki delujejo sinhronizirano v kompleksnem večdimenzionalnem sistemu med posameznimi organi, med sistemi v telesu, med telesi, med naravo in vesoljem. Te obstoječe povezave pojasnjujejo, kako lahko z zdravljenjem enega organa ozdravimo drugi organ (ali organe) in kako lahko medtem, ko zdravimo drugega (npr. pacienta), hkrati zdravimo tudi sebe.

Metoda terapije z življenjsko-kozmično energijo oz. njeni zdravilni učinki so danes do 85% znanstveno dokazljivi. Nedokazljivo je nekako 15% njene vsebine, in sicer meditacijsko-mantrični sistem transformacij in psihotronični stroj; le-teh ne moremo razložiti, in ne moremo opisati, kako delujeta. Toda praksa mnogih terapevtov, na različnih celinah, v različnih obdobjih je pokazala, da metoda te terapije deluje. Zaradi tega je združljiva z metodami klasične evropske medicine. Razlika je le v tem, da znana uradna medicina deluje predvsem na fizičnem delu telesa z zdravljenjem posledic neke bole-

---

---

ni, medtem ko omenjena metoda terapije z življenjsko-kozmično energijo deluje začeniši od vzroka in na duhovni ravni in se na koncu zdravilnega posega prenaša na fizično raven, na organizem sam.

Natančneje, na duhovni ravni terapevt odpravi vzrok bolezni oz. ozdravi njen vir; to lahko naredi celo veliko prej, kot pa se bolezen vidno pojavi oz. manifestira, medtem ko klasična medicina ukrepa, ko se pojavijo vidne sledi in posledice bolezni. Terapevt z življenjsko-kozmično energijo ozdravi ali prepreči vpliv vzroka bolezni na organizem in organizmu omogoči, da vzdržuje zdravo stanje; ali, v primeru porušenega normalnega zdravega stanja, da zdravo stanje ponovno vzpostavi, oz. pridobi in povrne, kar vse potrjuje prednost njegove metode.

Na duhovni ravni, kakor praksa kaže, časovna komponenta in komponenta razdalje ne delujeta. To načelo omogoča terapevtsko delo na daljavo in razvoj parapsiholoških sposobnosti, kot je to npr. branje misli ali jasnovidnost. Terapevt dostikrat pri neizobraženi populaciji ustvarja vtis, da dela čudeže, ker le-ta ne razume navedenih pojavov, pojavov brez zemeljskih komponent. Še posebej vzbuja občudovanje hitrost njegovega dela s prebliski in delo z uroki, prekletstvom in črno magijo. Toda z vztrajnim izobraževanjem se bo tudi to nejeverno presenečenje in začudenje izgubilo.

Obračun terapevta z egom mora biti neboleč. Kajti naš ego nas je pripeljal do tega, da lahko razmišljamo o možnosti, da ga pri transformacijah izločimo, da nam poseg vklop-izklop uspeva in deluje. Ego bo zagotovo zadovoljen, če nam terapevtsko delo uspeva, vseč mu bo, da smo uspeli s terapijo, da pomagamo pacientu in da nekaj znamo. Ego dobi svoje zadoščenje, čeprav se v končni fazi izobraževanja tega ne bomo več zavedali, ker nas bo povsem prepojila univerzalna ljubezen.

Terapevtsko delo je vsekakor odvisno od tega, ali se ego vpleta v to naše delo ali ne. Na tečajih, ki sem jih redno prirejal za ožji krog istomišljenikov, pogosto slišim izraze: »jaz sem to tako napravil ...«, »meni to tako dela ...«, »zakaj jaz tega ne morem ...«, »doma bom to preizkusil ...« in podobne izjave. Vse skupaj se zoži samo na to, da posameznemu kandidatu njegov ego ne dovoli, da bi mu kdo solil pamet, in tu je konec. Še posebej je ogrožen, če ima tak poklic, da v razmerju do drugih sam gospodari. Veliko je ljudi, predvsem moških, ki ne prenesejo tega, da je njihov ego nepomemben in zato

---

---

ne bodo sprejeli teh zakonov oz. terapije. Imel sem celo priložnost slišati iz ust mojega dobrega prijatelja: »Jaz vem, kaj ti delaš ...« Moj odgovor, da jaz sam ne vem, kaj počnem, ga ni zbegal.

Kozmični zakoni so za nas še vedno kot privzeti aksiomi, ker njihovih zakonitosti še ne poznamo. Moramo jih sprejeti takšne, kot so. Na primer, če rečem, da si bom zaustavil kroženje krvi v organizmu in da mi bo potem bolje, je to absurdno, kajti na fizični ravnini bom umrl. Če bi rekel: »Odstranil bom to sonce, da nam bo bolje«, je to absurdno, kajti na Zemlji po tem ne bo nobenega življenja več. Če pa se (za sedaj) sprijaznimo s temi zakoni, si predstavljamo, da so kot aksiomi, nam delo oz. terapija s kozmično energijo ne bo delala preglavic. In če še poseg transformacije izvedemo v določenem stanju meditacije, se bomo zelo približali kanalu za to energijo in s tem tudi končnemu cilju: postati uspešen terapevt.

Delo poteka po znanstvenem načelu »izmeri – transformiraj – izmeri«, kar da terapevtu povratno informacijo ali je poseg uspel ali ne, oz. ali dela prav. To načelo omogoča, da je zdravilca in zdravljenega možno spremljati pri terapevtskemu delu od blizu ali na daljavo. Pomeni, da ne rabimo zunanje kontrole, ker posege lahko kontroliramo sami. Terapevt ne rabi »učitelja«, »voditelja«, »guruja« ali kakega »swamija«, »brahmana«, vse naredi sam in je odgovoren samo sebi. Omogočeno je individualno delo, kontrola uspeha zdravljenja, in, logično, prevzem odgovornosti, ki jo zdravilec prevzame nase, tako za postopke kot za rezultate. To ne pomeni, da terapevtu ni potreben učitelj ali strokovna literatura: individualno delo zahteva ogromno vložene časa za duhovni razvoj in poglobljanje terapevtske sposobnosti.

Če izkoristimo kompletne možnosti duhovnega potenciala in dela s terapijo z življenjsko-kozmično energijo ugotovimo, da lahko terapevt zdravi s prisotnim ali odsotnim pacientom. Energija je povsod in se lahko spreminja iz ene oblike v drugo, ne more pa se izničiti. Na duhovni ravnini ni razdalje in je pacient lahko tu, med nami, ali na drugem koncu sveta; ker na duhovni ravnini tudi ni časovne komponente, se poseg lahko zgodi danes ali pa učinkuje mnogo let nazaj.

1. VPOGLED

Ali je Darwinova teorija veljavna ali ne, na tej stopnji ni pomembno: pomembno je, da zanesljivo vemo, da je določen evolucijski postopek obstajal. In če natančneje pogledamo v strukturo genov posamezne vrste živih bitij, oz. kakšni so njihovi DNKji, lahko hitro ugotovimo, da smo padli v past naravnih zakonov. Razsipništvo narave je tudi tu prisotno: zelo majhna je namreč razlika med številom genov pri preprostih organizmih in pri človeški vrsti.

Človek ob tem dobi občutek, da smo vsi živi organizmi enako programirani in da se vrste med sabo razlikujejo le po stopnji razvitosti oz. nerazvitosti programov. Pri določenih vrstah so nekateri organi izrazito razviti ali pa popolnoma zakrneli. Če so vrste določen organ nujno potrebovale, se je ta močno razvil in obratno, če ga niso potrebovale, je zakrnel ali so ga kar izgubile.

Ravno tako imajo vse vrste ne glede na opazne razlike in stopnjo razvitosti vsa telesa, ki tvorijo kompleksno, za vsestransko življenje sposobno živo bitje: fizično, eterično, astralno, mentalno in duhovno, enako kot pri človeku. Ne glede na stopnjo razvitosti posameznih teles je delovanje in vpliv kozmične energije na vse organizme vseh vrst popolnoma enak. Vsi smo odvisni od te energije in zato je logično, da je vpliv življenjsko-kozmične energije pri vseh vrstah, vseh kreacijah na zemlji enak, oz. enako uspešen.

1.1 Pregled skozi čas

Obdobje prvotne evolucije je pustilo pri določenih vrstah različne oblike skupnega delovanja in skrbi za svojo vrsto. Človeška vrsta je najbolj napredovala pri oblikovanju organiziranega sistema življenja. V tej začetni fazi, kolikor pač še imamo dokazov za to, je bil najbolj izrazit sistem vodenja skupin, dejavnosti za njihovo duhovno zadovoljstvo in vzdrževanje zdravja. Razumljivo je, da je v tistem času vse te navedene tri funkcije opravljal en človek. Vodil je skupino, bil njen duhovni vodja, in moral je znati, ko je nekdo zbolel, bolnika ozdraviti, ali oznaniti, da mu ni pomoči, da bo moral umreti.

To obdobje imenujemo predreligijsko obdobje in takšne voditelje tudi danes poznamo kot šamane. Delo današnjih šamanov je le še blede slika tistega, kar so počeli v predreligijskem obdobju, toda kljub temu nam njihova

---

---

posamezna delovanja na duhovnem nivoju lahko pokažejo, kako so delovali nekoč. Za svoje duhovne rituale so uporabljali vse, kar jim je omogočalo da so bili uspešni. Celotna skupina je sodelovala v plesu, uporabljali so ritem, glasbo in besedo; uživali so posamezne rastline, sadeže, trave in pijače, ki so omogočale, da so padli v t.i. trans in doživeli spojitev z višjimi silami.

Od šamanskega učenja imamo danes velike koristi, ker nam na enostaven in pristen način pokaže, kako priti do duhovnih vrednot in kako jih lahko uporabimo v praksi. V začetni fazi duhovne rasti nam ta nauk veliko pomaga in študij prinese veliko koristnega. Njegova posebnost je, da hitro razumemo, kako se uspešno vlaga energija v duhovni razvoj.

Poznejše obdobje, obdobje postopnega ustvarjanja religij, imenujemo religijsko obdobje. To obdobje je bilo čas nastanka višje družbene stopnje in je značilno po tem, da v eni osebi oz. enem vodji ne vidi več združenih vseh treh lastnosti voditelja skupnosti: duhovne, vodilne in zdravilne. Zdravljenje, ali kakor bi dejali danes: alternativno zdravljenje, se je postopoma ločilo in postalo samostojna disciplina.

V tem času je bilo značilno, da si je vsak vladar poskušal pridobiti vlogo verskega in hkrati političnega voditelja. Mnogo stoletij kasneje je potekal znan boj, kdo bo v družbi in državi imel glavno besedo: verski ali državni poglavar, politika ali vera. To prizadevanje za nadoblast med svetnim in posvetnim traja še dandanes, čeprav se je politika nove dobe uradno ločila od religije. V zahodnokrščanski kulturi, kateri kot Evropejci pripadamo, je religija boj izgubila in postala bolj politična kot verska organizacija. Ne raziskuje in ne ustvarja ter ne uči duhovnih vrednot, ne spodbuja duhovne rasti vernikov, temveč izpopolnjuje sistem vladanja nad verniki. Na duhovni ravni ji zadostuje, da je posamezni član verske skupnosti poročen, da ima otroke in da hodi redno v cerkev in moli.

Zaradi takega stanja je povsem razumljivo, da so se različni posamezniki in skupine ljudi, ločeno od cerkve, začele ukvarjati z duhovnostjo. Cerkev je z inkvizicijo, lovom na čarovnice, zaničevanjem drugih verstev, narodov in kultur pripomogla da so se ta društva razvila in da se še razvijajo. Znana so nam kot tajna društva. Čeprav obstojajo in delujejo, je za njihovo dejavnost značilen le delni in namensko usmerjen duhovni razvoj. Svoje visoko znanje uporabljajo v politiki, ekonomiji, družbenem življenju in za osebni uspeh.

1.2. Ezoterične vede

Na Vzhodu je religija v večini primerov omogočala duhovni razvoj širokim množicam ljudi iz različnih slojev. Najbolj znane so nam postale tehnike joge in meditacije. V grobem bi lahko rekli, da so z jogo predvsem vzdrževali fizično in z meditacijo duhovno stanje človeškega organizma, čeprav se njuni učinki prepletajo. Mnogo let pred našim štetjem so na Vzhodu spoznali in definirali energije okrog telesa in v telesu ter ugotovili, kako lahko človek vpliva na določena energetska stanja. Danes prebivalci Evrope odkrivajo auro, čakre, sidije, mantre, asane in podobne pojme in se ne zavedajo, da so bili ti pojavi v vzhodnih državah znani in da so jim dali ime pred več kot pet tisoč leti.

Iz Indije se je, npr., po obmorski in kontinentalni poti preko Kitajske in Japonske razširilo gibanje, ki je zajelo skoraj vse vzhodne države. Bistvo tega in drugih znanih gibanj so bile duhovne vrednote, ki so tudi danes vidne v vseh strukturah družbe.

Države na evropskem zahodu so v srednjem veku doživele drugačno renesanso, prepород cerkvene dogme, uveljavljanje razuma in znanosti, in se načrtno posvečajo drugačnim vrednotam, predvsem materialnim: tehnologiji, tehniki in tehničnemu razvoju. Spočele in ustvarile so gospodarski razvoj, ki prekaša vse na Zemlji. Stari kontinent danes osvaja svet, si podreja narode in kulture, jim vsiljuje svoja načela in s tem dela nepopravljivo škodo, saj se vsiljuje v prostor, kjer za njegove vrednote ne obstajajo naravne danosti, in kjer uničuje vse, kar so drugi narodi skozi družbeni razvoj tisočletja gradili. Veljalo je namreč pravilo, da je vse, kar ni krščansko, pogansko, in da je pogansko treba uničiti. Vse to in številni drugi primeri, ki jih v tem strnjenem prikazu ne moremo obravnavati, je pokazalo, da Zahod vlaga energijo v tehnični razvoj na Zemlji in ne da kaj dosti na duhovni razvoj prebivalstva.

Zgrešeno bi bilo, če bi mislili, da na Zahodu ni bilo nikakršnega duhovnega razvoja. Če pogledamo skozi družbeni in kulturni razvoj Egipčanov in Grkov, lahko ugotovimo, da je duhovni razvoj Zahoda potekal enako kot na Vzhodu. Razlika v njunem razvoju leži v tem, da je bil na Zahodu duhovni razvoj privilegij posameznikov, posameznih slojev in struktur, kot so to duhovništvo, tajna društva ali izbrani posamezniki iz višjih slojev, medtem ko so na Vzhodu v njem sodelovali prav vsi.

Lahko bi rekli, da je načelo hermetizma osnova duhovnega razvoja Zahoda. Ne moremo sicer natančno definirati, kako je ta razvoj potekal, ker se je zaradi stopnje tedanje evropske civilizacije in tajnosti nauka le-ta prenašal ustno, oz. ker je bila zaradi trajnega zgodovinskega nasilja na evropskih tleh večina tozadevnih listin, dokumentov, pričevanj in napotkov izgubljena ali uničena. Nekaj spoznanj in delni vpogled omogoča študij dejavnosti tajnih društev in njihovih pravil, ki so se ohranila do danes: toda le-ta se v zgodovini pojavijo razmeroma pozno, šele tik po krvavih križarskih vojnah. Po takratnem zajetju oz. odkritju dokumentov iz Jeruzalemskega templja je marsikatera združba razmišljajočih bolj ali manj dosledno razvijala učenje in določene nauke judaizma, npr. njegove mistične KABALE, vendar je to zaradi krščanskega preganjanja, ki traja še danes, ohranjala v tajnosti.

Za naslovno temo je pomembno, da se je duhovni razvoj na Zahodu razvijal v določenih ozkih strukturah in da je zaradi tega ostalim slojem in prebivalstvu nasploh človeška duhovnost ostala velika neznanka. Če to misel prenesemo na spoznane genetske programe lahko ugotovimo, da so sicer prisotni programi za razumevanje in razvoj duhovnosti pri prebivalcih na Zahodu neaktivni ali popolnoma blokirani. S tem je tudi spoznavanje, definiranje, sprejemanje vzgoje in določenih duhovnih tehnik in s tem vrednot z Vzhoda za njih oz. nas zelo težko. Enostavno najdemo sto opravičil, da to ne more biti res, da se v to ne da verjeti in podobno.

V devetnajstem stoletju so krščanski misleci teozofi poskušali najti rešitev za ta razkorak med Vzhodom in Zahodom. Organizirali so Teozofsko družbo in začeli preučevati in poučevati duhovne vede ne glede na njihovo poreklo, oz. ne glede na narodnost, versko ali politično opredelitev učiteljev in učencev. Dali so viden prispevek evropskemu premisleku o mnogih naukih ter imajo velike zasluge zato, da se je na Zahodu začelo misliti drugače in da so nekateri duhovne discipline Vzhoda sprejemali, analizirali in uporabljali. Teozofi poudarjajo, da smo ljudje bitja svetlobe in da je naš izvir v svetlobi.

1.3. Duhovna rast posameznika

Za slehernega pripadnika človeške vrste, in zlasti za vsakega terapevta, je duhovna rast zelo pomembna. Posameznik ne more opravljati terapevtskega dela, če na duhovnem nivoju ni dosegel določene stopnje, oz. če ni

---

---

zadosti napredoval. Posamezni prijemi, transformacije in zdravljenje bodo sicer neuspešne. Pogosto mi zastavljajo vprašanje, zakaj mora vsak človek in terapevt na duhovnem nivoju napredovati. Kajti v slehernem človeku je vse že zapisano in vse imamo tu na razpolago: kje je torej pobuda za duhovno rast? Rast je nujna iz preprostega razloga, ker je človeško telo sestavljeno iz zavedajočega se (vidnega in otipljivega) fizičnega telesa in iz nezavedajočega se (nevidnega in neotipljivega) duhovnega energetskega telesa. Fizično telo je pod avtokratsko kontrolo našega ega ali bolje povedano našega uma. Od rojstva zbiramo informacije preko komuniciranja, izobrazbe in izkušenj o zunanjem svetu. Vse, kar smo absorbirali, razumeli in dojeli, vse, česar smo se naučili, postaja ogledalo nas samih. Ljudje se obnašamo izključno v skladu in na osnovi vseh teh znanj in naša dejanja so dejanja našega prepričanja, ki smo ga zbirali skozi svoje življenje.

V ozadju fizičnega telesa je ne zavedajoče se duhovno telo, ki je bilo skozi evolucijo človeškega rodu postopoma neupravičeno potisnjeno v ozadje. Duhovno telo je del stvarstva in je neposredno povezano z naravnimi zakoni. V tem telesu je naša resnica. Velikokrat temu telesu rečemo notranji jaz ali ga po krščanskih načelih in poimenovanju imenujemo angel varuh. Vse, kar storimo na tem nivoju, je uspešno in tudi natančno realizirano, zato je razumljivo, da si zavestno želimo doseči ta nivo: zato je potrebno duhovno napredovati. Moramo aktivirati nezavedajoče se duhovno telo in prevzeti del prostora delovanja vladajočega ega oziroma našega uma: ta proces pomeni duhovno napredovanje oz. rast.

Ker sta fizično in duhovno telo sestavni del enega in istega bitja je razumljivo, da nam vladajoči ego ne bo dovolil, da bi namesto njega upoštevali notranji jaz. Ko ego pritisnemo ob zid, uporabi kot svoje zadnje orožje strah, ki ga vzbudi v nas, da bi nas zavedel in odvrnil od upoštevanja zakonov duhovnega telesa. Nekatere tehnike terapij z Vzhoda predlagajo, naj se za duhovni razvoj oz. rast najprej uniči ego. Menim, da to ni potrebno in da je celo škodljivo za naš obstoj, ker bi brez ega, sestavnega dela svojega bitja, ostali brez lastne in izvirne osebnosti. Moje izkušnje so pokazale, da je pri duhovnem delu zares potrebno ego samo začasno izključiti. Razumljivo je, da je bolje uporabiti zavesten izklop - vklop ega, kot pa ga uničiti. Ego miselno izključimo le za zelo kratek čas, ko izvajamo duhovne transformacije in povezave z notranjo resnico: za vsakdanje potrebe ga ponovno vključimo.

Um (ego) je morilec resnice Naj učenec ubije morilca

Ego ne bo užaljen, če ga za kratek čas izključimo; dovolil bo tudi izvajanje potrebnih meditacij, ko vzpostavljamo zvezo z notranjim jazom. Tudi postopno in kratkotrajno izklapljanje ega omogoča pravilen način uvajanja v meditacijo, kjer sicer ego začetniku predstavlja velikansko oviro.

1.4. Prvi korak v zdravljenju

Začetniku, seveda, ni lahko tako enostavno operirati z egom, toda pomembno je, da ve, da se tega lahko nauči sleherni človek. Vložena energija oz. napor za vklop-izklop ega se visoko poplača in veseli smo, da naše transformacije delujejo, kar da tudi egu zadovoljstvo, da je postal nekdo (npr. učenec ali terapevt) pomemben. To zadovoljstvo sicer pozneje izgubimo, ker nas povsem prevzame univerzalna ljubezen - naš končni cilj. Ko namreč dosežemo univerzalno ljubezen, nam ego ne predstavlja več ovire. Sodeluje pri izvajanju duhovnih tretmajev, nekako tako, kot da bi se sporazumel z notranjim jazom in da delujeta uglašeno. Temu stanju rečemo, oz. zanj velja, da smo združeni z naravnimi zakoni in da delujemo v skladu z zakoni stvarstva.

Naš prvi korak k željenemu cilju je tako imenovano posvečanje pozornosti. Na splošno vsi zelo površno opazujemo okolico in dogajanja okrog nas. Težko se bomo spomnili podrobnosti pri posameznih predmetih, ki smo jih videli včeraj; dostikrat to velja tudi za predmete, ki smo jih videli pred kakšno uro. To je površnost, ki nas ovira ali moti pri duhovnem razvoju oz. rasti.

Vsak predmet, vse okrog nas nosi v sebi množico podatkov. Če vzamemo v roke navadno žlico, lahko kmalu ugotovimo, kako je izdelana, iz kakšnega materiala je, kakšne barve je, njeno velikost, njen namen; poreklo, proces izdelave, transporta, obliko embalaže, trženja, in še pa še. Seštevamo podatke, katerih se spomnimo o opazovanem predmetu.

Če v duhu opazujemo posamezni predmet, ga moramo videti z vseh strani naenkrat. V primeru, da je opazovani predmet omara, jo v zavesti vidimo z vseh strani hkrati: spredaj, zadaj, z leve in desne strani, od spodaj in od zgoraj. V začetku takšno opazovanje predstavlja manjšo težavo, ker nam

---

---

misli letijo ob straneh objekta. To postane zabavno, ker igra duhovnega opazovanja različnih predmetov postane navada in nam hitro omogoči osvojitve tehnike duhovnega gledanja predmetov. Tudi naš odnos do predmetov postane pristen in razumevajoč. V opazovani predmet vnašamo veliko pozornosti in ljubezni.

1.5. Organizmi in njihove lastnosti

Naša pozornost bo vsekakor usmerjena v pridobivanje vpogleda v različne sisteme organizmov na zemlji, zaradi tega, ker je vpliv življenjske - kozmične energije povsod prisoten. Vse kreacije v našem opazovalnem krogu so zanimive, ne glede na to ali so fizične ali energetske. To nam postane jasno zlasti v primerih, ko poskušamo najti vse vzroke za neko slabo stanje pri organizmu, ki ga zdravimo.

Izmed vseh organizmov bomo največji poudarek namenili človeškemu organizmu. S pozornostjo pa bomo opazovali tudi rastlinske in živalske organizme, ker zdravljenje tudi na njih deluje enako. Praksa je namreč pokazala, da je potrebno zdraviti tudi vse živali, ki jih imajo ljudje pri sebi v hiši ali v stanovanju. Čeprav redko nam terapevtska praksa potrjuje, da je včasih vzrok stresnega stanja v teh živalih. Ni odveč omeniti tudi različne rastline, ki jih ljudje gojijo v stanovanjih, in njihov vpliv na človeški organizem in njegovo počutje.

1.6. Pomen anatomije za zdravljenje

Čeprav terapevt dela z energijo, ki nima oblike kot npr. fizično telo, mora nujno poznati anatomijo organizma. Ker se bomo največ ukvarjali z organizmom človeka, ker je vsakemu začetniku anatomija telesa velika neznanka, in ker nismo profesionalno vezani za medicino je razumljivo, da se moramo osnov anatomije naučiti. Toda tudi tu ni potrebno imeti strahu, ker s terapevtskim kanaliziranjem energije na oboleli organ energija sama najde pot do obolelega mesta – natančneje: mesta brez energije.

Prikaz anatomije človeka, ki jo poznamo iz zbirke »Atlasi znanja« (pred mnogimi leti jo je izdala založba Mladinska knjiga in je prevedena v več jezikov), zadostuje za naše začetne potrebe. Z znanjem iz anatomije v taki

---

---

obliki, kot je podana v Anatomske atlasu, ki je napisan za nestrokovnjake, bomo zadovoljni vse do tretje stopnje terapevtskega izobraževanja: obseg je primeren za vsakdanje delo terapevta.

1.7. Meditacija in njene oblike

Za vsakega začetnika v izobraževanju za terapevta je zelo pomembno, kako bo njegovo delo potekalo, kako bodo definirana pravila dela in na kakšen način bo sprejemal terapevtsko učno snov. V minulih letih je bilo vzpostavljeno pravilo, da mora terapevtsko delo z življenjsko-kozmično energijo temeljiti na načelu **»MERITEV – TRANSFORMACIJA – MERITEV«**. Ko z merjenjem ugotovimo, da je neko mesto ali stanje organizma brez energije (tu je bolezen ali začetek bolezni!) s transformacijo ali natančneje: s kanaliziranjem pripeljemo energijo na to mesto. Če je to določen organ, bo sprejel energijo in postal zdrav. Telo kot celota sprejme novo stanje in začne proces zdravljenja. Logično je, da na koncu terapevtskega posega oz. po dodajanju energije določenemu organu ponovno izmerimo njegov energetski potencial in preverimo, kako oz. koliko smo bili uspešni.

V dosedanjem delu sem spoznal, da meritve ne bodo predstavljale poseben problem, medtem ko transformacije lahko povzročajo težave tudi izkušenemu in dobremu terapevtu. To se dogaja zaradi tega, ker so transformacije lahko časovno dolge ali drugače zahtevne in jih mora terapevt narediti pravilno. Večdesetletno delo s transformacijami življenjske - kozmične energije me je pripeljalo do tega, da sem transformacije lahko skrajšal na časovni minimum. Še posebej se mi zdi pomembno pojasniti bralcu, da bomo tudi to minimalno obliko transformacije kmalu opustili in da bomo nato delali z mentalnimi prebliski. Pri delu s prebliski je dovolj, da koncentrirano pomislimo na določeno stanje organizma in že se v preblisku izvrši proces kanaliziranja energije in s tem ozdravljenje organizma.

Uspešnost dela terapevta je odvisna tudi od tega, v kakšnem stanju je, ko izvaja kanaliziranje energije, oz. ko izvaja transformacije. Stanje, v katerem se kot terapevt nahajam v času ko izvajam transformacije v praksi popularno imenujemo meditacija. Besedo meditacija lahko razumemo na več načinov. Različne tehnike z Vzhoda pojasnjujejo sisteme meditacije za svoje specifične potrebe, zato je razumljivo, da se temu terminu v literaturi in

---

---

praksi pripisujejo različni pomeni, kot tudi, da različni avtorji različno gledamo na to aktivnost. Izraz meditacija bom uporabil tudi pri pojasnjevanju sistema transformacij pri terapiji oz. zdravljenju z življenjsko-kozmično energijo.

Osnovno načelo, s katerim bomo operirali pri izvajanju transformacij, je uporaba MENTALNE KOMPONENTE in MEDITACIJA.

Naloga mentalne komponente, tj. uporabe naših možganov je, da naše misli ustvarijo matrico oziroma program za realizacijo določene ideje. Vse, kar mislimo, spontano ustvarja žive programe, ki čakajo, da bodo realizirani. Številni primeri so pokazali, da če mati odpravlja otroka v šolo in mu želi zabičati, naj pazi na promet, da ne bo prišlo do prometne nesreče (in podobno) ustvarja matrico, da se bo to tudi zgodilo. Ko se otroku res zgodi prometna nesreča, mati napravi drugo napako in opraviči svoje nepoznavanje mentalnih procesov oz. neumnost in trdi, kako je vnaprej vedela, da se bo nesreča zgodila. Dejansko je bila ona projektant in realizator otrokove nesreče.

Če na naše misli dovolj dolgo in koncentrirano delujemo - meditiramo - se bo ta mišljeni vzorec, program-matrica tudi realizirala. Tako, npr., lahko omejeni primer matere in otrokovega odhoda v šolo uredimo tako, da nesrečo preprečimo, oz. da ne meditiramo o možnosti nesreče. Ne smemo meditirati, misliti idejo, naj otrok pazi na promet: otroka enostavno objamemo in mu s tem damo ljubezen ali ga kratko poljubimo za srečno pot ter pozabimo na možnost nevarnosti na njegovi poti.

Realizacija je sicer odvisna tudi od natančnosti izvajanja meditacije in od psihofizičnega stanja, v katerem se terapevt nahaja. Celotni proces meditacije mora namreč potekati v stanju, ki ga znanstveniki popularno imenujejo alfa-teta stanje. To je stanje nihanja možganskih valov na frekvenci od 7 do 8 Hz, ko se začne realizacija duhovnih vrednot. Ker ljudje dnevno delujemo v stresnem območju frekvenc v možganskih valovih nad 25 Hz, se moramo prilagoditi za alfa-teta stanje, oz. na trenutek, ko z znižanjem frekvence naša meditacija omogoča, da naše transformacije uspevajo, tj. na trenutek, ko naš notranji jaz začne delovati. Prehod iz stresnega področja v alfa-teta stanje notranjega jaza in nazaj v stresno območje lahko definiramo kot **»VKLOP -IZKLOP«**.

Lepo bi bilo, če teh nujnih preskokov iz enega v drugo stanje ne bi bilo, ker nam meditacija, ko si jo osvojimo, da veliko več. Toda stanje z visoko meditacijsko sposobnostjo, v katerem preskoki niso potrebni, zahteva izredno veliko časa: terapevti bi morali imeti za sabo kilometre in kilometre, ure in leta meditacije z namenom, da bi svoj ego neboleče potisnili ob stran, da se ne bi pritoževal in jih oviral pri transformacijah. To je tudi pojasnilo, zakaj prebivalci na zahodni zemeljski polobli lažje in hitreje osvojimo vklop-izklop kot meditacijski pogoj, namesto da bi leta in leta trenirali meditacijo za splošno uporabne sposobnosti.

Vsi tisti bralci, ki so trenirali jogo ali meditacijo, imajo pri spoznavanju pričujoče snovi in pri terapevtskih transformacijah prednost, ker lažje osvojijo podano snov. Trenirali so in vložili dovolj energije, da lahko potisnejo ego ob stran, ter da preidejo v stanje delovanja resnice, notranjega jaza. Tudi tu nam uporaba mentalne projekcije zelo koristi, čeprav jo bomo v celoti rabili pozneje, pri študiju mentalnih prebliskov. Začetnik se pogosto ne znajde med temi različnimi vzhodnjaškimi prijemi in njihovimi nameni. Npr., trening koncentracije za terapevtsko delo ne prinaša dobrih rezultatov. Če primerjamo proces koncentracije s procesom posvečanja pozornosti (v načelu sta to podobni zavestni tehniki), spoznamo, da je koncentracija neuporabna brez vnaprej določenega cilja, medtem ko posvečanje pozornosti izredno veliko prispeva k našemu uspešnemu terapevtskemu delu. Prav tako klasični sistem vizualizacije omogoča razvijanje procesa opazovanja in pregledovanja notranjih organov, čeprav je terapevtsko pregledovanje notranjih organov v praksi popolnoma drugačno. Kratko rečeno: vsakemu, ki spoznava tozadevne tehnike z Vzhoda mora biti jasno, da ga le-te lahko zavedejo in da se mora načrtno zavestno prilagoditi namenu in potrebi terapevtskega dela z življenjsko-kozmično energijo.

2. RAZVOJNA POT

Spoznali smo življenjsko-kozmično energijo in način, kako to energijo lahko koristimo. Energija se ne more izgubiti: energija se pretaka in prehaja iz enega stanja v drugo. Tako se tudi življenjsko-kozmična energija, ki jo tako ali drugače absorbirajo vsi organizmi na zemlji, pretvarja v energijo, ki jo ti organizmi uporabljajo za svoje aktivnosti, in ki jo istočasno oddajajo. To energijo imenujemo življenjska energija, ki jo v določenih primerih, npr. v primeru obravnave nekega fizičnega telesa lahko enačimo z bioenergijo.

Če organizem sprejema življenjsko-kozmično energijo in jo pretvarja v življenjsko oz. v bioenergijo, so dane objektivne možnosti, da terapevt za vsak organ, organizem ali telo na osnovi te pretvorbe lahko ugotovi, ali je zdrav ali bolan. Dolgo pred našim štetjem so v Indiji, na Kitajskem in Japonskem vedeli za to življenjsko energijo in jo imenovali v Indiji »prana«, na Kitajskem »či« in Japonskem »ki«. Kitajec, npr., ki bi hotel opisati zdrav organizem, bi rekel, da je »či« organizma dober.

Fizičnemu telesu, ki ima definirano otipljivo in vidno obliko, sledi zaščitno emulzivno eterično telo. Nad eteričnim neotipljivim telesom so nedefinirana nevidna telesa, telo emocij - astralno telo in telo naših misli - mentalno telo. Nad temi telesi, ki jih ustvarja naše fizično otipljivo in vidno telo, ki so s fizičnim telesom nerazdružljivo povezana in ki z njim sestavljajo celoto, se nahajajo nevidna energetska telesa, ki niso odvisna od kompleksnega fizičnega telesa: nasprotno, fizično telo je odvisno od njih. Ta telesa so energetska; za naše potrebe jih poenostavljeno poimenujemo duhovna ali energetska telesa.

Povezovalni element med življenjsko-kozmično energijo in fizičnim telesom se nahaja v duhovnem telesu. Če fizično telo ne dobi zadosti življenjsko-kozmične energije leži vzrok v duhovnem telesu. V takšnem primeru fizično in duhovno telo ne delujeta usklajeno: pretok energije je oviran, ker je nekje nastala poškodba. Zato je logično, da obstojata vzrok in vidna posledica.

2.1. Or, Orgon

Človek je že v davni ugotovil, da je njegovo življenje in počutje odvisno od svetlobe. Mnogi misleci današnjega časa trdijo, da smo pripadniki človeške vrste bitja svetlobe, kajti življenje na Zemlji in mi vsi smo odvisni od svetlobe, predvsem sončne; skozi proces evolucije se je znanstveno potrdilo, da je ta

---

---

ugotovitev pravilna. Z gotovostjo lahko rečemo, da je življenjsko-kozmična energija v velikem odstotku odvisna od svetlobne sončne energije.

V stari hebrejščini se beseda za svetlobo glasi OR. Iz nje je bil izpeljan termin za svetlobno energijo ORGON in nato za vedo o svetlobni energiji ORGONOMIJA. Če Orgonomijo uporabimo na področju biosistemov, nastane veda oz. področje BIOORGONOMIJA.

Spoznavanje načina uporabe in kanaliziranja življenjsko-kozmične energije na žive organizme mora potekati postopno. Bodoči terapevti se morajo naučiti uporabe mentalnih prebliskov, ki omogočajo, da v kratkem času, tj. le v nekaj minutah, ozdravimo celo telo. To je končni cilj za katerega pridobivamo znanje, oz. ki si ga osvojimo skozi stopenjsko organizirane tečaje. Logično je, da vedno uberemo najlažjo pot, in po mojih izkušnjah je najlažje spoznavati, sprejemati in si osvajati snov terapevta z življenjsko-kozmično energijo ter obvladati prebliske preko že obstoječih ved, kot sta to bioorgonomija in hatmara. Kajti ti vedi imata za osnovo isto, tj. kozmično oz. svetlobno energijo, le da jo obravnavata močno delno, takorekoč okrnjeno, ker se vežeta samo za glavni del svetlobne oziroma sončne energije.

Življenjsko-kozmična energija ne more biti reducirana samo na svetlobno oz. sončno energijo: življenjsko-kozmična energija je splet vseh energij, ki delujejo v vesolju in padajo na Zemljo. Vsi planeti, galaksije in celotno vesolje namreč delujejo s kompleksnim potencialom, ki je za življenje potreben, oz. ki omogoča, da živimo. Nekatere ezoterične tehnike, kot je to astrologija, posredno obravnavajo vpliv potenciala planetov na človeški organizem. Res je, da se je astrologija omejila samo na planete, in da z neupoštevanjem drugih faktorjev nekoliko zmanjšuje vrednosti pravilne usmeritve življenjske odvisnosti od vesolja. Kako bo definirana kompleksna življenjsko-kozmična energija, od katere je odvisno naše življenje in življenje na Zemlji, bo natančneje pokazala prihodnost.

2.2. Spoznanja Wilhema Reicha

V prvi polovici dvajsetega stoletja zasledimo načrtne znanstvene preizkuse uporabe svetlobne energije za zdravljenje. Že uveljavljeni ameriški znanstvenik Wilhem Reich je delal preizkuse s sončno energijo, z namenom, da bi jo ulovil, shranil in uporabil za zdravljenje. Povzel in registriral je vsesplošni

---

---

pojav da se ljudje, obsijani od sonca, drugače obnašajo: da so ljudje dobre volje, vedri in veseli, da se počutijo zdravi, ko je dan lep, sončen; in obratno, da se počutijo slabo, da so slabotni, da niso vedri in radostni, po domače rečeno »poklapani«, če je vreme brez svetlega sonca, oblačno ali deževno.

Njegovo razmišljanje, kako zajeti svetlobno energijo, ki jo je poimenoval **orgonska energija**, in kako jo potem ponovno uporabiti v praksi, ga je pripeljalo do izdelave tki. zbiralcev svetlobne energije ali **orgonskih akumulatorjev**. Iz lesa je izdelal omari podobne velike zaboje, ki so bili znotraj obloženi z usnjem in drugimi naravnimi materiali. Te zaboje je pustil na soncu toliko časa, da je material sprejel oz. vsrkal vase sončno energijo. Vanje je nato polagal depresivne paciente, ki so se po tej terapiji počutili mnogo bolje.

Wilhem Reich v ameriški družbi v svojem času ni žel razumevanja, čeprav je bil prvi znanstvenik, ki je namensko uporabil akumuliranje sončne energije, ki je potrebna za življenje, in prvi znanstvenik, ki jo je namensko uporabil za zdravljenje pacientov. Postavil je pravilo, ki se sicer ni dolgo obdržalo, da energijo akumuliramo oz. shranimo, in da jo potem uporabimo. Oče ideje akumuliranja orgonske energije in njene uporabe je umrl razočaran in ponižan.

2.3. Spoznanja Rafaela Rosena

V Izraelu, na drugem koncu zemeljske poloble, je Rafael Rosen nadaljeval začeto delo Wilhema Reicha. Izvajal je celo vrsto eksperimentov in definiral nekatere zakonitosti orgonske energije. Sprejel je načelo, da je orgonska energija vir nastanka in obstanka življenja na Zemlji ter idejo o akumuliranju energije za poznejšo uporabo spremenil v učinkovitejši smeri: namesto akumuliranja je izumil oz. odkril proces usmerjanja te energije neposredno na potrebno mesto, s tem da jo terapevt samo **kanalizira**.

Pri svojem sistematičnem premišljevanju o terapiji s svetlobno energijo se je znašel pred preizkušnjo, kako pristopiti k osnovni ideji zdravljenja z orgonsko energijo in postaviti trdne, objektivne temelje zanjo. Ugotovil je, da je vsak organizem, ki je brez orgonske energije, pripravljen, da bo obolel, ali da je že bolan. S tem je tudi spoznal, da se vse spremembe na organizmu lahko razberejo na osnovi opazovanja energije, ki jo sleherni živi organizem oddaja v svojo auro. Nato je definiral dve obstoječi oz. možni vrsti poškodb

---

---

aure, in sicer v obliki prostora, kjer energije ni, in v obliki prostora, kjer je odvečna energija.

Tako je odkril objektivni **merilec**, ki ga danes poznamo pod terminom **očesni senzor**, ali popularno **blinker**. S tem je način kontrole dela terapevta bistveno izboljšal in na osnovi točnosti merjenj razvil dotlej neznan način opazovanja energetskega telesa. Prvi preizkus je opravil tako, da je meril energijo določenega organa in ugotavljal, koliko ima le-ta v sebi življenjske energije. Vedel je, da je organ bolan, če nima zadosti energije, in z meditacijo je na to mesto brez energije energijo dodal. Ker mu to večkrat ni uspelo, je presodil, da v tem postopku nekaj manjka, oz., da mora terapevt še nekaj dodati ali narediti. Z dodatnim raziskovanjem in poizkusi je ugotovil, da vsak organ lahko sprejema energijo le po natančno določeni poti, tj. preko določenih vrtincev ali čakr ter nato ugotovil kje in katere so: poimenoval jih je za **točke odpiranja**. Risal je po telesu pacientov, da bi aktiviral njihovo sprejemanje energije na določenem mestu in s tem izboljšal svoje terapevtsko delo.

Z rezultati dela ni bil zadovoljen, ker delo ni bilo definirano, čeprav ga je kontroliral z merilcem - senzorjem. Naključno je ugotovil energetski vpliv ene osebe na drugo in obstoj **komplementarnih energij**. Dojel je, da je vse na zemlji del dualnega sistema in da ni ničesar, če ne obstaja nasprotna komponenta. Ne obstoja tema brez svetlobe, dobro brez zlega, moško brez ženskega, plus brez minusa, toplo brez hladnega, sever brez juga, vlažno brez suhega, trdo brez mehkega, in podobno.

Odkritje komplementarnih energij predstavlja eno od temeljnih revolucionarnih odkritij v bioergonomiji. S tem je Rafael postavil prvo osnovno transformacijsko pravilo za kanaliziranje energije na obolelo mesto.

V eni roki si je zamislil vzroke, ki so povzročili, da je določen organ izgubil življenjsko energijo, in v drugi komplementarno energijo teh vzrokov. Z rokama je krožil, kot da bi nekaj mešal, prepletal roki za ti dve zamisli, in obenem blinkal. Ko je blinkanje prenehalo, je prenehal mešati in ugotavljal, če se je kanalizirana energija pojavila na bolnem mestu. Organ je dobil energijo in jo je zadržal. Pier Buri, komplementarni partner Naomi Feinberg,

---

---

je na tej osnovi združil in definiral vse vzroke kot Sklop vzrokov, tako da danes to pravilo poznamo pod imenom Pravilo sklopa vzrokov.

Po teh spoznanjih je Rafael Rosen zdravil paciente, iznašel nove prijeme in odkril nove zakonitosti. Vodil je dnevnik, ki ga ima danes na razpolago večina bioergonomistov kot usmerjevalno delovno gradivo. V njegovi delovni mapi so tudi sezname spreminjanih pojavov, ki jih terapevt potrebuje pri zdravljenju, npr. seznam strahov, število organov, DNK-jev, število spiral in podobno, ki so znanstveno preverjeni.

2.4. Spoznanja Naomi Feinberg

Naomi Feinberg je učenka Rafaela Rosena. Je nadarjena učiteljica in spoštovana duhovna voditeljica. Posvetila se je delu svojega učitelja in iz bioergonomije razvila svojo lastno filozofijo: Življenje brez bolezni - hat-maró.

Naomi je razvila enega najuspešnejših psihotroničnih strojev na svetu danes - MERKAVO. S tem je, oz. z njenim delovanjem, obogatila Rosenov sistem transformacij in sklope vzrokov. Dodatno je razvila sistem kontrole energetskega telesa, način iskanja vzrokov bolezni in zdravljenje težkih bolezni. Najbolj uspešna je v združevanju programov, ki so omogočili enostavne in hitre transformacije.

Rosenov sklop vzrokov je poenostavila in ga strnila: **Vzamemo v misel sklop vzrokov, da na nekem mestu ni življenjske energije, plus komplementarno energijo, in ga damo v merkavo neskončne svetlobe.** Transformacija se izvede avtomatsko, takoj, ker tako deluje oz. ker to omogoča merkava.

Iniciacijski postopki in združevanje programov so pripeljali do fantastično uspešnega sistema za vzdrževanje zdravja, ki omogoča in spodbuja duhovno rast in meditacijo, stik z notranjim vodnikom. Prisotna je v mnogih državah sveta.

3. BIOORGONOMIJA

Bioorgonomija nam omogoča prve korake pri spoznavanju delovanja življenjsko-kozmične energije na organizem in način manifestiranja oz. pretvarjanja v življenjsko energijo. Prispevek avtorja bioorgonomije, Rafaela Rosena, je velikanski, zlasti pomemben za začetnike na poti duhovnega razvoja. Na področju energij, transformacij in merjenj na enostaven način in z doslednostjo znanstvenika podaja rezultate svojega dela. Zaradi tega se preko teh zakonitosti najlažje napreduje v spoznavanju in razvoju vzgojnega sistema za terapevta z življenjsko-kozmično energijo.

Zakonitosti Bioorgonomije v obliki in po zakonih, ki nam kronološko podajajo razvoj duhovne poti in prijeme, ki so še danes uporabni, bomo v tem poglavju podrobno obdelali.

3.1. Energetski sistemi

Življenjsko-kozmična energija se v organih ali sistemih organizma pretvarja v življenjsko energijo (prana, či, ki). Skupna energija vseh organov in sistemov v organizmu se pojavi zunaj telesa kot nevidno bioenergetsko polje oziroma aura. Ta aura, za nekatere posameznike oz. za terapevte vidni del življenjske energije, predstavlja indikator pretvorbe ene energije v drugo. Pri zdravem organizmu auro zasledimo na razdalji od pol metra do meter od fizičnega telesa, ki ga objema oz. obkroža; pri bolnem pa približno na razdalji le do deset centimetrov. Po prvi terapiji z življenjsko-kozmično energijo fizično telo dobi auro na razdalji tri in več metrov od telesa.

Logično je, da mora ta energetski sistem – aura, dovoliti življenjsko-kozmični energiji, da prodre oz. pride do organizma. To se zgodi po že zgoraj omenjeni poti, preko tki.vrtincev, na Vzhodu znanih pod imenom »čakre«, ki jih je v živem organizmu 72. Od teh 72. je 10 pglavitnih čaker. Od teh desetih pglavitnih čaker je glavnih sedem čaker. Pozneje bomo ugotovili, da te čakre resnično sprejemajo življenjsko-kozmično energijo, kajti po natančno in pravilno ozdravljenem energetskem sistemu – auri pacienta se čakre same odprejo in zaživijo.

Življenjsko-kozmično energijo organi in sistemi v organizmu sprejemajo preko vrtincev-čaker. To pomeni, da so za terapijo oz. zdravljenje pomembne vse čakre, ki jih je Rafael Rosen poimenoval za točke odpiranja za določene

---

---

organe. Pri zdravljenju teh organov moramo poleg transformacij odpreti še te točke odpiranja ali bolje rečeno poti za prevajanje energije k določenemu organu. Posamezni organ mora kontinuirano sprejemati to energijo, sicer bi bilo zdravljenje le polovično: če bi ozdravili organ, in če ne bi hkrati vzpostavili oz. odprli pot za pretok potrebne energije, bi se bolezen hitro povrnila.

Oblika ali poškodba aure odlično podaja stanje organizma. Iz oblike auričnega polja (razdalja od telesa, nepravilnost oblike, natrganost zunanega roba) lahko ugotovimo vplive drugih energij; iz poškodb auričnega polja ugotavljamo poškodbe, ki so v povezavi s fizičnim telesom. Poškodbe aure poznamo kot mesto brez energije – imenujemo ga vakum, in kot mesto, kjer je odvečna energija – imenujemo ga živ organizem. Vse raznotere poškodbe lahko klasificiramo v ti dve skupini.

VAKUM je mesto oz. področje brez energije in zato ostaja pravo leglo za viruse in bakterije. V primeru vakuma na ušesu je velika verjetnost, da bo uho obolelo. Vakum se ozdravi tako, da se v mesto vakuma s terapijo kanalizira energija. Pri zdravljenju vakuma z življenjsko-kozmično energijo nimamo težav, ker je ta energija čista, božanska in nima negativnih posledic oz. stranskih učinkov.

ŽIVI ORGANIZEM je mesto oz. področje, kjer je zbrana odvečna energija v auri. Ta energija se hrani z energijo aure in s tem škoduje energetskemu sistemu organizma. Živi organizem v auri nima moči, da bi se odlepil, ker je brez zadostne življenjske energije. Ozdravimo ga na način, da mu najprej dodamo življenjsko energijo, da se lahko odlepi iz aure in ga nato od nje odstranimo. Tudi tu odstranitev poteka brez negativnih stranskih učinkov, tako za terapevta kot za pacienta, ker nas življenjsko-kozmična energija varuje; zlasti je pomembno, da pri tej terapiji ni nevarnosti za terapevta, da bi prenesel bolezen na svoj organizem.

To poudarjam zato, ker sem skozi večletno delo spoznal, da zdravljenje vakumov in živih organizmov z **bioenergijo ni primerno**. Kajti s čiščenjem živih organizmov, kjer je skrita bolezen, bioenergetik v času med terapijo prevzema nase bolezen pacienta in za to boleznijo lahko zbolijo ali celo umre. Prav tako lahko med terapijo nekemu drugemu pacientu doda še to bolezen, če npr. zdravi vakume in jim dodaja energijo.

Prepričal sem se, da so bioenergetiki največji okuževalci energetskega sistema med pacienti. Njihova praksa to potrjuje: izkazalo se je, da večina bioenergetikov na Slovenskem umre med petdesetim in šestdesetim letom starosti; le malo jih doživi večjo starost.

3.2. Meditacija svetlobe

Pri tej znani obliki duhovnega življenja oz. koncentriranega in usmerjenega premišljevanja, umirjanja in sproščanja, ki se je z Vzhoda razširila po celem svetu, obstaja več razlag njenih učinkov in možnosti izvedbe: npr., pri vsaki klasični meditaciji se kot predpogoj njene uspešnosti zahteva določen položaj telesa, določena »asana«. Pri meditacijah terapevta z življenjsko-kozmično energijo to ni potrebno. Edino, kar priporočam, je, da naj bo položaj terapevta udoben: lahko sedi, leži ali zavzame položaj neke asane, če jo obvlada. Oči ima lahko odprte: to je eden redkih sistemov meditacije, ko so oči lahko odprte.

Meditira se na izvir, svetlobo, ki jo sprejemamo z univerzalno ljubeznijo in naše telo reagira z radostjo. Udobno se namestimo in zapremo oči.

Začnemo enakomerno in globoko dihati skozi nos. Poskušamo opazovati prehod zraka skozi nos; ko glasno vdihnemo in izdihnemo občutimo vso moč zraka. Po individualnem občutku, približno po desetih vdihih, začnemo vdihavati svetlobo in si polniti cel organizem z belo svetlobo. Ko izdihujemo si v mislih predstavljamo, da dajemo svetlobo drugim bitjem. In proti koncu meditacije vdihujemo radost in smo srečni; pri izdihu pa želimo, da bi bili tudi drugi srečni, oz. si predstavljamo, kako so tudi drugi srečni.

Čas trajanja meditacije razporedimo s ciljem sprostitve organizma tako, da se potek meditacije ujema s časom, potrebnim za sprostitev.

Opisana začetna meditacija se lahko izvaja tudi s petjem. Čeprav jo lahko pojemo v svoji materinščini, je po mnenju mnogih učiteljev najuspešnejša,

---

če jo pojemo v zvenečem starodavnem hebrejskem jeziku. Besedilo se v slovenščini glasi: **Jaz sem bitje svetlobe, ljubezni in radosti**, oz. v hebrejščini (zapisano transliterirano):

HA VA YA TI OR A-HA-VA WE SIM HA.

Pojemo v skupini po trikrat isti verz (fonetično zapisano: HA VA YA TI OR AHAVA WE SIM HA), tako, da drugič povišamo petje za polovico oktave in tretjič pojemo (OR), besedo za svetlobo, tako dolgo, kolikor dolgo imamo še zrak v pljučih. Te tri verze štirikrat ponovimo in zaključimo z verzom HA VA YA TI OR AIN SOF.

3.3. Merjenje energije

Znano je, da so energetske komponente merili že v davnini, v starem veku. Prvi inštrument je bila verjetno kar leskova veja. V civilizaciji starega Egipta je cvetelo kot merilec nihalo, ki je še danes v uporabi. Biotenzor in L anteno so uporabljali v posebne namene. Danes so ti inštrumenti, pozlačeni ali posrebreni, dobili celo nenavadne anatomske oblike, ki služijo bolj za demonstracijo in lep videz kot pa za resno delo. Kajti ti inštrumenti zaradi mehanskih lastnosti in nedoseženega stanja zavesti terapevta kažejo ne natančno in lahko večino radiestezistov tudi zavedejo.

Rafaelu Rosenu je, kot rečeno, uspelo odkriti očesni senzor. Ta senzor je uporabil za merilec in večino svojega dela je kontroliral s tem 'inštrumentom'. Paralelno z njegovim odkritjem so tudi drugi znanstveniki ugotovili, da človeške oči opazno reagirajo na resnico oz. da jo spoznajo in da takrat trznejo, kar je zlasti pomembno, če je pred njimi več rešitev, ali dilema med resnico in neresnico, pravilnim in nepravilnim ravnanjem. To spoznanje so s konkretnimi raziskavami tudi potrdili in uporabili: danes s kamerami in snemanjem oči potnikov ali obiskovalcev pri kontroli na mejnih prehodih, letališčih, v bankah ipd. ugotavljajo, če kdo prenaša prepovedane snovi ali drugače ogroža varnost okolja. Čeprav na različnih osnovah so Rosen in znanstveniki govorili o istem fenomenu.

Očesni senzor je preprosto rečeno spontano nihanje očesnih vek, medtem ko se oko nahaja v določenem položaju, in sicer ko se pogled spusti od

---

---

horizontalne smeri navzdol, proti tlom. 'Senzor' ima vsak človek: razlika je le v tem, da nekaterim ne deluje kot senzor, ker se te funkcije ne zavedajo, ali pa so v nekem izrednem stanju, npr. v stresnem stanju, in so potrebni zdravljenja.

**Senzor določimo tako, da nalahno zapremo veke: oči naj gledajo naravnost. Iz tega vodoravnega položaja pogled oz. očesi počasi usmerjamo navzdol in navzgor do začetnega, tj. horizontalnega položaja. Oči oz. pogled ne dvigujemo nad horizont, ker se nad njim nahaja lažni senzor. Oči premikamo dejansko, fizično, nika-
kor ne samo v mislih. Pri počasnem premikanju oces od horizontalne lege navzdol bodo očesne veke v določenem položaju, oz. pod določenim kotom, samodejno začele utripati. Tu zadržimo oči in pustimo veke da podrhtevajo kratek čas, oz. da se nalahno tresejo, kot da bi utripale. Vekam lahko, če je potrebno, pri tem trzanju zavestno pomagamo da bolj utripajo.**

Očesni senzor je vedno v istem položaju in ga ni potrebno vedno znova iskati. Ko postavimo oči pod kotom, kjer smo prvič odkrili da senzor deluje, se veke že zatresejo. V terapevtski praksi se je za tovrstno tresenje vek v položaju senzorja ustalilo popularno ime »blinkanje«. To zaradi tega, ker nam pri utripanju vek izmenoma prihaja svetloba v oči in je pojav oz. gibanje vek podobno delovanju svetlobne utripalke - blinkerja.

Danes prav opisano merjenje z blinkanjem daje najboljše rezultate pri določanju energetskega stanja narave. Če smo dovolj pazljivi, da blinkerja sami namensko ne programiramo, so meritve stoddostno natančne. Indikacija senzorja je praktično nezmotljiva, ker je senzor vezan na timusno žlezo, ki vedno reagira na energetske stanje.

Najboljše merjenje energetskega stanja nekega organizma ali organa je direktno merjenje duhovnih komponent z INTUITIVNIM

SENZORJEM. Ta senzor je lociran na duhovnem nivoju in ga bomo predstavili, obdelali in uporabljali na tečaju III. stopnje, skupaj z MENTALNIMI PREBLISKI za transformacije. Mentalni prebliski namreč zahtevajo zelo hitra merjenja in tako tudi naš sicer čudoviti očesni senzor postane prepočasen. Delo terapevta z uroki, prekletstvi in magijami zahteva še hitrejša merjenja, zlasti v času blokiranja črno-magijskega delovanja na posameznem objektu ali pri prekinitvi kanala delovanja magije na žive organizme.

Prehod merjenja s fizičnih, mehanskih merilcev na intuitivni senzor je najlažje dosegljiv preko spoznanja lastnosti in delovanja očesnega sensorja. To pomeni, da mora (bodoči) terapevt najprej obvladati ta inštrument, če ne želimo izgubiti mnogo časa za načrtno treniranje in naporna iskanja.

Skalo za merjenje z očesnim senzorjem imenujemo **orgonska skala**. Čeprav je videti preprosta in nerazvita (ima le deset stopenj oz. ocen za stanja), za delo terapevta popolnoma zadostuje. Ta skala je diferencirana: prvih pet stopenj (1 – 5) uporabljamo za merjenje energij na fizičnem telesu in še drugih pet (6 – 10) na duhovnem telesu. Znana je pod imenom fizična skala. Pri merjenju določenih stanj na fizičnem nivoju lahko uporabimo ob njej že obstoječe skale, kot so to stopinje, odstotki ali metri. V mnogih primerih zdravljenja je to nujno in lahko rečemo, da pri terapijah uporabljamo orgonsko skrajšano fizično skalo (in vse že obstoječe skale) za merjenje posameznih indikativnih lastnosti.

ORGONSKA SKALA

- 0 ENERGETSKI VAKUM – NI ŽIVLJENJA**, življenjska energija ni prisotna, organizem je v vakumu. To stanje je stanje mrtvega komplementarnega partnerja, nesrečnih energij, implantantov, mrtvih duš ipd.
- 1 ZELO SLABO – ORGANIZEM NI SPOSOBEN OZDRAVETI**, oseba ima premalo življenjske energije. To je stanje bolezni in organizem bo težko okreval brez naše terapevtske ali medicinske pomoči.
- 2 SLABO – STANJE, KO JE ORGANIZEM SPOSOBEN OKREVATI, TODA MORAMO MU MALO POMAGATI ZA HITREJŠE OKREVANJE**, oseba ima malo, oz. nima dovolj življenjske energije. Pomagamo mu z energetsko terapijo, tj. dodajanjem življenjske energije. V takih primerih velja, da klasična medicina za to stanje težko določa pravilno diagnozo.
- 3 DOBRO – ORGANIZEM LAHKO OZDRAVI SAM**, ima minimum življenjske energije in lahko okreva brez intervencije terapevta. V teh primerih klasična medicina ne registrira bolnega stanja in ponavadi priporoča gibanje in vitamine.
- 4 PRAV DOBRO – OSEBA JE V ENERGETSKO KVALITETNEM STANJU**, ima zadosti življenjske energije in intervencija terapevta ni potrebna; poseg je potreben le v primeru določenih priprav za specifične naloge, npr. terapevta ali športnika.
- 5 ODLIČNO – OSEBA JE IZJEMNO ZDRAVA**; ponavadi so to mladi ljudje, otroci ali tisti, ki se ukvarjajo s športom in redno trenirajo.

Ta prvi del orgonske skale imenujemo tudi ŽIVLJENJSKA SKALA in jo redno uporabljamo za terapevtsko delo na fizičnem telesu.

(Na duhovnem nivoju velja skala od 0 do 10)

-
- 6 STANJE, KO SE OSEBA ZAČNE UKVARJATI Z JOGO IN MEDITACIJO, kjer se pridobiva na duhovni rasti.**
  - 7 STANJE, KO SE OSEBA REDNO UKVARJA Z JOGO IN MEDITACIJO, OZ. REDNO MEDITIRA, ali se ukvarja s kakšno drugo duhovno disciplino.**
  - 8 STANJE IZBRANIH OSEB, DUHOVNO IZOBRAŽENIH UČITELJEV, VODITELJEV IN GURUJEV**
  - 9 STANJE IZJEMNIH IN POSVEČENIH OSEB, MODRECOV IN TVORCEV RELIGIJ, najvišje stanje duhovnih posvetitev.**
  - 10 STANJE OSEB V PROCESU TRANSCEDENCE, OZ. STANJE SPOJA S KOMPLEMENTARNIM PARTNERJEM IN NESKONČNO SVETLOBO; NAJVIŠJE STANJE RAZSVETLJENOSTI.**

Za aktiviranje očesnega senzorja večina kandidatov potrebuje pomoč in vodenje. Lažje je tistim, ki poznajo oz. obvladajo nihalo in ni odveč priporočilo, naj si ga osvojijo. V začetku so nam lahko v pomoč določene fizične vaje, ki omogočajo, da pridemo hitreje v stanje aktiviranja senzorja. Ena takih vaj je vaja hitrega dihanja, »pasje dihanje«, ki jo priporoča Naomi, ali tek v naravi, na svežem zraku.

Stoje postavimo svoje telo v obliki črke »C«, z glavo sklonjeno naprej, roke visijo ob popolnoma sproščenem telesu. Začnemo izdihovati zrak iz pljuč, kolikor je to možno in obenem skačemo. Sproščeno viseča glava in roke se nekontrolirano premikajo in bremenijo telo. Glasno izdihujemo zrak, da se izdih močno sliši, in obenem pazimo, da se ne udarimo ob kakšen predmet ali da ne pademo po tleh. Ko se nam začne v glavi po malem vrteti, se umirimo, sedemo in preizkusimo delovanje našega očesnega senzorja. Blinker deluje!

V primeru, da kljub temu očesni senzor ne deluje (kar se zgodi samo izjemoma), je potrebna terapevtska intervencija. Terapevt najprej odpre točke odpiranja za senzor, ki se nahajajo nad obrvmi in pod spodnjo veko obeh oči. Razumljivo, terapevt mora ob tem ozdraviti tudi vse travme, strahove in odvisnosti. Opisano zdravljenje izvaja vodja tečaja za terapevta.

3.4. Sprejemna in oddajna roka

Povezava med merilcem (senzorjem) in merilno točko (organizem, organ, mesto) je naša roka, ki ima direkten kontakt z energijo nad konkretnim fizičnim telesom ali neotipljivim telesom na duhovnem nivoju. Merimo vakume in merimo mesta z odvečno energijo. Tako najbolje ocenimo vakum, t.j. brezenergijsko stanje z roko, ki oddaja energijo, in mesta z živim organizmom oz. presežkom energije z roko, ki sprejema energijo.

Energija je pretočna, preko ene roke pride v telo in skozi drugo odhaja ven. Lahko rečemo, da je ena roka sprejemna in druga roka oddajna. Iz prakse vemo, da sta ena in druga roka tako sprejemna kot oddajna, vendar je pri tem vedno ena roka bolj pripravljena za sprejemanje in druga za oddajanje energije. To nam na tej stopnji zadostuje za terapevtsko povezavo in treba je samo še določiti glavno lastnost obeh rok.

Določanje roke sprejemanja in roke oddajanja opravi tisti tečajnik, ki že pozna lastnosti svojih rok in ki je spoznal delovanje očesnega sensorja z lastno prakso. Večinoma sicer to stori terapevt tako, da postavi levo roko z dlanjo obrnjeno navzdol nad desno roko in navzgor obrnjeno dlanjo kandidata in obrnjeno desno roko z navzgor obrnjeno dlanjo pod levo roko in dlan kandidata. Dlani se ne dotikata in sta ena nad drugo: med njima je okoli pet centimetrov razdalje. Kandidat in terapevt merita z blinkanjem in če blinkanje poteka kontinuirano, ima kandidat enake lastnosti rok kot jih ima terapevt: imata isto roko sprejemanja in isto roko oddajanja.

V primeru, da blinkanje pri merjenju oz. potrditvi lastnosti roke takoj preneha, si terapevt prekriža roke tako, da postavi svojo levo dlan iznad leve dlani kandidata in desno izpod desne dlani kandidata. S križanjem rok terapevt hkrati tudi zavrti dlani, da sta obrnjeno postavljeni. Tokrat bo blinker zagotovo deloval, kar pomeni, da imajo kandidatove dlani nasprotno lastnosti kot terapevtove: kandidatova leva je kot terapevtova desna in desna kot kandidatova leva roka

Po ugotovitvi teh osnovnih lastnosti rok lahko preizkusimo kombinirano delovanja rok in sensorja. Znano je, da mesta brez energije - vakumi odvezajo terapevtovo energijo iz dlani in da odvečna energija oddaja energijo v dlan: nastaja energijski pretok. Iz tega je razvidno, da bomo pri terapiji

---

---

in iskanju vakumov uporabili roko dajanja in nasprotno, pri iskanju odvečne energije – elementalov bomo uporabili roko sprejemanja.

Za treniranje tega postopka je najbolj primerno uporabiti navaden plastični kozarec. Plastika je mrtva snov in se obnaša kot vakum. Oči damo v položaj senzorja in z mlahavo, zadosti iztegnjeno dlanjo roke oddajanja potujemo enakomerno nad plastičnim kozarcem. Roka nad kozarcem naj bo približno deset centimetrov nad njim (lahko tudi manj ali več, ker razmik ni natančno definiran). Pozornost posvetimo očesnemu senzorju, ki bo pri prehodu roke nad oz. preko plastičnega kozarca prenehal delovati in nato na zadostni razdalji roke od kozarca nanovo začel blinkati.

Ko občutimo oz. zaznamo obnašanje blinkerja pri preizkusu s kozarcem, ta preizkus ponovimo v dvoje. En kandidat drži plastični kozarec v poljubni legi in opazuje pri drugemu kandidatu delovanje blinkerja: gleda ga v oči. Drugi kandidat blinka in premika roko z leve na desno stran in obratno nad kozarcem, za katerega ne ve, v kakšni legi je. Ko prvi kandidat ugotovi, da je blinker prenehal delati v položaju, ko se je roka drugega kandidata nahajala nad kozarcem, zamenjata vlogi. Kandidat, ki preizkuša, ne sme videti oz. poznati lege kozarca, ker sicer začne delovati njegov ego in s tem ne bo dobil pravega rezultata.

3.5. Komplementarna energija

Rafael Rosen je na svojih tečajih po naključju ugotovil, da pri srečanju dveh učencev njuna energija naglo naraste. Na začetku ni vedel, kaj to pomeni, toda kmalu je spoznal, da vse, kar je v vesolju, obstoja v dvojem, da je vse povezano v dvoje, kot npr. hladno in toplo, moško in žensko, dan in noč, lepo in grdo, suho in mokro, trdo in mehko, ipd., in da na svetu nič ne obstaja, če ni v opoziciji dvojega. V naravi obstaja vedno tudi drugi ali nasprotni del sleherne kreacije in Rafael Rosen je to dejstvo poimenoval komplementarna energija.

Komplementarna energija je osnovni element bioergonomije in jo moramo upoštevati pri vseh transformacijah. Kot bomo videli pozneje, je to zakon vseh zakonov v vesolju: **dvojnost je aksiom.**

Z odkritjem komplementarnih energij je Rosen dopolnil in obogatil svoje

---

---

univerzalno pravilo za transformacijo iz enega v drugo energetsko stanje, ki ga po Pier Buriju imenujemo **sklop vzrokov**. To pravilo, nekoliko sicer dopolnjeno, uporabljamo terapevti tudi danes.

SKLOP VZROKOV (npr.: želimo ozdravit strah pred višino); aktiviramo očesni senzor in si mislimo, da v eni roki držimo sklop vzrokov, da nas je strah višine, in v drugi roki komplementarno energijo tega sklopa vzrokov. Premikamo roki, krožimo z njima in začnemo v mislih mešati sklope vzrokov in komplementarno energijo. Prav tako v mislih izgovarjamo: **»Vzamemo sklop vzrokov, da me je strah višine plus komplementarna energija tega sklopa vzrokov«** in hkrati blinkamo. Ko blinkanje preneha, nismo mešanje v mislih, ker se je transformacija že izvršila oz. izvedla.

S tem pravilom, **pravilom sklopa vzrokov** je Rafael Rosen izvedel vse svoje eksperimente in postavil temelje bioorgonomiji.

Svetlobna energija, ki jo v bioorgonomiji uporabljajo kot izvir življenja, je v soncu, ki se nahaja v središču vesolja in ima neskončen potencial. To sonce oddaja energijo vsem bitjem na Zemlji in s tem vzbuja in vzdržuje njihova življenja. Komplementarna energija tega sonca je 'sonce' z enakimi potenciali, ki se nahaja v središču zemlje.

Eksperimenti in merjenja so pokazala, da tudi naši predniki močno delujejo na naš organizem, na naš značaj in zdravje. Vzroki so v genih, ki smo jih podedovali, in ki so sestavljeni iz dveh polovic: ene od očeta in druge od matere. Prav tako so tudi naši predniki podedovali genetski zapis od očeta in matere. Merjenja so pokazala, da še sedmo koleno prednikov deluje na naše telo. Na nas torej deluje enako število prednikov po materi in po očetu, kar se matematično natančno izrazi s formulo dva na sedmo potenco: rezultat je 128. Torej, dedno vpliva na naš organizem 128 prednikov po očetu in 128 po materi. Ob tem moramo upoštevati, da ima vsak od naših prednikov svojega komplementarnega partnerja, od katerega je odvisen in s tem da

---

---

posredno deluje nanj. K našemu številu prednikov (128 x 2) moramo tako dodati še enako število komplementarnih partnerjev, kar podvoji število oseb iz naše predzgodovine, ki delujejo na naš organizem (seštevek je torej 512 prednikov).

3.6. Barve

Barve so sestavni in nenadomestljivi del bele svetlobe in močno vplivajo na delovanje organizma. Svetloba je večinska energija življenjsko-kozmične energije, zato je logično, da ima poseben pomen v terapiji. Tu se bomo omejili le na vidni del spektra elektromagnetnega valovanja in orisali glavni pomen nekaterih barv, ki jih pogosto uporabljamo. Ne bo odveč, če kandidat obišče tečaj barvne terapije, kjer se bo lahko prepričal, da tudi barvna terapija obravnava komplementarne barve in njihovo močno povezanost z osnovno barvo.

Barve, ki so deli bele svetlobe, so zelo pomembne za živi organizem. Mi jih s svojimi dejavnostmi za vzdrževanje kondicije vsak dan vnašamo v telo. Vnašanje barv v organizem je možno na več načinov, kar omogočajo različne tehnike. Eden izmed najuspešnejših načinov vnašanja barv v človeško telo je kabalistični sistem emaniranja.

Iz sonca neskončnih potencialov v središču vesolja vzamemo (v mislih z roko) žarek bele svetlobe in ga potegnemo do vrha svoje glave. Od tu z žarkom nadaljujemo pot navzdol v desno stran glave in v mislih obarvamo desno polovico glave v belo; nato potegnemo žarek v levo stran glave in obarvamo celo levo stran glave z belo barvo. Nadaljujemo dol v desno ramo, obarvamo desno ramo in roko z belo barvo; gremo v levo ramo, obarvamo levo ramo in roko v belo. Iz leve rame potegnemo žarek v sredino telesa, v hrbtenico izpod reber in obarvamo celo telo v belo. Žarek gre nato v desni kolk, obarvamo desni kolk in desno nogo v belo, nadaljujemo v levi kolk in obarvamo prav tako levi kolk in nogo z belo barvo. Žarek potuje med nogami in naravnost

---

---

v središče zemlje do komplementarnega sonca neskončnih potencialov, potuje okrog njega in se vrne nazaj gor vse do trtice na spodnjem začetku hrbtenice. Zdaj se žarek zavrti in se v obliki spirale ovije okoli vsakega hrbteničnega vretenca gor do vratu oz. glave ter nadaljuje pot do sonca v središču vesolja.

Na ta način bomo vsak dan vnesli v telo barvo določenega dne. Pozneje, s trajnimi ponovitvami, ta postopek postane tretman, ki ga lahko uspešno izvaja vsak terapevt. To je sestavni del vzdrževanja kondicije organizma in kmalu postane vsakdanja in koristna navada.

Telo potrebuje, po dnevih v tednu, naslednje barve:

Ponedeljek - RDEČA

Torek - RUMENA

Sreda - VIJOLIČNA

Četrtek - ORANŽNA

Petek - ZELENA

Sobota - BELA

Nedelja - MODRA

Vpliv barv na posamezne organizme, organe in funkcionalne sisteme telesa lahko spremljamo tudi po barvah posameznih »čakr«, vrtincev. Čakre svetijo z vsemi barvami le, ko so posamezne barve povsem čiste in izrazite. Glede na to, oz. izstopanje izrazitih čistih barv, ki ga terapevt takoj opazi, lahko zdravi posamezne organe tako, da doda potrebno barvo posamezni čakri. Logično je, da je to najpogosteje najmočnejša barva, tj. barva, ki dominira v čakri.

Razporeditev barv po čakrah:

- I. čakra - RDEČA**
- II. čakra - ORANŽNA**
- III. čakra - RUMENA**
- IV. čakra - ZELENA in TURKIZNA**
- V. čakra - MODRA**
- VI. čakra - VIJOLIČNA**
- VII. čakra - SREBRNA in ZLATA.**

Z analiziranjem vplivov energij na živ človeški organizem lahko telo razdelimo na dve polovici. Od prepone oz. diafragme navzdol je dominanten vpliv fizične energije in od prepone navzgor je dominanten vpliv duhovne energije. Lahko rečemo, da so prva, druga, tretja in delno četrta čakra zemeljske, medtem ko so nad prepono delno četrta, peta, šesta in sedma čakra predvsem duhovne čakre. Srednja, tj. IV. ali srčna čakra povsem enako sprejema fizično in duhovno energijo in ima vlogo povezovalnega člana oz. povezovalnega sistema med fizično in duhovno energijo v človeškem telesu.

Pri terapiji z življenjsko-kozmično energijo terapevtu ni potrebno posebej skrbeti za čakre, ker se po zdravljenju auričnega sistema in z dodajanjem energije čakre aktivirajo, odprejo, in omogočijo organizmu, organom ali določenim mestom v njih, da to energijo sprejmejo. Problem nastopi le v primeru, ko je neki organ, ki je vezan za dovajanje energije preko določenega vrtinca (čakre) hudo bolan. Takrat tej čakri načrtno dodamo energijo, da z njeno aktivnostjo lažje dosežemo in zdravimo obolelo mesto.

Barvo skozi čakre vnašamo tako, da v mislih potegnemo barvni žarek za prvo, drugo in tretjo čakro skozi noge iz komplementarnega sonca v središču zemlje. Četrto čakro napojimo z zeleno barvo iz sonca v središču zemlje in s turkizno barvo iz sonca v središču vesolja. Peto, šesto in sedmo čakro napajamo iz sonca v središču vesolja preko sedme temenske čakre. Barve vnašamo v telo stoje.

Npr. za prvo čakro: potegnemo žarek rdeče barve iz sonca v središču zemlje skozi obe nogi do trtice in zavrtimo prvo čakro v smeri urinega kazalca pri moških in obratno pri ženskah. Vsaka naslednja čakra se vrti v nasprotni smeri. Podobno naredimo za sedmo čakro, le da žarek vzamemo iz sonca v središču vesolja in direktno aktiviramo srebrno in zlato barvo. Drugo, tretjo, peto in šesto čakro aktiviramo z žarkom iz odgovarjajočega sonca in odgovarjajoče barve čakre tako, da potegnemo žarek do korena čakre in aktiviramo njen sprednji in zadnji del. Četrto čakro najprej aktiviramo z zelenim žarkom iz sonca v središču zemlje in potem s turkiznim žarkom iz središča vesolja.

Od vseh barv v terapevtski praksi najpogosteje uporabljamo modro barvo, ki nam veliko pomaga pri transformacijah na fizičnem telesu. Druge posebnosti in lastnosti barv so razvidne iz tabele in jim posvečamo pozornost pri uporabi mentalnih prebliskov oziroma hitrem zdravljenju.

3.7. Zdravljenje v bioorgonomiji

Čudovita spoznanja in praktično zdraviteljsko delo Rafaela Rosena se ni uveljavilo kot stalna terapevtska tehnika, čeprav bo njegovo delo ostalo zapisano v zgodovini pionirskih eksperimentov z energijami in osnova za mnoge moderne tehnike. Po moji sodbi oz. zame bo bioorgonomija vedno osnova izobraževalnega sistema za slehernega terapevta z življenjsko-kozmično energijo in bo za vedno ostala povezovalna nit med čisto fizično vedo medicine in energetskim zdravljenjem na duhovnem nivoju.

Rosenov merilec, očesni senzor ali blinker, je dvignil natančnost merjenja na tako visok nivo, da so vsi drugi merilci (npr.: nihalo, v klasični ali drugih oblikah, biotenzor, L-antene, rašlje, elektronski inštrumenti ipd.) postali neuporabni oz. preseženi. Očesni senzor takorekoč ne dela napak in je bil kot prehodni merilec danes znanstveno potrjen. Očesni senzor, blinker, omogoča, da preko fizičnega trzaja in tresenja očesnih vek postopoma preidemo na duhovni merilec, tj. intuitivni senzor.

Intuitivni senzor je danes po svetu popolnoma neznan merilni inštrument, čeprav sem zasledil, da so ga zelo verjetno, ne zavedajoč se tega oz. brez izrecne omembe, uporabljali večinoma visoko duhovno razviti, zgodovinsko znani tvorci določenih religij in druge posvečene osebe. Intuitivni senzor da odgovore na vsa duhovna vprašanja z veliko natančnostjo. Ta senzor že dolgo uporabljam, več kot dvajset let. Odkril sem ga povsem naključno, pri treniranju svoje intuicije za njeno uporabo v terapevtski praksi.

Vse visoke dosežke, ali kot nekateri pravijo, ozdravitve, ki jih štejejo za čudeže, sem dosegel po ugotovitvah s to intuitivno merilno tehniko. Kot sem v poglavju o senzorju blinkerju že nakazal, bodo to tehniko kandidati za terapevte spoznali, obravnavali in obvladali na zadnji, tretji stopnji tečaja za mojstra terapevta z življenjsko-kozmično energijo.

Prav tako bo prehod na zdravljenje s prebliski potekal preko transformacijskega znanja z uporabo komplementarnih energij oziroma bioorganomije. To pravilo, ki ga poznamo pod imenom **sklop vzrokov** bom dopolnil in predstavil oz. uporabil v njegovi končni obliki v naslednjem poglavju.

Omenim naj, da je Rafael Rosen s svojimi izvirnimi analitičnimi risbami podal kompletan pregled lokacij in točk odpiranja čakler. Njegovo življenjsko delo lahko samo približno ocenimo z vpogledom v delovno mapo, ki je danes dostopna široki javnosti. Tu so sezname strahov, DNK-ajev, energetskih oblik in spiral, skice energetskih stanj in še veliko koristnega gradiva za slehernega terapevta. Večina tega gradiva je danes za temeljito vzgojo terapevtskega kadra nujno potrebna, čeprav pozneje v praksi terapevta z življenjsko-kozmično energijo več pomenijo druga spoznanja in metode.

MEDITACIJA – Naša naloga je spoznati sebe, se očistiti vseh vplivov in z duhovnim razvojem doseči univerzalno ljubezen, ki nam bo omogočila, da

---

---

pri terapijah ne bomo več potrebovali oz. uporabljali sistema »vklop-izklop«. Delo na sebi je naloga vsakega terapevta in ta meditacija bo dala odgovor, kako je z našimi lastnostmi. To meditacijo opravimo enkrat ali največ dvakrat na leto in poteka na naslednji način:

Sprostimo se, zapremo oči in dihamo skozi nos. Po sprostitvi si zamislimo, da se nahajamo v pokrajini, kjer je pod hribom voda. Peš se vzpenjamo na vrh hriba in sedemo. Spodaj v dolini vidimo vodo in ob vodi na obali veliko število kupčkov. Vsak kupček pomeni neko našo lastnost, del našega značaja in življenja, kot so to sreča, ljubezen, družina, posel, prijateljstvo ipd. Ostanemo na vrhu hriba in pošljemo svoje fizično telo, da gre v dolino. Sebe oz. svoje telo gledamo, in vidimo, kako gremo vzdolž hriba, pridemo do kupčkov in vsak kupček (ki je simbol za določeno lastnost) vzamemo v roke in vržemo v vodo. Če za določeno lastnost ni kupčka, se ne vznemirjamo; vse kupčke po vrsti zmečemo v vodo in opazujemo, kaj se z njimi dogaja. Nato se počasi zavedamo, prebujamo, tako da preidemo iz meditacije v stvarnost.

Analiza nam pokaže, preko kupčkov za določene lastnosti, da te lastnosti tudi imamo. Če kakšnega kupčka ali kupčkov ni, nimamo teh lastnosti. Obnašanje kupčkov, ki jih mečemo v vodo, oz. če ti plavajo, razpadajo, potonejo ipd. nam pove, kako se te lastnosti pri nas, v naši osebi in značaju, obnašajo. Voda smo mi in kupčki pokažejo, kakšni smo, oz kakšne so naše človeške lastnosti.

4. HATMARA

Naomi Feinberg je, kot sem že omenil, izoblikovala specifičen sistem za zdravo življenje, ki ga je poimenovala »hatmara biotransformation«. Gospa poučuje bioergonomijo in nadaljuje z razvijanjem kakovostnih odkritij svojega učitelja Rafaela Rosena. Je izjemna osebnost, visoko duhovno razvita v nivojih »budisatve«; njen nauk ima čiste duhovne kvalitete. Čeprav imajo mnogi pacienti in terapevti občutek, da Naomi Feinberg ne dela sama, so njene poteze čudovite. Za uspešno delovanje merkave in za transformacije iz enega energetskega stanja v drugo sama pravi, da ne ve, kako to deluje, toda da deluje. Vsekakor bo vsak, ki se opredeli za njen nauk, zadovoljen. Mi bomo iz njenega sistema zdravljenja vzeli tisti del, ki bo nadgradil začetni pedagoški postopek duhovne rasti in nam omogočil, da postopoma osvojimo zelo uspešen sistem zdravljenja z mentalnimi prebliski.

4.1. Merkava

Merkava pomeni sintezo in jo bomo uporabili v transformacijah kot psihotronični stroj. Naomi je po navodilih svojega angela varuha dobila merkavo v visokih gorah Indije. Orli so ji z letenjem preko čistega modrega neba izrisali obliko merkave. Najprej je registrirala trikotnike, ki so jih s svojim letenjem risali orli: s kombiniranjem teh trikotnikov je naredila nekakšno sliko. V začetku ni vedela, kaj ta slika pomeni, ne zakaj ima pred sabo to vizijo, ki ji jo je nakazal med meditacijo njen notranji jaz oz. angel varuh. Pozneje je z analizo posameznih delčkov slike dojela smisel merkave in njen namen.

Ugotovila je, da je merkava sinteza več postopkov terapije, zgrajena iz treh osnovnih elementov kreacije, in sicer: iz osnove; iz njene komplementarne energije; in iz (v pomanjkanju pravega poimenovanja 'dobrega' lahko rečemo po evropsko in krščansko) božanskega blagoslova. Vsekakor mora imeti vsak sestavni element dve komponenti: duhovno in fizično. Merkava povezuje kreacijo z izvirom, in sicer z dvema njegovima načeloma: z duhovnim - s soncem neskončnega potenciala iz središča vesolja, in s fizičnim - s soncem neskončnega potenciala iz središča Zemlje. V primeru, da naredimo merkavo za določenega posameznika, to pomeni:

-
1. da v terapiji združimo njegov duhovni in fizični del;
  2. da združimo duhovni in fizični del njegovemu komplementarnemu partnerju; in
  3. da dodamo obema božanski blagoslov za duhovno in fizično komponento.

4.2. Meditacija za izdelavo merkave

Meditiranje poteka po naslednjem postopku skozi tri faze:

Najprej se sprostimo in začnemo globoko dihati skozi nos; svojo pozornost posvečamo prehodu oz. potovanju zraka skozi nosne kanale. To je verjetno edina meditacija, ki jo lahko izvedemo z odprtimi ali zaprtimi očmi.

1. **Zamislimo si sonce neskončnih potencialov v središču veselja in iz njega v mislih potegnemo žarek bele svetlobe nad glavo, približno meter ali meter in pol nad njo. Iz te točke spustimo snop razpršene svetlobe na naše telo v obliki stožca, kot jo ima voda pod tušem. Na tisoče svetlobnih spiral objame in zvončasto obkroži naše telo: svetloba gre skozi telo in ga polni z belo svetlobo. Od druge čakre in navzgor se telo osvetli močnejše: okrog našega telesa se razprostre stožec bele svetlobe.** Stožec je enakostraničen, kar pomeni, da v preseku da enakostraničen trikotnik. **Svojo pozornost preusmerimo na sonce v središču zemlje in iz njega potegnemo žarek bele svetlobe pod sebe, nekako do meter ali meter in pol pod nogami. Iz te točke usmerimo snop svetlobe na naše telo, kot vodo iz fontane. Svetloba se dvigne in objame naše telo, gre skozi telo in ga napolni z belo barvo. Telo se močnejše osvetli do pete čakre; svetloba tvori obrnjen stožec bele barve.**

Oba stožca se prekrivata in v preseku tvorita enakostranični heksagram. Naše telo je zajeto v dveh žarečih svetlobah duhovne in fizične komponente.

V mislih izrečemo pozitivno afirmacijo: JAZ SEM HEKSAGRAM BELE SVETLOBE.

2. **V mislih pokličemo našega komplementarnega partnerja in ga postavimo poleg sebe, na levo stran.** Moški si za komplementarnega partnerja zamislijo žensko in ženske moškega.

Prav tako kot smo storili zase, tako storimo tudi za komplementarnega partnerja. Z žarkom iz središča vesolja in z žarkom iz središča zemlje naredimo dva stožca bele svetlobe, oziroma v njunem preseku enakostranični heksagram.

Izdelavo stožcev si zamišljamo tako, da se osnovi, tj. kroga stožcev okoli nas in našega komplementarnega partnerja, dotikata.

V preseku imamo tako dva heksagrama, ki se dotikata s stranskima krakoma.

3. **Tretjič sežemo v središče vesolja in iz sonca neskončnih potencialov potegnemo žarek bele svetlobe nad oba formirana heksagrama. Iz te točke spustimo snop svetlobe, da ponovno kot zvončasti stožec (ali voda pod tušem) oblikuje stožec bele svetlobe, v katerem sta zajeta oba heksagrama. Nato gremo v mislih tretjič v središče zemlje in iz sonca neskončnih potencialov potegnemo žarek do mesta izpod obeh heksagramov. Iz te točke osvetlimo heksagrama in formiramo navzdol obrnjen stožec bele barve.**

Oba stožca se prekrivata in tvorita v preseku velik heksagram, v katerem sta zajeta oba manjša heksagrama, oz. naš heksagram in heksagram našega komplementarnega partnerja.

Vsi trije heksagrami so neločljivi in skupaj tvorijo merkavo. Izrečemo še pozitivno afirmacijo: JAZ SEM MERKAVA NESKONČNE SVETLOBE.

Tako smo na naše telo **naredili merkavo**. Merkava deluje za naš organizem kot prefinjen zaščitno-kontrolni sistem in ko jo osvojimo, postanemo pod njenim delovanjem zelo občutljivi na energetska stanja kjerkoli na našem organizmu. Zaradi tega terapevt vsako jutro naredi merkavo na sebi, kot del rednega vzdrževanja kondicije za duhovne komponente svojega organizma.

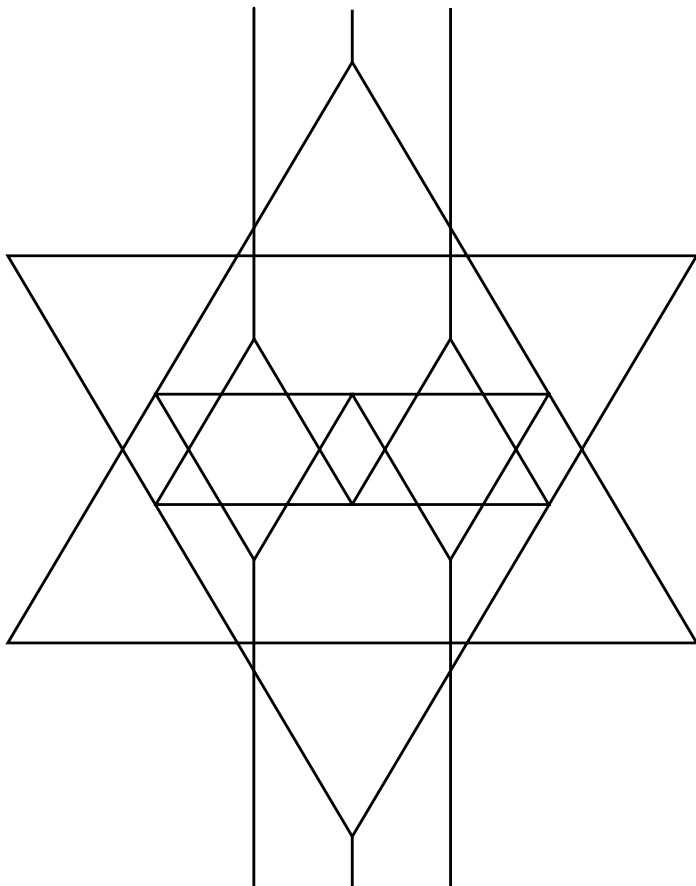

Center merkave je romb, ki ga z dotikom formirata naš heksagram in heksagram našega komplementarnega partnerja. Tu je izvir, odkoder izhaja svetloba, in če pogledamo na sonce neskončnih potencialov v središču vesolja ali v središču Zemlje, sta snopa svetlobe prišla iz teh dveh središč.

Sonce neskončnih potencialov v središču vesolja je merkava, iz katere središča izhaja svetloba in jo imenujemo **merkava neskončne svetlobe**.

V pričujočem besedilu bomo uporabljali dva pojma za merkavo, in sicer: naredimo merkavo in damo v merkavo.

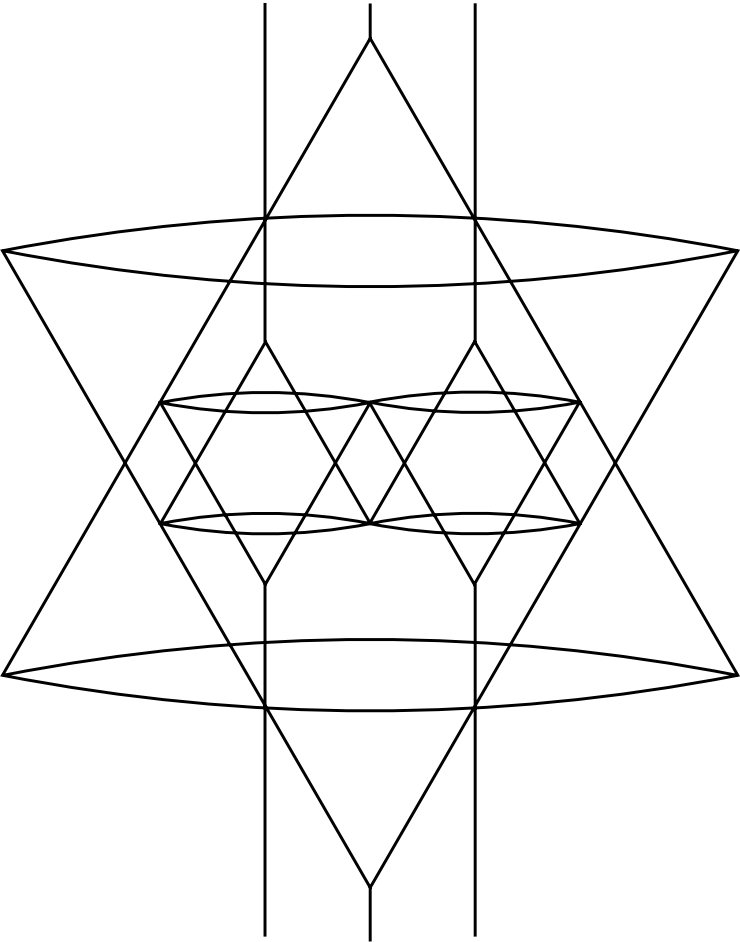
Dvodimenzionalna merkava

.....

Trodimensionalna merkava

.....

NAREDIMO MERKAVO je zgoraj opisan postopek.

DAMO V MERKAVO je postopek, ko že imamo merkavo, kot je npr. merkava neskončne svetlobe in v mislih damo določeno stvar ali transformacijo v središče merkave. To je geometrijski lik romba, ki ga tvorita heksagrama osnovnega in komplementarnega partnerja, znan kot **vrata merkave**.

Merkava neskončne svetlobe je sonce v središču vesolja, ki nam pošilja življenjsko-kozmično energijo za naš obstoj. Lahko si predstavimo še ostali del vesolja, ki je druga merkava, in celotno vesolje kot tretjo merkavo.

S tem smo definirali kompletno vesolje kot **trojno merkavo neskončne svetlobe**. To trojno merkavo bomo pozneje uporabili pri iniciacijskih postopkih.

Merkava je stroj, ki lahko samostojno zdravi. Nešteto je primerov, da so izginile bule, ekcemi, poškodbe, bolečine v zglobeh, zobeh ipd. samo s tem, da smo naredili merkavo na te dele.

Izrastek nad nosom v obliki velike bradavice je pri vsakodnevni uporabi merkave, usmerjene nanj, izginil v mesecu dni.

4.3. Barve v merkavi

Barve v merkavi delujejo enako, kot je bilo opisano v prejšnjem poglavju, saj jim veliko prispeva delovanje merkave. Bela merkava je splošno največkrat v uporabi, pri zdravljenju pa modra merkava, ker vsako zdravljenje oz. terapijo na fizičnem telesu zaključimo s to barvo. Pri zdravljenju raka uporabljamo vijoličasto barvo. Osebe, ki so nestrpne in nagle jeze, tki. vročekrvneže nekoliko pomirimo, če jim naredimo merkavo roza barve; rumeno merkavo naredimo na avto, da nas udeleženci prometa hitro opazijo na cesti.

Z barvnim risanjem in uporabo merkave lahko naredimo enega najuspešnejših talismanov ali tki. amajlij, ki jih danes poznamo v svetu. Rafael Rosen je odkril, da te risbe delujejo tako uspešno, kot VOODOO MAGIJA in jih je poimenoval **Voodoo risbe**.

Izdelava teh risb sloni na spontanem risanju treh z božansko dobroto odobrenih žarkov s tremi različnimi barvami. Trije žarki, trije deli naše želje: osnovni lik, komplementarna energija in božanski blagoslov se izrišejo, da bi nam nekaj uspelo ali da bi naredili zaščito ali dodali potrebno energijo, in sicer pod kontrolo očesnega sensorja in z zaščito merkave.

VOODOO RISBA

Pripravimo bel list papirja in tri različne barvne svinčnike. Ne uporabljamo svinčnike sive in črne barve. Namesto preprostih svinčnikov, ki jih priporočam za začetek, lahko uporabimo tudi druga pisala, kot so to kemični svinčnik, flomaster in podobno.

Papir položimo na mizo in v eni roki držimo svinčnike. Zamislimo si neko željo, za katero bomo izdelali Voodoo risbo, npr. kot jaz, da bi bilo »pisanje te knjige uspešno«.

V drugo roko vzamemo eno izmed barvic in jo dvignemo za približno 30 cm nad papir. Damo oči v položaj sensorja, blinkamo in zaprosimo prvi žarek za uresničitev naše želje. Ko se blinkanje začne, spustimo barvni svinčnik na papir in pustimo, da roka spontano drsi in čečka po papirju. Pozornost je usmerjena na senzor: roka nekontrolirano oz. spontano riše po papirju. Ko blinkanje zastane, nehamo risati. Ta barvni svinčnik položimo na mizo.

Prav tako rišemo z drugo in tretjo barvico: najprej zaprosimo žarek in spontano rišemo po papirju, dokler se blinkanje ne ustavi. Rišemo z barvami, eno čez drugo, na istem kosu papirja.

S tem smo izdelali talisman, ki deluje tako, da se nam naša želja izpolni. Papir z risbo uspešno deluje, če ga položimo na površino mize, kot je to delal Rafael Rosen: ugotovil je namreč, da risbo-talisman ne smemo zapreti v knjigo ali v predal, ker od tam ne bo delovala.

Na Voodoo risbo na papirju naredimo belo merkavo.

Sedaj bo risba delovala ne glede na to, kam jo damo, v predal, knjigo, na steno ali na omaro. Da bi preverili, če risba deluje, in kako se energija obnaša, naredimo preizkus z blinkanjem.

Položimo roko nad risbo in začnemo blinkati. Dvigamo roko toliko časa, da blinkanje preneha, in nato z roko naredimo krog nad risbo, na višini dviga roke. Če je uresničitev naše želje v eni smeri, nam oko blinka samo v to smer, in če je iz več strani, blinka v te smeri, ko gremo z dlanjo v krogu nad risbo.

4.4. Merkava v bioorgonomiji

Naše transformacije vedno končamo tako, da damo vse v merkavo. Merkava realizira transformacijo, definira njen konec in omogoči, da uporabimo še pozitivno afirmacijo. V večini primerov uporabljamo merkavo neskončne svetlobe, da izvedemo terapevtske transformacije. Realizacijo opravijo tki. svetlobni zdravniki, ki se nahajajo v središču merkave.

Sedaj, ko smo spoznali različne postopke in njihovo delovanje, lahko obogatimo pravilo sklopa vzrokov Rafaela Rosena z delovanjem merkave.

Vzamemo sklop vzrokov, da nas je (npr.) strah v zaprtem prostoru, plus komplementarno energijo tega sklopa vzrokov, in vse skupaj damo v merkavo neskončne svetlobe.

Analizirajmo to osnovno pravilo, ki ga bomo počasi, ob spoznavanju snovi tudi razvijali do končne oblike, ko ga bomo poimenovali I. pravilo.

Sklop vzrokov: nobena stvar se ne zgodi zaradi enega samega vzroka: vedno je več vzrokov in ne moremo vedeti, koliko jih je. Pier Buri, Naomin komplementarni partner, je predlagal, da za vse, kar terapevtsko transformiramo štejemo ali vzamemo za izhodišče, da je nastalo zaradi sklopa vzrokov; tako nam ni treba iskati in šteti vse vzroke in posamično delati

---

---

z njimi. Postane jasno, npr. v primeru okužbe z virusom gripe: lahko zboli samo en član družine, ostali pa ne. Tisti, ki je zbolel, je izpolnil vse pogoje za okužbo: izpolnil je sklop vzrokov.

Komplementarna energija: je nujni del vsake kreacije (ki je lahko stvar, ideja, predmet ipd., oz. vse, kar obstaja na Zemlji). V naravi je kreacija neuporabna, če ni komplementarne energije.

Merkava: je stroj, ki opravi našo terapevtsko transformacijo. Tu rečemo: »damo v merkavo neskončne svetlobe«, kar pomeni, da v mislih vse skupaj damo v center merkave, v romb, ki ga tvorita dva heksagrama merkave, in sicer so to vrata, iz katerih sije sonce neskončne svetlobe v središče vesolja.

To pravilo **Sklop vzrokov** bomo v začetni fazi uspešno uporabljali za veliko število transformacij, ki nam bodo omogočile začetno delo in zdravljenje našega energetskega sistema - aure.

4.5. Pravila transformacij

Navedena pravila, ki jih v besedilu postopoma gradim, spremlja vprašanje, kako so dokazljiva? Mi terapevti lahko odgovor ponudimo s svojimi uspešnimi posegi oz. rezultati zdravljenja; drugega natančnega odgovora zaenkrat ne poznamo, oz. ne moremo dati zaradi dveh vzrokov. Prvič, dogajanja na duhovnem nivoju nimajo enakih parametrov kot na fizičnem nivoju in nesposobni smo jih razložiti; drugič, z doseženimi spoznanji in znanimi termini težko prikažemo nek duhovni dogodek na fizičnem nivoju.

Menim, da se nahajamo v času pred odkritjem teh zakonitosti, in da je najbolje te zakonitosti šteti za aksiome. Slepو jih kaže sprejeti take, kot so; njihova realizacija s povratno informacijo in številčnostjo nam je dala zagotovilo uspešnosti. Naomi Feinberg je imela prav, ko je na vprašanje, kako te njene transformacije delujejo, odgovorila: **»Ne vem, toda delujejo.«**

Naše transformacije, ki jih lahko imenujemo tudi mantrično meditacijski sistemi ali pravila, so duhovna pravila, ki jih izvajamo kot aksiome na fizični ravni. Prav tako merkavo kot psihotronični stroj na duhovnem nivoju sprejmemo kot aksiom za delovanje na fizični ravni.

To pomeni, da so pravila, kot je npr. sklop vzrokov, danes terapevtski aksiomi, ki jih moramo izvajati natančno tako, kot so zapisani. Njihova učinkovitost je bila v praksi večkratno potrjena, zato improvizacije pri zdravljenju niso dovoljene, ker ne bodo dale uspešnega rezultata. Nič pa nas ne ovira, da ne bi izvedli vsesplošne eksperimente z nalogo in ciljem, da bi dognali nove zakonitosti in pravila, nova spoznanja in nove aksiome.

5. VZROKI BOLEZNI

Iz zornega kota klasične evropske medicine je bolezen stanje, ko določeni faktorji pustijo na organizmu določene posledice. Le preventiva v medicini poskuša doseči stanje, da bolezen ne bi puščala posledic in da bi ljudje živeli zdravo in brez bolezni. Ti tretmaji so usmerjeni oz. potekajo na fizičnem telesu in medicina bo kmalu naredila velik korak, ko bo začela opazovati tudi energetska stanja, ker bo le tako lahko spoznala vzroke bolezni in jih preprečila ali uspešno ozdravila.

Terapevt je v določeni prednosti, kajti njegov zorni kot opazuje in definira obolelost od izvira do posledice, tj. bolezni. Največ pozornosti posveča vzroku bolezni in nato njegovemu zdravljenju. Srečuje se z energijami, ki delujejo na fizično telo, tako da kot terapevt deluje korak pred medicino, čeprav na koncu zdravi tudi bolezen. Kompleten pristop k pacientu bi bil po mojem mnenju zagotovljen takrat, ko bi terapevt in zdravnik delovala sinhrono, skupaj, ali pa ko bi bil zdravnik hkrati tudi terapevt.

V grobem lahko pot razvoja vsake bolezni definiramo kot tri stanja.

PRVO STANJE

Prvo stanje je trenutek, ko se pojavi poškodba na auričnem sistemu, ki je tako velika, da še ne deluje na fizičnem nivoju. Medicina še ne more vedeti, kaj se dogaja s pacientom; pacient še ne ve natančno, kaj se dogaja, čeprav se občasno slabo počuti; redki so primeri, ko išče pomoč.

DRUGO STANJE

Drugo stanje je stanje, ko se je zaradi poškodbe na auričnem sistemu tudi fizično telo začelo spreminjati. Indikator bolezni je prisoten, stanje v organizmu je spremenjeno; medicina ga registrira kot slabo stanje, toda ne ve, kaj to je, zato še ne more podati diagnoze.

TRETJE STANJE

Tretje stanje je pojav bolezni na fizičnem nivoju. Tu medicina na osnovi posledice obolelosti, ki se kaže pri nezadostnem delovanju ali nedelovanju določenega organa, uspešno intervenira v vseh primerih, razen če bolezen ni tako napredovala, da je močno poškodovala prizadeti organ.

Na terapevtskem področju je indikativno PRVO STANJE, to je stanje, kjer se nahaja in skriva vzrok za bolezen. Ker se bolezen vidno pojavi najprej na energetskem nivoju, v auri, in nato napreduje k telesu in k posledicam, mora terapevt dobro obvladati to področje, tj. področje čistih energij. Le takrat spozna, da se bo moral velikokrat odmakniti od pacienta in iskati vzrok za bolezen daleč od telesa, tako po razdalji kot po času.

Vzroke za nastanek bolezni lahko po njihovem prvotnem izviru razdelimo na pet področij. Praksa namreč kaže, da le-ti ležijo v karmi; v reinkarnaciji; v komplementarnem partnerju; v dediščini po očetu; in v dediščini po materi.

Pod karmo lahko vzamemo naše življenje od rojstva, kjer je največ vzrokov za bolezen.

Za reinkarnacijo še ni natančne definicije in v terapevtski praksi je najti najmanj vzrokov za poškodbe ali obolenja iz te skupine.

Komplementarni partner ima prav tako svojo karmo, vendar le manjši del le-te vpliva na nas.

Stalni problemi nastajajo pri dedovanju bolezni oz. pri nagnjenjih k obolevanju po očetu in po materi. Do sedmega kolena nazaj delujejo na nas lastnosti naših prednikov in prednikov našega komplementarnega partnerja. Temu rečemo 'naša zgodovina'.

5.1. Karma

Karma je naša usoda, ki jo prinesemo z rojstvom na ta svet. Vse, kar se dogaja v našem življenju, je povezano s pogoji in možnostmi v okolju, v katerem živimo in delamo. Tu so vzroki in posledice, zaradi česar nas rahlo bega misel, kaj vse je možno, kaj vse se nam lahko zgodi v času razmeroma kratkega življenja, bodisi dobrega bodisi slabega.

Karma se z vplivom različnih faktorjev lahko spontano spreminja, lahko pa jo zavestno spremenimo in s tem pozitivno vplivamo na potek našega življenja. V tem trenutku bomo iz širokega področja karme obravnavali samo tisti del, ki kot vzrok povzroča poškodbo aure in kot posledico poškodbo fizičnega telesa.

5.1.1. Strah

Strah je najpogostejša obramba ega, ki hoče preprečiti, da ga ne bi prezrli oz. odstranili pri našem duhovnem napredovanju. Tudi sicer je eno najpogostejših in najvplivnejših stanj v človeškem življenju. Zaradi tega je pomembno, da strahove upoštevamo kot resno težavo, ki se pojavi pri duhovni rasti terapevta in ki direktno, kot neposredni povzročitelj, poškoduje aurični sistem okrog telesa; zelo pogosto na koncu delovanja strah poškoduje določen organ v telesu.

Strah je lahko zavesten ali ne, deluje pa v obeh primerih. Deluje motilno na posamezni organ, ki nato oboli, ko so izpolnjeni ostali pogoji. V začetni fazi njegovega delovanja oz. terapije moramo odkrivati strahove in jih sproti odpravljati. S tem čistimo auro in hkrati zdravimo vzroke za bolezni.

Strahove odkrivamo tako, da pacient iz tabele strahov v mislih tiho bere strahove po vrsti, terapevt pa z očesnim senzorjem kontrolira, če pacient ta strah ima ali ne. Terapevt ne sme videti seznama, oz., katere strahove pacient omenja: pacient le sebi bere strahove.

Velikokrat se zgodi, da je pacient zelo presenečen, ko terapevt ugotovi, da ima določene strahove; ko terapevt pogleda na kateri organ so ti strahovi vezani, hitro ugotovi, da ima pacient težave s temi organi.

5.1.2. Stres

Stres se pojavi kot nenadno negativno stanje oz. neprijetno presenečenje in ima razdirajoči učinek na organizem. Pojavlja se pravtako v dveh oblikah: kot stres, ki se ga oboleli zaveda, ali kot nezavedni stres. Imamo poklice, ki ustvarjajo stresno stanje v daljšem obdobju, kot so to poklici minerja, potapljača, stevardese in podobno. Kratkotrajne strese organizem uspešno

---

---

obvladuje, medtem ko stalno delujoči stres, ki ga dalj časa ustvarja poklic, ne more obvladati in se posledično prej ko slej pojavi bolezen, ki jo v medicini poznamo kot 'poklicna bolezen'.

Večina težjih bolezni, kot je npr. rak, ima za enega izmed vzrokov stres: zato mora terapevt posebno pozornost pri njihovem zdravljenju posvetiti vzroku in posledicam stresa.

Stres zdravimo s transformacijami in hkrati omogočamo pacientu, da spozna in obvlada stresno stanje.

5.1.3. Travma

Travma nastane zaradi nekega dogodka, ki je bil nepričakovan in ki povzroča trajne posledice v okolici. Vsi prepiri, nesreče, trpljenje in hudi dogodki v človeškem življenju ustvarjajo travme. Poznamo tudi travmatične poklice in travmatične dogodke, kot je npr. spoznanje, da se nepotrebno in napačno ukvarjamo z ezoteričnimi tehnikami. Te travme imajo pogosto hude posledice; po mojih spoznanjih ezoterik lahko prej postane črnomagijec kot pa da bi svoje delo usmeril v kaj koristnega. K vzroku za kratko življenje, kot ga imajo praviloma bioenergetiki in radiesteziisti, lahko prištejemo travmo, ki nastaja ob njihovem spoznanju o hudih posledicah ukvarjanja s to dejavnostjo.

Travma ustvari energetsko telo, ki ostane v prostoru in negativno deluje na kompletno okolico za nedoločen čas.

Travmo zdravimo enako kot vsako energetsko telo v prostoru ali v auri telesa.

5.1.4. Vpliv živih ljudi

Vpliv živih ljudi v obliki vpliva enega posameznika na drugega ali druge, je zelo pogost in deluje na organizem v spodnjem delu telesa, na tri spodnje čakre. Tu imamo pogosto opravka s karakterističnim vdorom na drugi čakri, ki se ob delovanju teh vplivov zapre in povzroči velikanske poškodbe na energetskem stanju telesa.

Zloba

Zloba se pogosto pojavlja med ljudmi in pušča posledice na energetskem telesu. Je nekontrolirana in njeno delovanje je nesistematsko in zato neučinkovito v večini primerov.

Dominantne osebe

Dominantne osebe si znajo popolnoma podrediti svojo žrtev. Njihov energetski sistem dominira in si totalno podredi drug energetski sistem, tako, da ta podrejeni sistem začne funkcionirati pod direktnim vodstvom dominantnega sistema. Terapevt in pacient imata občutek, da je drugi energetski sistem zaslužjen in da deluje, kar se najbolje vidi pri družinskih partnerjih. Najhujše posledice na funkcioniranje telesa pušča dominantnost komplementarnega partnerja, ki popolnoma uniči energetsko polje podrejeni osebi, oz. partnerju.

Vampirji oz. vampirski ljudje

Vampirji oz. vampirski ljudje so znani iz literature in jih javnost pozna kot osebe, ki živim žrtvam pijejo kri. To je simboličen in literarni opis, lahko bi celo rekli filmski pogled na dejansko vampirsko dogajanje. V bistvu vampir ne pije kri, toda dogaja se še nekaj hujšega, krvničkam odvzame energijo, da postanejo nesposobne, da bi za organizem opravljale določeno funkcijo: na počasen način se zaustavi pretok krvi in doseže upočasnjena kap. Smrt žrtve nastopa počasi; spremljajo jo različne vizije in halucinacije, zato so opravičljive omenjene literarne, filmske in gledališke vizije.

Nekateri otroci se rodijo brez lastnega energetskega sistema in če preživijo v auri staršev, postanejo vampirji. Stalno prebivajo v drugih energetskih sistemih, kjer se napajajo z energijo, ki je sami niso sposobni ustvariti. Triletna punčka, ki so jo k meni pripeljali na zdravljenje (2002) ni znala povedati nobene razločne besede, težko je hodila, nikogar ni poslušala oz. ubogala in nenehoma je tekala od enega do drugega sorodnika. Bila je rojena brez energije in njen obstoj so dobredno omogočale s svojimi energijami druge osebe. Poklical sem prijateljico, dobro terapevtko, in ji pokazal otroka, da bi videla primer vampirizma. S terapijo sem dal otroku lastno življenjsko energijo in s tem punčko osvobodil tekanja od enega do drugega energetskega

---

---

polja. Starši so me naslednje dni obvestili, da se otrok normalno obnaša, da posluša in da je punčka prvič izgovorila besedo »mama«.

Najpogostejši so primeri, ko neka oseba nima zadosti lastne energije in se z izkušnjo nauči, da jo pridobiva od drugih oseb, v večini primerov od bližnjih sorodnikov. Takšnih oseb je v tej skupini največ: hitro jih spoznamo po njihovih navadah, oz. potrebi po nenehnem prepiranju, ker s prepiri oslabijo obrambni sistem žrtve in jo enostavno izrabijo.

Urok

Urok je bil znan zlasti pri živalih: vržen oz. dan je bil z namenom, npr. da krava nima mleka in podobno. Uroki se ustvarjajo in usmerjajo na žrtev iz človeškega ali živalskega sveta s posebnimi postopki, ki ustvarjajo določene oz. konkretne motnje glede na njihov zli namen. Danes jih najpogosteje uporabljajo pri ljudeh. Urok ponavadi odsluži tisti, ki mu je namenjen; v primeru, da v njegovem času ne pride do realizacije uroka, njegovo delovanje skoraj vedno, takorekoč neizogibno, preide na naslednike žrtve in sicer najpogosteje na vnuke.

Prekletstvo

Prekletstvo se v večini primerov pojavi spontano, čeprav poznam tudi primere, da je bilo vrženo oz. poslano namensko; v primerjavi z ostalimi naštetimi zlimi delovanji v tem poglavju je v protokol prekletstva s strani pošiljatelja vloženo največ energije. Zaradi tega je tudi posledica tega negativnega vpliva najhujša: poznam številne primere, da se je prekletstvo končalo z uničenjem organizma ali povzročilo tki. »belo kugo«, bolezen, ki povzroča, da v družini ali rodu ni živih moških potomcev. Praksa zdravljenja je pokazala, da mora prekletstvo včasih odslužiti cela družina, in da ima najhujše posledice prenos prekletstva na potomstvo žrtve, ko le-to preide na vnuke. Večkrat so predčasne smrti v družini in težke bolezni vnukov vezane za ta protokol.

Magija

Magija je najbolj znan razdiralni protokol za uničenje energetskega biosistema. Znani sta »bela« in »črna« magija, čeprav je to v večini primerov napačno poimenovanje in zgrešen pogled na dogajanje. Razlika med belo

---

---

in črno magijo leži v njenem namenu, ker je uporabljeni protokol podoben. Npr., če puško uporabimo, da se zaščitimo oz. rešimo, naredimo dobro delo, ki spada v belo magijo; in če puško uporabimo, da bi ubijali ljudi, naredimo slabo delo, ki spada v črno magijo; puška pa je bila ista.

Napisano je bilo že na tone knjig in posneto nešteto filmov s to tematiko; nesmiselno bi bilo, če bi magijo na tem mestu podrobno obravnavali. Spomnimo se dejavnosti svetovne tajne organizacije »luciferistov«, katere člani plačujejo članarino 10€ na mesec. Na vprašanje, zakaj je ta organizacija potrebna, bi od njenih članov dobili odgovor (logično, le od tistih, ki so pripravljene odgovoriti), »da, zato da lahko storijo zlo vsakemu, njim pa se ne more nič zgoditi«.

Protokol magije deluje na drugo čakro in je direktno povezan s kompletnim energetskim sistemom organizma. Ni možno ozdraviti energetske stanje biosistemov, če pred tem terapevt ne odstrani črno magijo, ki deluje kot negativna črpalka in kontinuirano odvzema energijo organu ali organizmu, vse do njegovega uničenja, zaradi česar se kljub uspešni transformaciji v nekaterih primerih lahko povrne slabo stanje. Tu se terapevt srečuje s klasično črno magijo, ki jo zdravitelji poznajo iz daljne zgodovine, in z novejšo, tki. rdečo magijo, ki se je v javnosti razkrila po padcu komunističnega sistema oz. nastopu njenih avtorjev v drugih okoljih.

Črna magija

Črna magija je skozi čas svojega razvoja pridobila določene značilne lastnosti in deluje po načelu naročeno – izvedeno. Izvajalci črne magije spoštujejo vse tiste, ki znajo njihovo dejavnost, tj. protokol nevtralizirati, in ko ugotovijo, da je žrtev zaščitena, prenehajo nanjo delovati. Zavedajo se, da tisti, ki je žrtev zaščitil, lahko tudi vrne energijo izvajalcu ali da ga z enakim protokolom lahko napade. Zaradi tega večini črnomagijcev ali začetnikov njihov zli namen ne uspe in po navadi celo zbolijo. Črno magijo terapevti odstranjujemo in nevtraliziramo s posebnim varnostnim protokolom, ki omogoča varstvo oz. zaščito za izvajalca. Po odstranjevanju črne magije se ta ne povrne in se pojavi le, če jo pošiljatelj ponovno postavi, kar se dogaja le izjemoma.

Rdeča magija

Rdeča magija je delna ali okrnjena črna magija, katero izvajajo na zelo boleč način priučeni in v svoji človeški naravi prizadeti, iztirjeni posamezniki. Ime rdeča magija ni dobila zaradi posebnega protokola temveč zaradi lastnosti pošiljateljev in načina izvajanja. Vzhodni komunistični sistem ni bil sistem, ki bi razvijal lastnosti zdrave pameti, temveč pogosto lov na pametne in poštene z namenom lastne zaščite pripadnikov režima, uslužbencev tajnih služb in rdeče buržoazije. Tako je tamkajšnja družba doživela dekadenco; na ključnih položajih je imela vse več in več nesposobnih ljudi, navkljub visoki izobrazbi. Zaradi teh delno dednih in drugih deformacij sistem ni mogel preživeti.

Za svoje potrebe je sistem izobraževal določene obveščevalne in varnostne strukture tudi s črno magijo. Šolanje ni predvidevalo duhovne rasti, temveč je zahtevalo uspeh pri uporabi magijskega protokola. Tako so bili določeni kadri naučeni, da magijski protokol postavijo večkrat na dan, iz dneva v dan in toliko časa, da bo njihova žrtev povsem uničena. V primeru, da jim to ne uspe, morajo poklicati na pomoč svoje kolege in nadaljevati skupno delo: njihova žrtev bo prej kot slej pokopana. Tu ne pomaga, da dobijo informacijo, da njihovo magijo sproti terapevtsko čistimo, ker bodo svoje delo nadaljevali, kot da bi bili obsedeni. Tiste med njimi, ki jim njihove nakane iz takšnih ali drugačnih razlogov niso uspeli, pokončajo takoj, ali pa v tajgi kje daleč na ruskem severu.

Danes izvajalci rdeče magije nimajo več gospodarja; večinoma so zbežali iz domovine in se skrivajo pod krinko različnih visokih strokovnjakov. Učinkom njihove magije se lahko izognemo samo v primeru, ko magijsko, oz. na enako brutalen način obračunamo z njimi. To je dolgotrajen postopek in ne doseže vedno dobrega rezultata, ker so ti ljudje dejansko bolni, niso duhovno razviti; po moji sodbi so to duhovno deprivirane osebe; potrebni so psihiatričnega zdravljenja ali celo osamitve.

5.1.5. Vpliv pokojnikov, oziroma mrtvih

Človek, ko umre, ne more nikomur več škodovati; njegovo telo razpade in je torej neuporabno. Dokumentirani sta le dve obliki smrti, oz. navidezne smrti, ki jo sicer poznajo ali izvajajo različne kulture. To je sistem ustvarjanja

---

---

zombijev, ki ga izvajajo nekateri svečeniki voodoo religije, ali ustvarjanje Golema pri judovski religiji. To so neverjetni primeri, izjeme, ki bi jih načeloma strokovnjak lahko realiziral, od energetskega do fizičnega stanja.

To pomeni, da po smrti od živega organizma ostane le njegov energetski del, ki naj bi imel neko svojo pot v drugem svetu, v svetu energij. Postopek umiranja in ločitev telesa od energije ne poteka vedno v skladu s spoznanimi zakoni narave. Velikokrat se zgodi, da je energetski del ostal na nek način vezan na svoje prvotno fizično okolje in da ne nadaljuje svoje načrtane poti. Takšne energetske tvorbe delujejo negativno na določen organizem in jih obravnavamo kot različne oblike nesrečnih energij, elementalov, tudi duhcev ali duš umrlih.

Nesrečne energije

Nesrečne energije so v načelu skoraj vse energije umrlih, ki ne nadaljujejo svojo predvideno pot. Imajo dve značilni lastnosti: prvič, da nimajo več življenjske energije za svoj obstoj, zato jo črpajo iz drugih energetskih sistemov; in drugič, da so nesposobne nadaljevati svojo normalno pot. Med nesrečne energije lahko prištevamo tako energije zemeljskega kot nezemeljskega izvora, ki imajo skupne lastnosti.

Elementali

Elementali so prav tako energije, ki motijo normalno življenje, le da jih ne uvrščamo med hude primere vzrokov bolezni. So neznanega izvora in tudi njihov namen še ni popolnoma jasen. Nekateri terapevti menijo, da ne delujejo direktno na človeški organizem in da smo ljudje za njihov obstoj in dejavnost neobčutljivi. Iz lastne prakse sem spoznal, da to ni res. Elementali in nesrečne energije imajo enake lastnosti, zato jih terapevti enako obravnavamo.

Duše umrlih

Duše umrlih sorodnikov ali prijateljev najbolj vplivajo na naš sistem. Večinoma so to duše tistih sorodnikov, s katerimi smo imeli močne čustvene vezi, ali obratno, tako, da moč emocij prisili dušo umrlega, da ta prekine svojo načrtano pot. Duša se torej prilepi za auro živega človeka: ker nima več življenjske energije se sama ne more več od nje ločiti.

Duše umrlih se lahko zlorabijo v različne namene. Nekateri jih uporabljajo (čeprav to po mojem mnenju ni potrebno) kot pripomoček za delo v energetski kirurgiji, pri verskih obredih, seansah spiritizma ali za zle namene črne magije.

Pri soočanju s temi energijami, oz. pri zdravljenju moramo biti terapevti zelo previdni, ker je pacient zelo tesno vezan nanje. Mnoge religije in tehnike poznajo ta stanja in upravičeno izvajajo določene obrede, da se ne bi zgodilo, da duša umrlega ostane vezana za nek energetski sistem. Pri uporabi duše v magiji mora izvajalec terapije dobro obvladati to tehniko, ker lahko pride do različnih fizičnih nevšečnosti.

5.1.6. Drugi vplivni viri

Drugi vplivni viri so lahko energije vsega energetsko živega, kar je v naši okolici, kot so to delovanja naravnih snovi, mineralov, kristalov, ali rastlinskega in živalskega sveta. Večino teh energij človeški energetski sistem obvlada in se s to problematiko srečujemo le v izjemnih primerih. Najbolj pogosto najdemo vpliv takih energij pri postopku čiščenja prostorov in bivalnih lokacij ter pri lociranju temeljev za posebne objekte, kot so npr. verski objekti.

Pri čiščenju objektov, tj. lociranju geopatoloških motenj, se srečujemo z vsemi različnimi energijami, ki jih poznamo. Vse energije, ki so prisotne v prostoru ali v določenih predmetih moramo nevtralizirati, očistiti in s tem narediti te prostore in predmete prijetne okolici. Prav tako mora biti prostor, na katerem stoji nek bivalni ali verski objekt, natančno pregledan in energetsko očiščen.

5.2. Reinkarnacija

Še vedno je sporno, kaj je to reinkarnacija, in kako nanjo gledamo iz zornega kota naše evropske in krščanske kulture. Po znanih vzhodnjaških in zgodnjekrščanskih spisih je reinkarnacija potrebna sleherni duši, ki se na novo in vedno znova rojeva in se v vsakokratnem življenju nekaj dobrega nauči, vse do končne izobrazbe in dosežene popolnosti, ko ji ne bo potrebno ponovno rojstvo. Duša, ki je popolnoma izobrazena, gre naravnost v nebesa.

Ker moramo tu vzpostaviti osnovo našega krutega krščanskega razmišljanja o reinkarnaciji, menim, da nam Budin primer veliko pove. Zanj velja, da se je reinkarniral 36-krat in da mu ni bilo več potrebno rojevanje v fizični obliki. Ne vem, ali je ta podatek točen ali ne, pomembno pa je, da imamo v zavesti neko pot od prvega rojstva duše v živem fizičnem telesu do njenega zadnjega rojevanja. Ta skala 36-kratnega ponovnega rojevanja duše v drugem fizičnem telesu mi je zadostovala in sodim, da jo lahko kot tako sprejmemo.

V Indiji je družba razdeljena v štiri kaste, in sicer so v prvi kasti npr. fizični in drugi delavci ter vojščaki; v drugi so npr. trgovci; v tretji npr. vodstveni ljudje; in v četrti kasti posvečeni modri in visoko izobraženi možje. Te kaste, tu omenjene v grobem orisu, danes niso tako vidne kot nekdanje in jih ne ločimo dobro, toda še danes obstaja pravilo, da če si se rodil v eni kasti ne moreš za časa življenja prestopiti v višjo kasto.

Po Budini razvrstitvi bi lahko rekli, da so vsi tisti, ki se jim je duša reinkarnirala od 1 do 9-krat v kasti preprostih delavcev in nasilnih vojščakov, od 10 do 18-krat v kasti trgovcev in drugih podobnih poklicev, od 19 do 27-krat v kasti vodilnih oz. višjih socialnih slojev, in od 28 do 36-krat v kasti izbranih in posvečenih oseb, kot so to brahmani, budisatve, guruji in podobno. Ta razvrstitev pojasnjuje, zakaj so nekateri posamezniki ali skupine ter celi sloji bolj humani, drugi pa ne. Eni so v svoji kasti dosegli zgornjo mejo za reinkarnacije, drugi so ostali nižje. S tem je tudi jasno, da lahko prestopijo iz ene kaste v drugo le tisti, ki so sedaj v 9., 18. ali 27. reinkarnaciji, in sicer samo preko novega rojstva.

Omenjeno rojevanje in večkratno reinkarniranje je možno tudi v času enega fizičnega življenja, in sicer v primerih, ko nastopi trenutna ali klinična smrt: ko iz nje oživimo, vstanemo od mrtvih z drugo, novo dušo. To se zgodi, ko duša v svojem telesu hitro duhovno napreduje in nato sama povzroči trenutno smrt in v istem telesu novo rojstvo z naprednejšo, duhovno višjo dušo. Logično, telo in okolje morata biti za to pripravljena, in oživljeno telo mora omogočiti novi duši nov napredek.

Po nekaterih pojmovanjih ali učenjih je domovanje duše v krvi, oz. je kri fizični nosilec duše, zato je pri transfuziji krvi možna zamenjava duše tako, da dobimo dušo tistega, ki je to kri dal. S tem je nastala možnost, da lahko

---

---

dobimo kri tistega, ki je manjkrat reinkarniral, kar povzroči duhovni padec: karakter človeka se spremeni na slabše. V tem primeru je transfuzija delovala negativno; primer pojasnjuje, zakaj ponekod prebivalci Balkana sprejmejo transfuzijo oz. kri samo od bližnjih sorodnikov.

Dejstvo, da imamo gene od očeta in matere in da na nas deluje dedni zapis do sedmega kolena, pojasnjuje, da se nekateri ljudje po določeni travmi zbudijo z drugačnimi lastnostmi. Npr. nekdo po ozdravitvi začne govoriti nek tuj jezik, ki ga prej ni niti poznal. Tu, po mojem mnenju, ne gre za reinkarnacijo, prej bi rekel, da so se v organizmu aktivirali DNK programi prednika, ki je poznal ta jezik.

Kljub temu pri terapevtskem delu zasledimo nekatere vzroke za bolezen, ki so povezani z našimi prejšnjimi življenji. Ker je prejšnje življenje prav tako kompleksno kot sedanje, je razumljivo, da so vzroki za bolezen različni in da so locirani izključno na duhovni ravni. Terapevt mora biti pripravljen, da ga ne bo presenetil nobeden izmed vzrokov, ki ga je registriral kot vzrok iz preteklosti.

5.3. Komplementarni partner

Komplementarni partner je, ali naj bi bil, oseba, ki živi nekje na Zemlji in idealno dopolnjuje naše življenje oz. naše življenjske energije in značajske lastnosti. Imenujemo ga komplementarni partner samo zaradi tega, ker ima enak ženski potencial kot mi moški in obratno. Z blinkanjem ga lahko poiščemo, ugotovimo kje stanuje in se spoznamo z njim, kot je to naredila Naomi. Pomembno je, da se zavemo, da brez sodelovanja komplementarnega partnerja ne moremo imeti dovolj življenjske energije, in da je naš partner vedno nasprotnega spola.

Poznamo tudi primere, ko ima ženska za komplementarnega partnerja žensko. Take ženske imajo lastnost, da raje živijo z žensko in jim praviloma moški niso všeč. Pri moških je enako: če ima posameznik moškega za komplementarnega partnerja, rajši živi z moškim kot z žensko. Ta ugotovitev nam razloži, da so istospolno usmerjeni ljudje po naravni poti označeni s tako lastnostjo in da je, npr., njihova družbena uveljavitev po naravnem pravu upravičena. S terapijo lahko ozdravimo to stanje le v primeru, da oseba to

---

---

iskreno želi in če je istospolno usmerjena po naravi oz. od rojstva. Priučene istospolnike lažje ozdravi medicina, in sicer na oddelku za psihiatrijo.

Komplementarni partner deluje na nas s svojo energijo in so tudi vzroki za bolezen možni s te ravni. Lahko rečemo, da fizično telo komplementarnega partnerja neprenehoma vpliva na nas negativno samo v primeru dominacije nad nami.

5.4. Dedno po očetu

Ker ima posameznik podedovane gene od očeta in od matere, oni pa tudi od svojih staršev (in tako do sedmega kolena) lahko sorodniki vplivajo na nas. Našim sorodnikom, ki vplivajo na nas, rečemo **osebna zgodovina** in ta izraz uporabljamo pri zdravljenju in transformacijah.

Vse bolezni, ki jih imajo naši sorodniki, se lahko prenesejo na potomstvo. Za terapijo je pomembno, da te vzroke za bolezen najprej najdemo na enem in na drugem telesu, torej pri pacientu in pri njegovem sorodniku. Sorodnike oz. prednike obravnavamo izključno kot energetska telesa, ki so z nami povezana energetsko.

Najhujši vpliv sorodnikov imajo preneseni namenski vdori, kot so to urok, prekletstvo in magija. Če ti vplivi na naših sorodnikih niso bili ozdravljeni za časa njihovega življenja, se skoraj stodontno prenesejo na vnuke. Vnuki zbolijo in umrejo, ne da bi medicina vedela, zakaj. Rojevajo se defektni otroci ali pa v družini nimajo moških potomcev. To se dogaja zaradi tega, ker se urok vedno realizira, prekletstvo pa se skoraj vedno konča oz. plača s smrtjo. V veliki večini primerov se žrtev in njeno okolje tega ne zaveda: težko je pomisliti, da bi nam lahko prijazen dedek ali babica kaj škodovala.

Ozdravitev vzroka na nekem izmed prednikov obolelega prinese tudi prekinitev genetskega prenosa vzroka bolezni naprej. To nam da vedeti, da moramo natančno in pazljivo ozdraviti vse dedne vzroke za bolezen pacienta.

5.5. Dedno po materi

Vzroki za bolezen pri materi oz. mami so enaki kot pri očetu in v postopku iskanja vzrokov ali zdravljenju teh vzrokov ni razlike. Razlika nastane le, če

---

---

odpravljamo urok, prekletstvo ali magijo. V tem primeru mora terapevt ugotoviti, kateri sorodnik je nosilec tega dejanja, da nato lahko uspešno odpravi ali nevtralizira ta negativni vpliv.

Ugotavljanje je nujno zaradi tega, ker pacient dostikrat ne ve natančno, kdo so njegovi predniki. Mati je potencialno lahko spočeta tudi s strani drugega moškega. Osebni kontakt in razgovor vedno obrodita dober rezultat.

6. ZDRAVLJENJE

Z zdravljenjem bomo začeli na področju, kjer se skrivajo oz. nahajajo vzroki za bolezen. Dobro se moramo zavedati, da je zdravljenje na ravni vzroka enostavno in tudi lahko, ter da je izredno pomembno za končni cilj terapije, tj. pacientovo ozdravitev.

Terapevti s kozmično-življenjsko energijo pri svojem delu s pacienti ne uporabljamo standardnih oblik klasičnega zdravljenja: naše terapevtsko delo namreč poteka od priprave pacienta za uspešno zdravljenje do njegove ozdravitve. Glavno delo poteka na zdravljenju oz. odpravi vzrokov bolezni in na ozdravitvi energetskega potenciala, tako, da bo pacient sposoben sam obvladati svojo bolezen. Vendar brez pomoči klasične medicine ne gre. Zlasti to velja v primerih, ko so vplivi tujih faktorjev, ki vplivajo na telo, zelo močni, in ko je za naše zdravljenje na razpolago le malo časa: takrat si brez klasične nege na moremo pomagati. V končni fazi nekaterih bolezni, ko je bolezen močno napredovala, znajo biti nekatere posledice bolezni tako hude, da jih lahko sanira samo medicina. V teh primerih najbolj pomagamo pacientu, da mu za alternativo vedno predlagamo zdravniško nego.

Sicer pa opravljamo svoje začetno delo terapevta v skladu s postopki, ki jih poznamo iz prejšnjih poglavij.

6.1. Sklop vzrokov

Za začetek našega terapevtskega dela lahko tudi praktično uporabimo pravilo in naredimo prve resne ozdravitve. S Sklopom vzrokov bomo ozdravili strahove, ki jih pacient že pozna, ali tiste, ki jih bomo pri njem s pomočjo tabele šele odkrili.

Pacienta zaprosimo naj zapre oči in na njem naredimo Merkavo zaradi zaščite obeh.

Vprašamo ga za njegov občutek strahu, z namenom, da ta strah, če ga ima, s pravilom Sklopa vzrokov odstranimo.

1. MERIMO

Preverimo s senzorjem, če ta strah res obstoja. Na primer: pri pacientu obstoja strah pred zaprtim prostorom.

---

2. TRANSFORMIRAMO

Uporabimo pravilo Sklopa vzrokov: **Vzamem sklop vzrokov, da ima pacient strah pred zaprtim prostorom plus komplementarna energija tega sklopa vzrokov in vse skupaj dam v Merkavo neskončne svetlobe**, svetlobnim zdravnikom, da ta strah odpravijo.

3. MERIMO

Preverimo s senzorjem, če ima pacient še vedno strah pred zaprtim prostorom. Ugotovili bomo, da tega strahu ni več.

Prav tako s tem postopkom ozdravimo strahove, ki jih odkrijemo, ko pacient bere strahove s seznama, in ko mi določamo, če je posamezen zapisani strah pri njem prisoten ali ne. Pacient sam zase oz. v sebi bere; besedilo je pred terapevtom skrito in terapevt ne ve, za kateri strah gre.

Terapevti pri zdravljenju strahov pravzaprav ozdravimo negativen vpliv strahu na določen organ. Tako se lahko zgodi, da pacient tudi po ozdravitvi strahu le-tega še čuti, da je strah ostal. Možno je, čeprav dokaj redko, da tak občutek strahu pri pacientu po tretmaju ostane: toda ta strah na organizem ne deluje več, in nanj ne vpliva kot vzrok za bolezen.

Praktično izvedemo še eno vajo, ki nam bo koristila pri odpravljanju vakuumov:

MERIMO

Pacient sedi pred nami in z roko dajanja odkrivamo pri njem vakuume. **Roko postavimo k njegovi glavi oz. ob njo in začnemo blinkati, ko jo počasi odmikamo. Ko blinkanje obstane, gremo z roko krožno okoli glave z dlanjo na isti razdalji. Pot roke zarisuje valj, oz. je podobna ovojnici valja; medtem blinkamo. Ko se blinkanje prekine, je to znak, da smo odkrili pri pacientu vakum in s pravilom Sklopa vzrokov ga ozdravimo.**

TRANSFORMIRAMO

Vzamemo Sklop vzrokov, da ta vakum nima življenjske energije plus komplementarno energijo tega ter damo v merkavo neskončne svetlobe, svetlobnim zdravnikom, da temu vakuumu dajo življenjsko energijo, oziroma, da ozdravijo ta vakuum.

MERIMO

Uspeh transformacije preizkusimo tako, da ponovimo prvotni preizkus s kroženjem roke okrog glave pacienta in spremljamo blinkanje in, če se blinkanje ne prekine, ugotovimo da smo vakuum ozdravili.

Po enakem postopku obdelamo celo telo pacienta, ali bolje rečeno gremo po njegovi prvi lupini, po valju energetskega telesa, ter odkrivamo in zdravimo vakuume.

Ob spoznavanju vzroka za bolezen lahko hkrati odkrivamo tudi od kod ta strah izhaja. Ugotovili bomo, da so strahovi, ki jih najdemo nad trebušno prepono, diafragmo, duhovnega izvora, in da so tisti strahovi, ki so locirani pod prepono, vedno fizičnega izvora. Tako prav zagotovo duhove, oz. duha, tj. energetske telo umrle osebe, najdemo nad prepono, in sicer na ramenih pacienta: praksa kaže, da se nahaja na desnem ramenu.

6.2 Uporaba merkave

Merkavo bomo pri zdravljenju uporabljali povsod, zato so začetna in razvojna navodila vedno zaželena. Tako pri vsaki transformaciji svetlobni zdravniki merkave neskončne svetlobe dokončajo delo in nam omogočajo pozitivno afirmacijo. Edino pravilo, ki ga že poznamo, pravilo Sklopa vzrokov, je zgrajeno na tem principu, tj. z nalogo da zaključi in realizira transformacijo.

Vsak dan, zjutraj, ko vstanemo, naredimo na sebi merkavo. Tej merkavi dodamo določeno afirmacijo, ki se bo po določenem času meditacije v grobem realizirala. Čeprav merkava ni najboljša zaščita proti programiranim energijam urokov, prekletstev in magije, nam zagotavlja zelo dobro zaščito v primerih, ko te negativne energije niso prisotne.

Pozitivna afirmacija zjutraj po izdelavi merkave:

Merkava, zaščiti mene in moje energetske telo, mojega komplementarnega partnerja in njegovo energetske telo od vseh bolezni duha in telesa.

Ker merkava samostojno zdravi in jo lahko uporabimo v barvah, nam da največjo realizacijo če jo bomo uporabili v vlogi psihotroničnega stroja na koncu transformacije. Opisane transformacije močno utrdimo, če transfor-

---

---

macijo končamo v centru merkave, to je v rombu, ki ga tvorita z dotiki naš heksagram in heksagram našega komplementarnega partnerja.

6.3. Transformacije

Transformacija, ta osnovni element mantrično-meditacijskega dela terapevta, mora postopoma postati enostavna in kratka. Transformacije sicer lahko definiramo tudi samostojno: če ob njih hkrati izvedemo pravilno uglaševanje, bomo dobili osebne transformacije, ki nam bodo uspešno delovale. Ni se potrebno slepo držati bioorganomije in hatmare in njihovih navodil. Ti dve vedi o zdravljenju namreč določata zelo dolge postopke za transformacije enega stanja v drugo. Njihove transformacije so dolga ponavljanja in naštevanja, tako, da so te transformacije na koncu razvoja hudomušno imenovali »bla, bla, bla...«.

Duhovni razvoj transformacij mora zagotoviti, da tekst transformacije terapevti vidimo. To ni golo vizualno pomnjenje besed in njihova vizualizacija, temveč tako imenovano energetsko pretvarjanje teksta v določene energetske slike. Nekateri ljudje imajo to lastnost prirojeno. Nekoč sem nekega pacienta vprašal, kako vidi bolečino v svojem zobu, in ga prosil, naj mi jo opiše. Odgovoril mi je, da je to »en težek črn kos železa ploščate in krožne oblike, ki je na eni strani bolj debel«. Imel je prav, saj vsakdo vidi bolečino po svoje, individualno, in je oblika te bolečine karakteristična samo zanj.

V kratkem: po svojih spoznanjih in izkušnjah lahko rečem, da terapevti transformacije lahko izvajamo zelo hitro. Pri tem moramo paziti na točnost definiranege teksta v pravilu: ni dovoljeno, da bi pri tem improvizirali. Z merjenjem hitro ugotovimo, če nam transformacije funkcionirajo ali ne.

6.4. Postopek zdravljenja

Dostikrat sem po predavanju ali tečaju poslušal komentarje: »kaj je to«, »to je enostavno«, »to ni mogoče« in podobno. Človek ni navajen sprejeti dejstvo, da so vse velike stvari in odkritja zelo enostavna in preprosta. Na primer, kolo, ki že tisočletja usmerja tehnični razvoj; ali digitalni sistem vklopa in izklopa: signal je ali ga ni, skratka 1 ali 0, ki danes povezujeta celotno Zemljo v en sistem, da ne rečemo, kaj vse prispeva k drugim, npr. vesoljskim raziskavam.

Hišo gradimo na dobrih temeljih, da potem z velikim številom zelo enostavnih kosov opeke zgradimo zidove. Streho prav tako pokrijemo z velikim številom enostavnih kosov kritine, strešnikov. Prav tako moramo terapevti pristopiti k postopku zdravljenja in postaviti trdne temelje, da z enostavnimi pravili zgradimo sistem zdravljenja in na koncu uporabimo vsa možna sredstva za obračun z boleznijo.

Temelj zdravljenja je tretma, ki ga narekuje cilj zdravljenja določene težave ali bolezni: terapevt ga definira ob upoštevanju časa, ki je potreben za zdravljenje, oz. glede na to, koliko časa bo trajala terapija. Zdravimo z enostavnimi pravili, ki jih uporabimo povsod, kjer je v interesu zdravljenja potrebna določena sprememba; in na koncu: tretmaje bomo izvajali tolikokrat, da bo pacient premagal bolezen.

Pri vsakem pacientu naredimo predpripravo tako, da ga energetsko in fizično okrepimo, da ostane bolezen sama in da lahko organizem uporabi vsa sredstva za obračun z boleznijo.

Na primer, če pacienta bolijo ledvice, oz. ledvica, bomo najprej naredili energetsko in fizično terapijo in šele potem pristopili k zdravljenju ledvice. Uporabimo barve, s tretjim očesom ali srčno čakro obarvamo ledvico v modro. S pravilom Sklopa vzrokov damo ledvici življenjsko energijo in, da bi zagotovili uspeh z istim pravilom odpremo še točke odpiranja za ledvice, da lahko življenjsko-kozmična energija deluje na ledvico, da ledvica dobi življenjsko energijo (prano, či, ki). Vzdrževali bomo življenjsko energijo na ledvici toliko časa, da bo ledvica sprejela energijo, da bo postala zdrava.

Praksa je pokazala, da zadostujeta dve do pet terapij, da bi bila bolezen sanirana. Če pacient ne ponovi napake, se bolezen ne pojavi več, kar pomeni, da smo delovali na genetsko sestavo oziroma v našem primeru na DNK ledvice.

6.5. Meditacija srečanje z vodnikom

Angel varuh ali naš notranji vodnik je skrit v nas samih in je naša direktna povezava z notranjo resnico. Lahko bi rekel, da skoraj vsa ezoterična literatura bazira na zagotovitvi, da je navedena snov pravilna, točna, ker je to nekemu povedal njegov notranji vodnik ali angel varuh. Vsa ta literatura lahko postane vprašljiva, celo neuporabna, če si bralec poišče odgovor na vprašanje, ali je obdelovana snov samo neka teza, za katero avtor želi potrdilo in se pri tem zagovarja z 'notranjim vodnikom', ali pa te snovi ne obvlada?

Skoraj vse moderne tehnike zdravljenja bazirajo na tem, da je postopek ali način zdravljenja nekakšno sporočilo notranjega vodnika. Danes, ko ni več inkvizicije in tajnih zapriseg, ni več nuje, da bi se morali skrivati za notranjim vodnikom. To je žalostna ugotovitev in pomeni poraz za mnoge avtorje vseh teh čudovitih tehnik o zdravljenju in duhovni rasti posameznika.

Terapevti pri zdravljenju moramo vedeti, kako naj z merjenjem ali povratno informacijo sami ugotovimo, če so pravila, metode in postopki neke določene tehnike dobri ali ne. To bo zadostovalo za delo z elementi te tehnike. Problem nastane, ko terapevt začne razvijati določeno metodo in direktno sodelovati z notranjo komponento, ko podoživlja neko stanje duha. Kot zagotovilo, da smo na pravi poti, takrat ko ego še gospoduje nad nami, je vsekakor srečanje z notranjim vodnikom, ki pomeni veliko podporo. Notranjega vodnika mnogi potrebujejo vse do takšne stopnje lastne duhovne rasti, ko mu vodnik ne bo potreben: ko dosežemo univerzalno ljubezen, bomo sami postali vodnik. Ko se z duhovno rastjo osvobodimo tudi vpliva naše fizične komponente telesa, bomo postali misleci in se ne bomo več vračali na Zemljo med ljudi, ne bomo se več reinkarnirali.

Za meditacijo je potrebna predpriprava. Najprej poiščemo nek kraj na Zemlji, ali izmišljen kraj nekje v vesolju, oziroma sami si izmislimo neko pokrajino, v kateri je vse dovoljeno in kjer imamo vse na razpolago z enim samim ciljem, da tu popolnoma uživamo in da nikomur za nič več ne odgovarjamo. To mesto je naš raj: kraj, v katerem lahko doživimo vsa zadovoljstva, ki si jih želimo in kjer smo gospodarji vsega.

Notranji vodnik smo mi sami in je razumljivo, da se bo kot naš vodnik pojavil v neki viziji samo takrat, ko je to nujno potrebno, ko so vrata odprta. Ne bo pa se pojavil vedno, ko to mi želimo, ker v takem trenutku v naši zavesti dominira stanje vladanja uma, oziroma ega, in je to stanje, trenutek, ko je notranji vodnik potisnjen v kot s strani fizične komponente naše osebnosti, in ne funkcionira. Zaradi tega moramo svoje telo čim bolj sprostiti, deaktivirati, ne uporabljati svojih misli, temveč samo opazovati in uživati.

Vodnik se pojavi v zelo močni svetlobi, katera ni bleščeča in nas ne zaslepljuje, toda v kateri vidimo vsak detajl v okolici pod enako osvetljenostjo, torej popolnoma svetlo, čisto in jasno.

Vodnika bomo ne zavedajoč se tega poklicali, da se nam predstavi, da nam da nek signal, simbol, kodo in podobno, šifro, po kateri ga bomo prepoznali pri vsakem vstopu v meditacijo. Zastavili mu bomo vprašanje, na katerega sami ne moremo najti odgovora, ali pa ni v naši moči, da to izvemo.

POSTOPEK MEDITACIJE SREČANJA Z VODNIKOM

Najprej sedemo, ležimo ali smo v neki asani, ki jo dobro poznamo. Ni važno, kakšno pozicijo ali lego telesa za meditacijo izberemo; važno je, da nam ta položaj ne ustvarja problemov in da smo lahko v tem položaju dlje časa, da nas nič ne tišči. Na sebi naredimo belo merkavo.

Začnemo globoko dihati skozi nos tako, da spremljamo pretok zraka skozi nosne odprtine. Ko se začnemo sproščati, začnemo vdihavati svetlobo, da pri vdihu polnimo telo z belo svetlobo in pri izdihovanju oddajamo svetlobo drugim bitjem. Po sprostitvi s svetlobo začnemo vdihavati in izdihavati ljubezen in nazadnje vdihavamo in izdihavamo radost.

Predstavljamo si, da gremo po poljski poti, ki je speljana proti vodi skozi prekrasno pokrajino. Na desni strani je gozd, na levi pa žitno polje, katero je spiralno poležano poleg vode. Nad žitnim poljem je hrib, s katerega sveti močna svetloba in osvetljuje celo dolino.

Stopamo po poti in opazujemo pokrajino, ptice, na poti mravlje, veverice in podobno. Zaustavimo se in svoje telo obarvamo v modro barvo.

Iz sonca neskončnega potenciala v sredini vesolja potegnemo žarek modre svetlobe do vrha glave. Od tu potegnemo žarek v desno stran glave in polovico glave obarvamo z modro barvo, gremo v levo stran glave in obarvamo levo stran glave, z žarkom gremo v desno rame, obarvamo rame in roko, gremo v levo rame, obarvamo rame in roko, gremo v sredino hrbtenice pod rebrni in obarvamo telo, gremo v desni kolk in obarvamo kolk in nogo, gremo v levi kolk, obarvamo kolk in nogo. Od tu gremo med noge.

Nato gremo z žarkom do središča zemlje, do sonca neskončnega potenciala. Z žarkom gremo okoli sonca in se vrnemo do hrbtenice, od tu pa zavrtimo žarek okoli vsakega vretenca od najnižjega do najvišjega, oz. od repa do glave in nadaljujemo pot do sonca v sredini vesolja.

Nadaljujemo pot proti vodi in se zaustavimo na njeni obali. Voda je bistra in pri obali opazimo vrtince. Slečemo vse s sebe, popolnoma nagi, brez vsega, hodimo po stopnicah v vodo do vratu in stopimo z nogami na vrtince. Z obale opazujemo svoje telo. Iz vrtincev skozi noge in telo spustimo plamen, ki sežiga vse, kar vidimo črnega v vsakem delu našega telesa. Ko smo zažgali vse, kar smo videli črno, skozi noge spustimo drobni pesek, ki telo očisti ostankov zgorevanja. Potem spustimo zrak da izpiha vse, kar je v telesu; zrak in vse, kar spustimo, gre skozi glavo v vesolje. Na koncu spustimo še vodo, ki splakne in opere naše telo, da je popolnoma prozorno, kristalno kot kristalni kozarec.

Stopimo iz vode, gremo ven in se napotimo proti hribu, s katerega sveti močna svetloba. Hodimo po spiralno uležanem žitnem polju do sredine spirale.

Tu sedemo in postavimo vprašanje za našega notranjega vodnika.

Sprejemamo energijo spirale in na sebi naredimo merkavo srebrne in zlate barve.

MERKAVA SREBRNE BARVE

Iz sredine vesolja od sonca neskončnih potencialov vzamemo žarek srebrne barve in ga potegnemo do meter, meter in pol nad glavo. Od tu kot vodo iz tuša spustimo svetlobo, katera gre skozi naše telo in naredi okrog nas stožec srebrne barve. Prav tako iz sredine Zemlje iz sonca neskončnih potencialov potegnemo pod nogami žarek srebrne barve. Od tu proti telesu kot fontana osvetlimo naše telo, svetloba gre skozi telo in naredi obrnjen stožec srebrne barve. Na enak način naredimo heksagram za našega komplementernega partnerja in na koncu še veliki heksagram: zajeti smo v merkavi srebrne svetlobe.

MERKAVA ZLATE BARVE

Na enak način kot smo naredili merkavo srebrne barve, naredimo merkavo zlate barve.

Vstanemo in se napotimo k vhodu na vznožju hriba, na katerem sveti močna svetloba. Tu je vhod in stopnice, ki peljejo na vrh hriba. Stopamo po stopnicah navzgor in štejemo od 10 do 0; pri vzpenjanju po stopnicah natančno opazujemo barvo sten:

10 stena je - RDEČE	barve	vzpenjamo se navzgor,
9 stena je - ORANŽNE	barve	vzpenjamo se navzgor,
8 stena je - RUMENE	barve	vzpenjamo se navzgor,
7 stena je - ZELENE	barve	vzpenjamo se navzgor,
6 stena je - MODRE	barve	vzpenjamo se navzgor,
5 stena je - VIJOLIČASTE	barve	vzpenjamo se navzgor,
4 stena je - SREBRNE	barve	vzpenjamo se navzgor,
3 stena je - ZLATE	barve	vzpenjamo se navzgor,
2 stena je - ROZA	barve	vzpenjamo se navzgor,
1 stena je - SVETLO MODRE	barve	in pridemo na vrh hriba.

Nahajamo se pred vrati ovalne oblike, iz katerih izvira svetloba neskončnega potenciala. To so vrata merkave; izza vrat, izza svetlobe je naše izmišljeno mesto, naš raj. Ko se odločimo, da gremo skozi ta vrata in skozi svetlobo v naše izmišljeno mesto, se bomo znašli v čistem duhovnem okolju. Blinker nam tam ne bo delal, ker je blinker vezan na fizični nivo.

Zavedati se moramo tudi tega, da v to izmišljeno mesto lahko neovirano vstopimo, oz. da prehajamo skozi svetlobo brez vsakih ovir, vendar da moramo med povratkom opraviti štetje od pet do ena.

Odločimo se in stopimo skozi vrata v svetlobo: svetloba je povsod okrog nas in pri prehodu iz svetlobe stopimo v naš raj. Hodimo po paradizu in uživamo ali spimo, kopamo se, počnemo vse, kar nam pride na pamet. Edino, kar je pri tem potrebno je, da se ne navezujemo na predmete in dogodke, ki so okrog nas: nezainteresirani jih opazujemo in uživamo.

Na tem kraju ostanemo pet do deset minut.

Če, oz. ko se nam zazdi, da ne moremo več ostati v stanju meditacije, oz. v meditaciji, še ne smemo odpreti oči. Zamislimo si, da hodimo nazaj skozi svetlobo in pri tem štejemo: pet, štiri, tri, dva, ena, izstopamo skozi vrata in smo izven svetlobe. Zdaj lahko odpremo oči.

Če se medtem pojavi vodnik (rekli smo, da se lahko pojavi v različnih oblikah), bo vse okoli nas osvetljeno. Opazujemo vodnika in sledimo pojavni obliki njegovega telesa, obleki, nakitu, in podobno. Lahko se zgodi, da nam vodnik tudi nekaj sporoči, da da znak, nosi 'ključ', po katerem ga bomo prepoznali. V trenutku, ko se vodnik pojavi, preizkusimo, ali blinker deluje.

Po preteku časa za meditacijo izstopimo oz. gremo iz meditacije s štetjem:

PET gremo proti svetlobi,

ŠTIRI smo v svetlobi,

TRI hodimo skozi svetlobo, svetloba je povsod okrog nas,

DVA zasledimo vrata in izhod in

ENA skozi vrata izstopimo iz svetlobe.

Gremo po stopnicah navzdol, spustimo se s hriba v dolino, gremo do vode, vzamemo svojo obleko in se oblečemo.

Odpremo oči.

PRIMER Spremljal sem obnašanje v skupini, ki sem jo vodil pri srečanju z vodnikom. Skozi vodenje sem pomagal članom skupine s transformacijami, da so lažje obvladali situacijo in da so čim prej prišli do lastne sprostitve. Odpravljal sem blokade, karakteristične strahove in travme.

Opazoval sem študentko ekonomije, ki je sedela na kavču: bila je povsem sproščena, roke so ležale na spodnjem delu kavča. Noge je imela upognjene, kolena napol razmaknjena in njen obraz je kazal sproščenost brez nekega posebnega izraza. To je bilo stanje, ki je kazalo, da je dojela navodila in da jih izvaja v celoti.

Na koncu sem jo zaprosil, naj nam opiše, kaj je doživela, ko je uživala v svojem izmišljenem kraju – raj.

Bilo je res svetlo. Pred mano se je pojavil moški, rahlo nasmejan, oblečen v svetlo haljo; halja je okrog vratu in rokavov imela močno nabrane krožne našitke, kot jih imajo klovni v cirkusu. Bil je prijeten in se ga nisem bala. Zraven njega je ležala zapestnica. To je bila moja zapestnica iz otroštva, ki sem jo imela tako rada.

Na vprašanje, ali je od vodnika dobila odgovor na svoje vprašanje, in na pojasnilo, da če ni, to ni nič narobe, ker odgovor lahko intuitivno pride tudi kakšen dan pozneje, se je zdrznila. Presenečena in prestrašena mi je rekla: **Kaj, a bi ga morala kaj vprašati?** Dodal sem, da smo šli v meditacijo z določenim namenom, ter da smo med sedenjem in sprejemanjem energije na žitnem polju zastavili vodniku vprašanje, na katerega naj bi nam odgovoril. **Da, že vem odgovor, nisem ga vprašala, kar dobila sem odgovor, pa ne vem, kako.**

Prijazni nasmejani mož v beli halji je bil vodnik in znak, šifra, s katero se je predstavil, je bila njena priljubljena zapestnica. Velikokrat se vodnik pojavi v

---

---

podobni obliki, ko ga prvič vidimo, vendar nima vedno svojega razpoznavnega znaka. Tu je zagotovo prisotno delovanje našega ega, ki je našel pot, da nas zavede, da vodnika ne spoznamo.

Meditacija 'Srečanje z vodnikom' je ena od osnovnih in hkrati eden zelo pomembnih pripomočkov na poti duhovne rasti. Omogoča namreč da iz odgovora vodnika zvemo, kaj je prav in kakšen je odgovor na vprašanja, na katera v začetni fazi svojega duhovnega razvoja sami ne poznamo odgovora. Pozneje nam vodnik ne bo potreben.

Naomi Feinberg, tvorec hatmare, se je tako navadila na pogovore s svojim vodnikom, da po vsaki jutranji meditaciji in vajah stopi s to meditacijo v stik z vodnikom in tisti dan dela samo to, kar ji vodnik naroči. Ta stik vzdržuje prav vsak dan, tudi takrat, ko ima predavanja in tečaje. Zaradi tega njena predavanja in tečaji nimajo predvidljive ustaljene vsebine in tečajnik včasih dobi občutek, da gospa ne ve, kaj bi tisti dan predavala. Toda, ko se poglobite v njene aktivnosti, dojamete, kako močno resnico podajajo.

'Srečanje z vodnikom' je dobro narediti vedno na mestu svoje aktivnosti. Zjutraj, ko opravimo aktivnosti za vzdrževanje kondicije duha in telesa, izvedemo to meditacijo kot zadnjo vajo. Sicer pa lahko to meditacijo izvedemo prav tako uspešno tudi v popoldanskem ali večernem času. Potem, ko spoznamo oz. srečamo vodnika, z njim komuniciramo tako, da mu zastavljamo izključno vprašanja na katera sami ne zmoremo najti odgovora.

Končni cilj našega izpopolnjevanja in usposabljanja je, da bomo dosegli stopnjo univerzalne ljubezni in da bomo znali z merjenjem kontrolirati vse, kar se dogaja okoli nas. Na tej visoki stopnji, oz. takrat ne bomo več potrebovali vodnika. Človek z duhovno rastjo in trajno prakso namreč pridobi občutek, da je on sam vodnik in da se pravi odgovori na vsa mogoča in nemogoča vprašanja porajajo v njem samoumevno, oz. sami po sebi. To je res, ker človeška intuicija zelo močno deluje, in je še uspešnejša, ko jo podpiramo z intuitivnim senzorjem.

7. EVOLUCIJA IN PROGRAMI

Številni znanstveniki z novimi spoznanji iz leta v leto dopolnjujejo in oblikujejo poglede na naše vesolje in zagovarjajo določene teze o njegovem obsegu, razvoju in možnostih dojemanja abstraktnega. Kaj je izza konca in kje je konec vesolja so večna vprašanja za mnoge mislece. Nobeden izmed njih nam ne more dati enkratnega in za vse zadovoljivega odgovora, ker je velikost vesolja nedojemljiva, če razmišljamo ob upoštevanju naših obstoječih fizikalnih zakonov.

Kakšno je vesolje in kakšen je vpliv vesolja na naše življenje, so skozi zgodovino, na osnovi specifičnih filozofsko-religioznih načel, opisali skorajda vsi narodi in civilizacije tega sveta. Z analizo teh pogledov lahko sklepamo o tem, na kakšni stopnji razvoja so ti narodi bili, kakšna je bila njihova kultura in kaj so ti narodi spoznavali v vesolju, oz. kaj jih je iz vesolja najbolj prevzemalo. V enem so si bili vsi enotni: da smo vsi odvisni od vesolja, od neke njegove naravne sile, ne glede na to, kako so jo poimenovali.

7.1. Neskončna svetloba

Številni in različni pogledi na vesolje se nam zdijo razumljivi, vendar nekatere težko sprejmemo, ker so nam že v načelu nekoliko tuji. Zaradi tega so nam, verjetno, najbolj dostopni pogledi na vesolje v pojmovanjih narodov iz naših krajev. Kompakten vpogled v razvoj kreacij na Zemlji in v dogajanja nad nami nazorno in prepričljivo podaja judovski mistični nauk Kabala.

V Kabali je nad nami, nad zemljo in nad atmosfero:

1. Neskončna svetloba - AIN SOF OR (neskončna luč)
2. Neskončno - AIN SOF (absolutno vse)
3. Nič - AIN (absolutno nič)

Za nas je, v okvirih obravnavane teme, najbolj pomembna prva točka: **Neskončna svetloba** - AIN SOF OR. Svetloba neskončnih potencialov v središču vesolja je osnovni vir, ki omogoča, da obstoja, da egzistira, da funkcionira vse, kar je na Zemlji. Ta svetloba, kakor je že bilo razloženo v prejšnjih poglavjih, izhaja iz srede merkave in je osnovni vir za življenje vsake ideje oziroma vsake kreacije.

Neskončna svetloba je definiran pojem: svetloba je nenadomestljiv del v spektru energij, ki so nam za življenje potrebni, vendar sama kot končni vir ne zadostuje za obstoj kreacij na zemlji.

Menim, da je to energijo najbolje imenovati življenjsko-kozmična energija, ker je dejansko univerzalna energija, v kateri je prisoten vpliv vseh faktorjev iz vesolja.

Življenjsko-kozmična energija je skladna z vesoljem in z zakoni narave, ki so nad našimi človeškimi zakoni na Zemlji, in sicer tako, da njeno delovanje na naš organizem ne funkcionira po predstavah v naši logiki. Pretvarjanje življenjsko-kozmične energije v našem telesu vodi k življenjski energiji, ki jo poznamo tudi pod imeni bioenergija, prana, či, ki. Življenjska energija je produkt v našem telesu, produkt našega telesa oz. naših organov in nam je sama po sebi razumljiva in bolj pristna, kot je npr. vsaki kuharici v kuhinji bolj razumljiva in pristna toplota njenega kuhalnika kot pa električna energija, ki se pretvarja v kuhalniku v toplotno energijo.

Iz doslej povedanega sledi, da smo vsi na zemlji odvisni od življenjsko-kozmične energije in zakonov vesolja. Sprejeto energijo telo pretvarja v življenjsko energijo (bioenergijo, prano, či, ki), katera nam omogoča vpogled v to pretvorbo oziroma prikaz funkcioniranja našega organizma.

7.2. Kreacija

Pojem kreacije (grško: ustvarjanje, ustvarjeno) lahko tu definiramo kot vse živo in neživo na Zemlji, z upoštevanjem vseh abstraktnih in drugih analognih pojmov. Logično je, da vsaka kreacija obstoja zaradi lastnega delovanja in namenskega funkcioniranja. Lahko bi rekli, da je bila vsaka kreacija ustvarjena z namenom da bo samostojno obstajala in delovala, oz. da jo to načelo vzpostavlja oz. definira.

Če vzamemo za primer kreacije človeka, bi lahko rekli, da je le-ta popolnoma v skladu z načelom samostojnega delovanja. Toda energija, ki mu to omogoča, je življenjsko-kozmična energija: dala mu je življenje, ki je pod vplivom zakonov vesolja.

Iz tega izhaja, da mora vsaka kreacija, če želi obstajati na Zemlji, izpolnjevati pogoj,

da samostojno egzistira v skladu z zakoni stvarstva.

Človek tako popolnoma samostojno živi na Zemlji, toda ne v nasprotju z zakoni narave.

7.3. Komplementarne energije

Dejstvo, da kreacija lahko egzistira le, če izpolnjuje pogoj samostojnega obstoja v skladu z zakoni stvarstva, je zahtevalo nastanek programa, ki bi izpolnjeval to zahtevo. Program imenujemo **Vzrok vseh vzrokov** in je prisoten povsod.

Zakon 'Vzrok vseh vzrokov' po hebrejsko imenujemo *ILAT HA 'ILOT*: da bi izpolnil pogoj, da lahko kreacija deluje samostojno in v skladu z zakoni stvarstva, je definiral **komplementarne energije**.

Z definicijo komplementarnih energij je nastala možnost ustvarjanja neskončnega števila idej. Pomen komplementarne energije je viden povsod in ga v naravi spoznavamo kot sistem dualizma. Za nas je pomembna ugotovitev, da mora vsaka kreacija imeti komplementarno energijo.

Videli smo, da je obstoj kreacije ogrožen, če le-ta izgubi komplementarno energijo: zato je razumljivo, da so za zdravljenje takih stanj primerne in zelo uspešne transformacije zdravljenja s programom *ILAT HA 'ILOT*. Ta način zdravljenja, oz. ta uspešen prvotni sistem je šel v pozabo zaradi svojega predolgega sistema transformacij in zaradi nastanka oz. razvoja združenih programov.

7.4. KETER

Prvotno ustvarjanje vseh kreacij je potekalo po čistem sistemu, in sicer tako, da sta bili sleherna kreacija in njena komplementarna energija neločljivi.

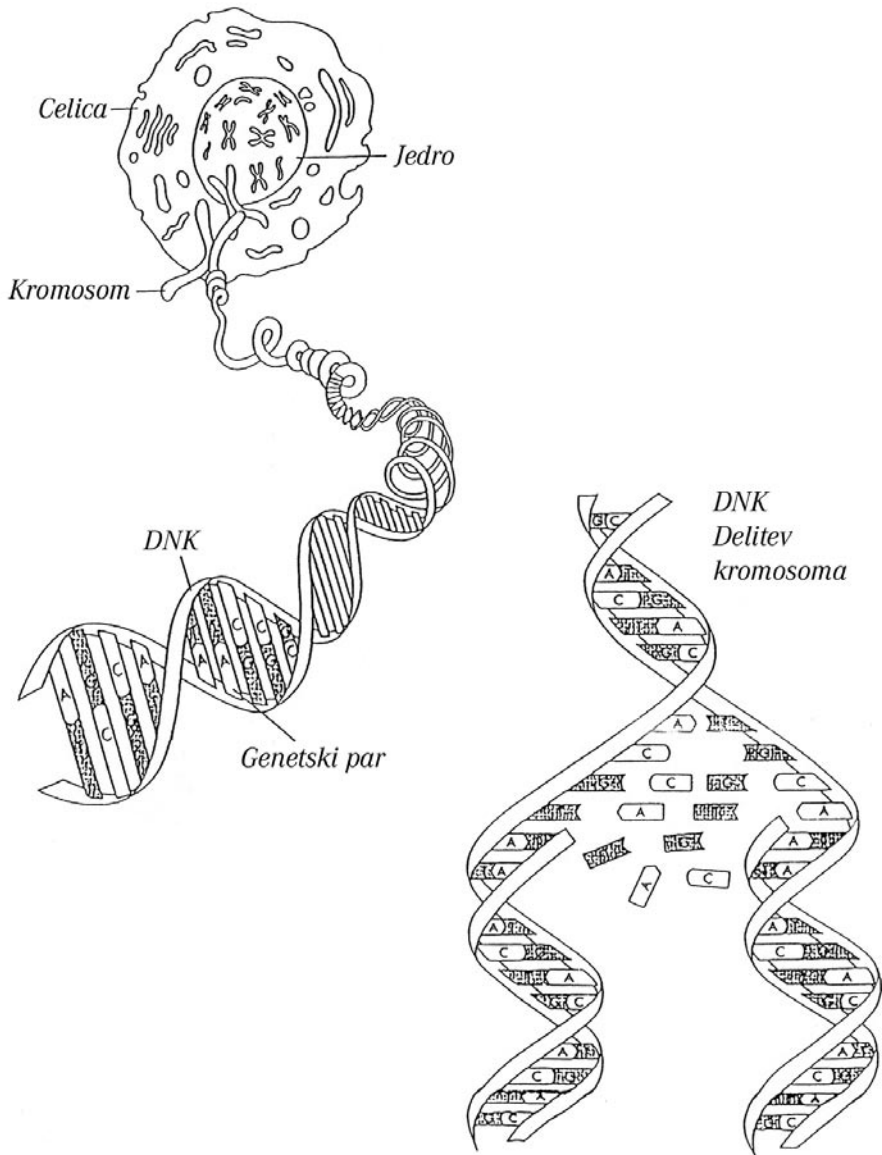

Človek je bil v enem hkrati moški in ženska, bil je usklajen z zakoni vesolja oziroma z zakoni narave. Vsi ljudje so bili popolnoma enaki: niso se razlikovali v ničemer. Lahko bi rekli, da so vsi ljudje imeli istega prednika.

V času ustvarjanja kreacij so bili programi popolnoma čisti, neokrnjeni in nepoškodovani. Parametri so bili čisti, oziroma čisti so bili programi, ki so definirali določeno kreacijo. Tako je bila pri človeku, katerega definira Genetska Koda (ali skrajšano DNK - Deoxyribonukleinska Kislina), le-ta pri vseh popolnoma enaka. Podoben nazoren primer je obsežna in čista dokumentacija, ki je v tovarni pripravljena za izdelavo posameznih izdelkov (kot je na primer avto).

Zgradba DNK in njena delitev

Znanstveniki danes odkrivajo in raziskujejo gene, njihove lastnosti in položaje na verigah hromozomov, 'zapise' v njih in podobno. Za terapevtsko delo je vsako odkritje zelo pomembno, ker dokazuje povezavo med fizičnim in energetskim sistemom delovanja človeškega organizma. Posebej pomembno je spoznavanje DNK programa, v katerem je zapisana celotna konstrukcija kompletne kreacije od embrija do razvitega organizma, kajti tu so zajeti vsi programi, ki določajo prav vse lastnosti in to od njegovega rojstva do smrti.

Danes za potrebe terapevtskega dela uporabljamo več oblik genetskih kod, ki nam omogočajo lažje delo. Te kode so: Originalna genetska koda; Originalna genetska koda, ki ščiti genetsko kodo od poškodbe; Genetska koda za večno življenje; Centralna genetska koda, in Specifična genetska koda.

Originalna genetska koda

Originalna genetska koda je koda, ki zagotavlja da pri reprodukciji sleherne kreacije ne pride do sprememb, s katerimi bi ta kreacija izgubila svoje karakteristike, oz. da se ne bi prelevila in pojavila v neki drugi fizični obliki. Tako se človek vedno rodi kot človek in ne kot neko drugo živo bitje.

Originalna genetska koda, ki ščiti genetsko kodo od poškodbe

Originalna genetska koda, ki ščiti genetsko kodo od poškodbe je varnostna koda, ki popravlja poškodbe, ki so tako velike, da bi kreacija zaradi njih izgubila nek svoj osnovni del ali značilnost. Skrbi za to, da sicer lahko nastopijo spremembe določenih genov, vendar da pri tem ne pride do deformacije celotne kreacije. Znanstveniki imajo danes zbrane podatke o tej kodi, toda ne poznajo še vseh njenih lastnosti. Eno, kar je bilo povsem natančno ugotovljeno je, da v genetskem zapisu ene sekvence obstaja od 40 do 200 istih zapisov. To pomeni, da se v primeru okvare enega ali več genetskih zapisov (recimo zaradi delovanja virusov), po zdravljenju v temu organizmu prvotni genetski zapis ne spremeni, oz. ne izgubi svojih lastnosti, ker za obstoj njegovih osnovnih značilnosti poskrbijo preostale iste sekvence.

Genetska koda za večno življenje

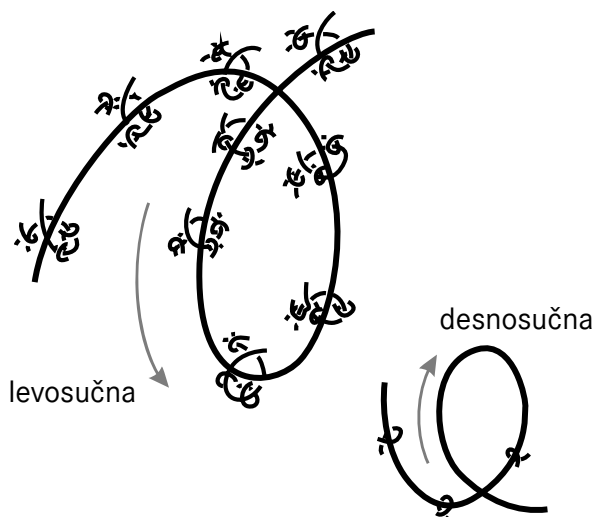
Genetska koda za večno življenje zagotavlja potek reinkarnacijskega procesa in postopka: omogoča, kakor to verjamejo in trdijo na Vzhodu, preseljevanje duš iz enega telesa v drugo. Časovni razmik, ki je potreben da duša pri selitvi preide iz enega telesa v drugo, traja več kot eno človeško življenje; po navadi traja najmanj dve življenjski dobi. Terapevt mora pri oživitvi vsakega telesa, na primer pri oživljanju telesa komplementarnega partnerja, upoštevati to kodo.

Centralna genetska koda

Centralna genetska koda je zapis, ki skrbi, da ima kreacija ali v našem primeru človeško bitje kot enkratna oseba karakteristične lastnosti, ki so mu primerne. Ta koda najbolj oz. zelo močno vpliva na značaj človeka: nahaja se v središču sakruma v hrbtenici.

Spiralna oblika energije te kode ima 7 ovojev, ki se sukajo v levo, nasprotno smeri vrtenja urnega kazalca: na teh 7 ovojih se vrsti še po 9 ovojev in na teh 9. ovojih so še po 3 ovoji. To je pravilna oblika energijskih spiral.

Spirala centralnega DNK

V primeru, ko ima ta koda spiralo energije z vrtenjem v desno, bo imela le 1 do 4 ovoje in na njih samo še 3 ovoje. Ta oblika je poškodovana in takšna oseba ima po navadi vzkipljiv in eksploziven zanačaj.

Po letu 2000 se otroci lahko rodijo z vsemi omenjenimi kodnimi spiralami, ki se lahko sukajo v desno ali levo smer. Pri njih sta obe obliki normalni, nepoškodovani in jih ni potrebno zdraviti.

Trajna poškodba energetske oblike genetske kode nastane pri atomski eksploziji, ki silovito oz. tako močno deluje na energetske oblike spiral, da se genetska koda popolnoma spremeni, izgubi spiralo in je s tem kreacija izgubljena. Človek se v tem primeru ne bo več rodil kot človek temveč kot nekaj drugega, kar ni podobno človeku.

Specifična genetska koda

Specifična genetska koda je koda, ki definira posamezni organ ali sistem v organizmu. Na primer: genetska koda, ki definira parametre ledvic je specifična genetska koda ledvic. To kodo bomo zelo malo uporabljali.

Stanje, v katerem so vse kracije popolnoma čiste, ena drugi popolnoma enake in imajo enakega prednika imenujemo KETER. To je stanje čistih kreacij in v njem je obnašanje kreacij popolnoma usklajeno med seboj in z naravo, brez konflikta in brez negativnih dejanj, in če smo ga iskali, smo v njem našli raj, paradiž.

Vedno, v vseh primerih popraviljanja genetske kode pri terapevtskem zdravljenju, jo bomo primerjali s tem stanjem, ko je kreacija čista, oz. v stanju Ketra.

7.5. KETER iniciacija

Trenutek Ketra je značilen trenutek, trenutek čistih parametrov. To je pravi čas za uglasitve pacienta in njegove prilagoditve za sprejemanje življenjsko-kozmične energije. Iniciacija ali uglasitev je potrebna, da se odprejo kanali za sprejemanje življenjsko-kozmične energije.

Keter danes odpiramo pri pripravi pacienta za tretma. Postopek odpiranja KETRA je opisan v drugi knjigi, poglavje 'Priprava pacienta – iniciacija'. Skozi

---

---

zgodovino je odpiranje Ketra potekalo po starih pravilih, ki so bila bolj podobna iniciacijam v nekem tajnem društvu ali v Reiki sistemu kot sodobnem pristopu k tej tematiki.

Ko odpremo Keter se odprejo energetske osmičke v vseh smereh. Nad glavo se pojavi energetski krog, katerega terapevt lahko registrira z blinkanjem.

Roko položimo malo nad glavo pacienta, blinkamo in počasi dvigamo roko. Ko blinkanje preneha, krožimo z roko nad glavo na višini prenehanja: zaznali in ugotovili bomo energetski krog KETRA.

Ta krog je analogen oz. podoben svetniškem siju, ki je večkrat naslikan okrog glav na freskah ali na slikah upodobljenih svetnikov. Lahko bi rekel, da je KETER ta svetlobni krog, ki ga je umetnik simbolično poudaril in zarisal nad glavo svetnika.

Zanimivo je, da prav pri vseh pacientih, ko pridejo na zdravljenje, KETER ni odprt. To pomeni, da spontano odpiranje Ketra ne obstoja, kot tudi, da se Keter da odpreti na nek drug način ali z neko drugo tehniko. Številni preizkusi in načini odpiranja KETRA niso dali dobrih rezultatov, zato ima tu opisana tehnika veliko težo oz. pomen.

7.6. Program *EHEYE ASHER EHEYE*

Najnatančnejši sistem zdravljenja s primerjanjem je vsekakor primerjanje s tistim trenutkom, ko so parametri popolnoma čisti in nepoškodovani. Genetske kode so nepoškodovane, zato je programska točnost za vsako kreacijo idealna. Zaradi tega bomo več kritičnih opravil pri pripravi in zdravljenju pacienta primerjali s tem stanjem.

Izvajanje iniciacije in oživljanje komplementarnega partnerja sta vezana za ta trenutek. Večino energetskih tvorb zdravimo s povezavo na trenutek

---

čistih nastavitvev. Za direktno zdravljenje v času čistih parametrov skrbi program *EHEYE ASHER EHEYE*.

Direktno zdravljenje s programom *EHEYE ASHER EHEYE* ni pokazalo svoje praktične uporabnosti. Tudi prvotni program *ILAT HA 'ILOT* se ni mogel uveljaviti v vsakdanjem življenju: oba sta tako izključno razvojna programa.

7.7. BIBLIJA in njen pomen

Biblija, ki predstavlja izvirni dokument treh religij (judaizma, krščanstva in islama) je danes za velik del krščanstva padla v pozabo. Krščanstvo namreč s prilagoditvijo svojih načel v času sprejetja v rimskem socialnem okolju in s poznejšimi dopolnitvami na posameznih koncilih, izključno z namenom da bi krščansko religijo sprejele široke množice, pozablja na svoja začetna načela.

Imamo občutek, da krščanstvo ni dosti dalo na izvirnost svojih načel, ter da si je z različnimi prilagoditvami in spremembami prvotnih načel, z represalijami in s prepovedmi bolj želelo vladati nad množicami, kot pa vzgajati svoje vernike v smeri duhovne rasti. To je in še ustvarja nepopravljivo škodo med krščanskimi ljudstvi. Kajti genetski programi za duhovno kvaliteto postajajo neaktivni, verniki živijo pod vodstvom cerkve v odvisnem razmerju, kot ovca in pastir, ter tako ostajajo brez možnosti za aktivno sodelovanje in s tem za razvoj duhovnih komponent.

Danes, z doseženim vsestranskim razvojem družbe, njeni pripadniki oz. množice nimajo potrebe da bi bili ovčice; med drugim lažje dojemajo pomen dogodkov v svetu, zato institucionalno krščanstvo izgublja svojo vlogo pastirja. Med ljudmi je bolj prisotna želja po izvirnih načelih krščanstva in Biblije kot po poslušanju pripovedi o že izigranih cerkvenih pravilih.

7.8. KABALA in njen pomen

KABALA, ta mistični nauk judovskega ljudstva, je močno vplival na naše življenje; tu je premalo prostora za stvaren pregled njegove širine in njegove vrednosti. Študij KABALE zahteva veliko časa in predznanja, zato je razumljivo, da so nekateri preučevalci, analitiki in psihologi izjavljali, da so KABALO študirali celo življenje.

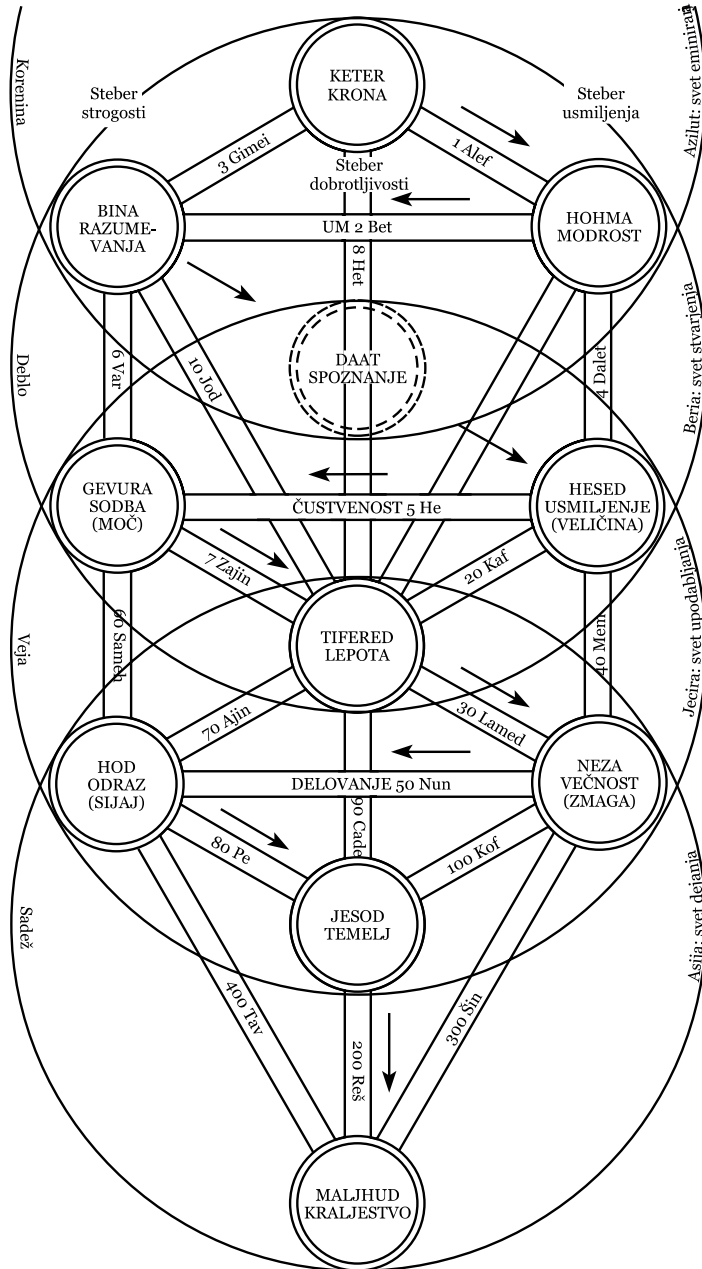

Kot sem že omenil v prejšnjih poglavjih, definira Kabala svetove nad nami in nam da določen vpogled v to, kaj v veselju je (ain sof or, ain sof, ain). Razvoj kreacij in pota realizacije posameznih idej pa nam podaja 'Drevo življenja'.

Drevo življenja podaja vsa razodetja; sestavljajo ga trije stebri: desni-dejavni, srednji in levi-trpni; trije stebri ponazarjajo tri načela, katera utemeljuje oz. oblikuje deset sefir oz. deset božjih atributov. V temeljni zasnovi Drevesa življenja so torej Sefire, ki so med seboj povezane s potmi, katere nam podajajo oz. determinirajo pota realizacije določene ideje in ki vodijo od enega do drugega atributa. Teh poti je 22: označene so s hebrejskimi črkami ali z atributi 22. kart velike arkane pri TAROTU.

Tako na primer kabalistično barvanje telesa poteka preko naslednjih sefir: keter (krona), hohma (modrost), bina (razumevanje), hesed (usmiljenje), gevura (sodba), tifaret (lepota), neza (večnost), hod (odsev), jesod (temelj) in malhut (kraljestvo), kar je hkrati tudi načelo oz. pot ideje in kreacije, tj. ustvarjanja ali nastanka prvega človeka, Adama Kadmona. Sefire zajamejo štiri svetove, ki se prepletajo med seboj, tako da določene sefire eksistirajo v zgornjem in druge v spodnjem svetu.

KABALA - Drevo življenja

Korenina	- AZILUT	(svet emaniranja)
Deblo	- BERIJA	(svet ustvarjanja, stvaritve)
Veja	- JECIRA	(svet upodabljanja)
Sadež	- ASIA	(svet dejanja, delovanja)

Drevo življenja, ta zapleteni starodavni mistični nauk, so modri Hebrejci le delno oz. pomanjkljivo razkrili: predvidevam, da danes poznamo le oz. samo okrnjeno KABALO. Tu, menim, manjkajo določene poti: če upoštevamo večni dualizem naravnega zakona in predvidevano popolnost tega mističnega nauka, v njem pogrešamo dve poti oz. dva atributa velike arkane pri TAROTU.

8. EKSPLOZIJA V VESOLJU

Samo po sebi se zastavlja vprašanje: kaj se je v zgodovini sveta zgodilo, da je danes večina kreacij poškodovanih in mutiranih? Enote kreacij se namreč med seboj močno razlikujejo, marsikateri organ kreacije pa se je prelevil, oz. spremenil iz ene v drugo obliko.

Večina znanstvenikov današnjega časa zagovarja tezo, da se je v vesolju zgodila eksplozija in da je po tej velikanski eksploziji nastal današnji svet vesolja. Mi bomo v transformacijah to eksplozijo v vesolju imenovali DO-GODEK.

Pri eksploziji so kreacije doživele spremembo. Ena od najpomembnejših in najdaljnosežnejših sprememb je vsekakor ločitev komplementarnih energij od sleherne kreacije.

8.1. Razločitev kreacije na dva dela

Ker je pred dogodkom vladal raj, je po dogodku vsekakor nastal pekel. Komplementarne energije niso več vedno izpolnjevale kozmično zahtevo, da sleherni kreacija eksistira samostojno in v sklopu stvarstva. Nastali so problemi.

Ustvarjajo se emocije in želja po pripadnosti, pojavljajo se vakumske energije, ki omogočajo poškodbo energetskih sistemov, nastajajo mutacije, na primer elementi in podobne reči. Pri organizmih se ustvarjajo poškodbe, pojavljajo se bolezni, spremembe pri določenih organih, nastopa mutacija in različni vplivi. Pojavlja se želja po dominaciji, vpliv ene ideje na drugo, želja po vodstvu in vladanju. Nastajajo zloba, zavist, ljubosumje in podjarmljenje. Nastajajo vojne, zločini, umori, ponižanja, trpljenje in suženjstvo.

Nastal je naš svet, svet sprememb in problemov. Vse to se iz roda v rod, iz generacije v generacijo zapisuje v spremenjenih genih in enote kreacije postajo med seboj različne oziroma nimajo več istega prednika: vsaka ima svojega in ljudje smo postali v razpoznavanju prepoznani. Vse skupaj je pripeljalo do tega, da imamo različne usode, različno zgodovino in različno karmo.

8.2. Dve različni stanji

Za zdravljenje je pomembno stanje pred dogodkom in stanje po dogodku, oz. po že omenjeni eksploziji v vesolju.

Pred eksplozijo, pred dogodkom

Kot smo videli, je program *ILAT HA 'ILOT* definiral komplementarne energije in razumljivo je, da lahko to izhodišče oz. stanje uporabimo za rešitev določenega problema. Stanje v trenutku pred eksplozijo, ko so vsi parametri nepoškodovani oz. v stanju KETRA, nam omogoča primerjanje zdravljenja in povezavo z energijo stvarstva, uglasitve in preverjanje. Program *EHEYE ASHER EHEYE* nam podaja možnost zdravljenja, razreševanja (deformacij, okvar ali poškodb) v času pred dogodkom.

Stanje po eksploziji, po dogodku

Stanje po dogodku je stanje problemov. Mi (ljudje, terapevti, pacienti) formiramo vse prijeme, iščemo vzroke, definiramo pravila in formiramo popravljanje okvare ali deformacije. Vsega se ne bo dalo zlahka rešiti, toda izkušnje iz prakse nam povedo, da se vsakemu pacientu da pomagati in da je vsak problem rešljiv; razen v primeru, ko je bolezen že uničila vitalne organe. Toda tudi tu se da pomagati, in sicer tako, da s terapevtskim posegom ublažimo stranske učinke različnih zdravil in morebitnih neučinkovitih prijemov pri prejšnjem zdravljenju, omejimo učinke travmatičnih dogodkov in podobno.

8.3. Zdravljenje

V prejšnjih poglavjih smo postavili svoje načelo za zdravljenje in sicer, da bo zdravljenje potekalo po sistemu izmeri (diagnosticiraj) – transformiraj (ozdravi) – izmeri (preveri). Ta metoda omogoča znanstveni pristop k problemu in kontrolo postopka zdravljenja. Zato lahko kontroliramo vsako dejanje; ker duhovna komponenta ne vsebuje časa in razdalje, oz. ker ni omejena s časom in razdaljo, je vseeno ali kontroliramo neko stanje od včeraj ali dogodek, ki se je zgodil pred petsto leti.

Učenec pri tem lahko kontrolira učitelja in učitelj učenca. Lahko ugotovimo zaradi česa je umrla naša prababica, ali kaj se je v resnici v zgodovini zgodilo. Ker delamo na energetskem (duhovnem) nivoju je zdravljenje vzrokov bolezni, prenesenih preko genov, ko fizičnega telesa več ni, nujno potrebno. Uspešni smo na vseh nivojih in v vseh zajetih časih.

Ko pristopimo k problemu najdemo sklop vzrokov, da se je bolezen pojavila. To nas odpelje v zgodovino in odkriva povezavo vzrokov med seboj ter tako podaja možnost njihovega uspešnega zdravljenja. Nastane čudovit trenutek za terapevta in pacienta, ko ozdravimo »neozdravljivo« in ko zgodovina postane sedanost.

Vse skupaj nam da vpogled v probleme in v uporabo adekvatnih prijemov zdravljenja. Spoznavanje različnih vplivov na telo in njegovih odvisnosti, spoznanje telesa in njegovih organov, sistema funkcioniranja daje vpogled širokih razsežnosti pri zdravljenju. Tako nas ne sme oz. ne more presenetiti, da je terapija enako uspešna, če uporabljamo stare programe, znane od nastanka sveta (kot je to *ILAT HA'ILOT*), ali če uporabljamo najnovejše, kjer so programi združeni v en sam strnjen program.

8.4. Program *NA'OM ADONAI*

Uporaba osnovnih zakonov in upoštevanje vseh faktorjev pri zdravljenju sta postopoma pripeljala do tega, da so v primerjavi s sedanjimi prvotne metode zdravljenja postale dolgotrajne in utrujajoče. Vsak prijem prvotne metode je potrebno pravilno izvesti in postopki morajo uspešno delovati, kar pomeni, da je bilo vse skupaj potrebno uglasiti oziroma inicirati. Pacient je težko prenašal dolgotrajne terapije in terapevt je bil obremenjen s številnimi pripomočki, kot so delovne mape in podobno.

Natančnost izvedenih transformacij, ki je garantirala uspeh, je tako zahtevala zelo dolgotrajno terapijo: sprejemljiva možna rešitev je bila, da terapevti posamezne programe in prijeme združimo v kompleksen program. Le-ta skrajša čas dela in pacientu ni potrebno v poseben položaj, da bi se terapija uspešno izvedla.

Naštejmo nekaj tretmajev, ki so nujno potrebni pri zdravljenju in katere lahko izvedemo naenkrat oz. hkrati:

-
1. Oživljanje komplementarnega partnerja zahteva izvedbo postopka za aktiviranje življenjske energije, večnega življenja in genetskih kod.
  2. Popravljanje centralnega DNK-ja in njegovih spiral omogoča zdravljenje napak, nastalih po rojstvu.
  3. Odpravljanje medsebojnih vplivov med pacientom in terapevtom in obratno zahteva iniciacijo in zaščito enega in drugega.
  4. Zaščita terapevta in pacienta pri kanaliziranju življenjsko-kozmične energije.

Takšen program, ki hkrati opravi vse štiri tretmaje imenujemo *NA'OM ADONAI*. Pri transformacijah je potrebno samo omeniti to njegovo ime, da bi se vsi tretmaji avtomatsko izvedli. Ta program je bil razvojna stopnja pri iskanju hitrih kompleksnih rešitev in danes nima praktičnega pomena. Nadomestil ga je drug program, ki ga bomo uporabljali in mu posvečali pozornost v naslednjem poglavju.

Pomen in koristi takšnega združevanje programov so velikanske, saj so omogočile da dnevni tretma traja samo eno uro: olajšal je delo terapevta, in pacient je zdravljenje z lahkoto prenašal.

8.5. Program TIKUN OLAM

V omenjeni začetni razvojni fazi se je razvil tudi program za zaščito glavnih parametrov kreacije in naravnega ravnotežja na zemlji. Ta program imenujemo TIKUN OLAM in iz njega izhajajo vsi drugi programi, zakonski predpisi, človekoljubna društva in podobno, ki se ukvarjajo z zaščito človeka ali narave. To so tki. zeleni, ekologi, borci za človeške pravice, za žensko enakopravnost, za lačne, za zaščito otrok, za zaščito različnih živalskih vrst in podobno.

Ta program bomo uporabili kot primerjavo pri izvajanju uglasitve oziroma iniciacije pacienta in prilagajanja določenih programskih načrtov.

9. PROGRAM YEHI OR

Eden imed zadnjih programov, katerega bomo še prevzeli od bioorgonomije in hatmare kot vzgojnega postopka za doseg končnega cilja, to je delo z prebliski, je program YEHI OR. YEHI OR pomeni 'naj bo svetloba'; je učinkovit kompleksen program, ki združuje v sebi pet različnih, nekdanj samostojnih programov.

Programi, ki jih združuje YEHI OR v eno so:

1. *ILAT HA 'ILOT*,
2. *NA 'OM ADONAI*,
3. Seznam organov teles
4. Aktiviranje KETRA in
5. Delovanje KETRA v fizičnem sistemu.

Ko izgovorimo *YEHI OR* se nam vsi zgoraj omenjeni programi izvedejo. To je namreč sistem, ki neverjetno natančno izvede vse našete programe. Nekajkrat sem dobil občutek, da programi niso bili aktivirani, vendar sem po določenem času ugotovil, da samo izgovorjeno ime *YEHI OR* čudovito in učinkovito deluje.

9.1. Aktiviranje procesa YEHI OR

Kar tako, da bi izgovorili samo besedo YEHI OR, ali recimo po domače besedi ABRA KADABRA, ne bo šlo. Zavedati se moramo, da bodo ti programi uspešni le, če so kanali za njihovo delovanje odprti. Potrebno je kanal v energetskem in fizičnem telesu (DNK) odpreti, da bi lahko energijo transformacije prenesli do bolnega organa.

Kanali se odprejo in začne se proces transformacije: energija teče na vse nivoje brez ovire. Odprejo se nam vrata za zdravljenje in naše transformacije delujejo. Tudi medsebojni vplivi se nevtralizirajo in pacient na terapevta in terapevt na pacienta ne vplivata več.

9.2. Program YEHI OR

Naše staro že znano pravilo SKLOP VZROKOV bomo nekoliko obogatili. Videli smo, da je Rafael Rosen začel in da je to pravilo Naomi Feinberg dopolnila z uporabo merkave. merkava je dala končni izid, rezultat, in je definirala

---

---

transformacijo kot uspešno. Predpriprave in prilagoditve v začetku terapije, da lahko začnemo s transformacijami, omogoča program YEHI OR. Na začetku oz. pri pripravah terapije smo izgubljali največ časa, zato je pomen programa YEHI OR zelo velik.

Poglejmo program SKLOP VZROKOV:

Vzamem (.....) SKLOP VZROKOV, da me je strah od kače plus komplementarno energijo tega in ga dam v MERKAVO neskončne svetlobe (svetlobnim zdravnikom, da mi ozdravijo ta strah = pozitivna afirmacija) **OR AIN SOF**. OR AIN SOF pomeni neskončna svetloba in se uporabi na koncu transformacije, kot npr. amen pri krščanski molitvi.

Program je bil dober, vendar smo pred tem morali **prilagoditi vplive pacienta in terapevta, oživeti komplementarne energije, kontrolirati centralni DNK, se zaščititi pred kanaliziranjem, imeti odnos do vseh organov telesa, aktivirati Keter in njegovo delovanje na fizičnem nivoju**. Vse to nam opravi program YEHI OR sam, takoj ko ga omenimo oz. izrečemo njegovo ime.

Oblika Programa SKLOP VZROKOV je:

Vzamem YEHI OR v SKLOP VZROKOV, da me je strah od kače plus komplementarno energijo tega in ga dam v MERKAVO neskončne svetlobe, OR AIN SOF.

Ta program bomo uporabili v energetskem in fizičnem telesu pri vseh kreacijah. To pomeni, da moramo nakazati, kje bomo uporabili to pravilo. Na primer, če zdravimo ledvico, moramo prvi del našega programa dopolniti:

Vzamem YEHI OR v DNK Sklopa vzrokov, da ledvica nima življenjske energije plus komplementarne energije in ga dam v merkavo neskončne svetlobe (pozitivna afirmacija = svetlobnim zdravnikom, da dajo življenjsko energijo ledvici) OR AIN SOF.

Kot vidimo smo pravilu dodali DNK. V primeru, da zdravimo neko idejo, dušo umrlega sorodnika in podobno ne bomo vzeli DNK Sklopa vzrokov temveč **PROGRAM** Sklopa vzrokov. Ker je DNK ravno tako program, toda specifičen za kreacije s fizičnim telesom, bomo v končno obliko pravila dodali **PROGRAM**. Tako se končna oz. pravilna oblika tega pravila glasi:

Vzamem YEHI OR v PROGRAM SKLOPA VZROKOV, da me je strah od kače plus komplementarno energijo tega in ga dam v MERKAVO neskončne svetlobe OR AIN SOF.

Dobili smo univerzalno pravilo za transformacije, katero bomo uporabili v omenjenem tretmaju oz. načinu zdravljenja, da IZMERIMO, če je strah od kače, - TRANSFORMIRAMO (v mislih izgovorimo tekst programa Sklop vzrokov) in IZMERIMO, če ta strah še obstoja. Ugotovili bomo, da strahu ni več, oziroma ugotovili bomo, da ta strah ne deluje več na organizem.

9.3. Osnovna pravila

9.3.1. Vakum

Kot sem omenil v poglavju o vzrokih poškodb v energetskega sistema, na auri ali v biopolju obstojata dve poškodbi, in sicer **vakum**, tj. mesto brez energije, in **živi organizem**, mesto kjer je odvečna energija.

Če želimo ozdraviti mesto brez energije, vakum v auri moramo s kanaliziranjem dodati energijo na to mesto. To pomeni, da je potrebno dvigniti energijo na obolelem mestu na nivo zdrave aure.

Za dvig energije v energetskega sistema definiramo splošno pravilo, katerega bomo imenovali:

PRVO PRAVILO
DAMO, DODAMO ENERGIJO

a) **DAMO ŽIVLJENJSKO ENERGIJO**

Vzamem YEHI OR

v PROGRAM (DNK) sklopa vzrokov,

da je tu vakum

plus komplementarno energijo tega

dam v merkavo neskončne svetlobe

- svetlobnim zdravnikom da vakum ozdravijo - pozitivna afirmacija

- združeno v ljubezni, veselju in radosti - lahko je tudi tak zaključek

OR AIN SOF.

To mantro ali pravilo bomo uporabili povsod tam, kjer obstaja potreba po dvigu energije. Ni potrebno uporabljati posebne mantre ali pravila, ker je zgoraj navedeno pravilo zelo uspešno in deluje povsod.

9.3.2. Energetska telesa

Druga poškodba auričnega sistema je nakopičena odvečna energija, ki jo povzroča energetsko živi elemental, ko se prisesa na auro. Njegova glavna lastnost je nesposobnost, nezmožnost da bi se odstranil iz aure, ker sam nima življenjske energije. Zato poškoduje auro in praktično živi od njene energije, ne glede na to, da je njegova pot določena oz. da vodi na neko drugo mesto, kot je to raj za dušo umrlega sorodnika ali drage osebe.

Če želimo ozdraviti ta del auričnega sistema, moramo to storiti v dveh korakih. Prvič,

1. moramo v energetsko telo (organizem, elemental) dodati življenjsko energijo, da se bo lahko ločilo od aure, in
2. to energetsko telo, ki sedaj ima življenjsko energijo, odstraniti iz aure.

DRUGO PRAVILO
ODSTRANIMO ODVEČNO ENERGIJO

a) **DAMO ŽIVLJENJSKO ENERGIJO**

Vzamem YEHI OR

v PROGRAM sklopa vzrokov

da energetsko telo nima življenjske energije

plus komplementarno energijo tega

dam v merkavo neskončne svetlobe

- **svetlobnim zdravnikom, da dajo življenjsko energijo – pozitivna afirmacija je zaželena, čeprav ni potrebna**
- združeno v ljubezni, veselju in radosti – lahko je tudi tak zaključek, ki sicer ni doživel uspeha pri uporabi in ga večina terapevtov ne uporablja

OR AIN SOF.

b) **ODSTRANIMO ENERGETSKO TELO IZ AURE**

Vzamem energetsko telo

plus komplementarno energijo tega telesa

PRED DOGODKOM

in dam v merkavo neskončne svetlobe

- **svetlobnim zdravnikom, da to energetsko telo odstranijo iz aure – afirmacija**
- združeno v ljubezni, veselju in radosti

OR AIN SOF.

Kot vidimo, je prvi del drugega pravila dvig življenjske energije, kar pomeni, da je to prvo pravilo. Drugi del pravila definira kako naj odstranimo energetski živi organizem in da moramo to storiti izključno PRED DOGODKOM, ko so vsi parametri kreacije čisti v trenutku Ketra.

PRVO in DRUGO PRAVILO sta osnovni pravili in praktično vse transformacije lahko izvedemo samo s tema dvema praviloma. Ni prave potrebe po ustvarjanju novih pravil, vendar bomo zaradi enostavnosti in skrajševanja časa transformacij in tretmajev le dodali nekaj pravil.

9.3.3. Komplementarni partner

Komplementarni partner je na energetskem nivoju druga polovica vsake kreacije. Brez njega je sleherna kreacija v nevarnosti in s poslabšanjem zdravja komplementarnega partnerja, ali z njegovo smrtjo, se lahko začnejo problemi. Prvi znak, da je nekaj narobe, se pokaže v tem, da nastopijo bolečine, za katere ne najdemo normalnega vzroka: vzrok lahko ugotovi le terapevt s postopkom merjenja, ki pokaže, da je vzrok v slabem zdravju oz. stanju komplementarnega partnerja. Ko komplementarni partner umre, se manifestacija slabega stanja nadaljuje in povzroča pacientu težave, ima občutek da je brez moči, čuti slabost na posameznih organih, popade ga želja po samomoru in podobno.

Zaradi tega je zelo pomembno, da imamo posebno pravilo, s katerim bomo na najenostavnejši način oživel komplementarnega partnerja. Pravilo bomo imenovali TRETJE PRAVILO in ga pripravimo v treh korakih. Kot prvo damo komplementarnemu partnerju življenjsko energijo, in kot drugo večno življenje, da bo lahko obstojal v reinkarancijskem sistemu, in kot tretje mu aktiviramo genetske kode, katere definirajo obstoj fizičnega življenja.

TRETJE PRAVILO

OŽIVITEV KOMPLEMENTARNEGA PARTNERJA

a) DAMO ŽIVLJENJSKO ENERGIJO

Vzamem YEHI OR

v program sklopa vzrokov

da komplementarni partner nima življenjske energije

plus komplementarno energijo tega

dam v merkavo neskončne svetlobe

- svetlobnim zdravnikom, da dajo življenjsko energijo komplementarnemu partnerju – pozitivna afirmacija
- združeno v ljubezni, veselju in radosti

OR AIN SOF.

b) KOMPLEMENTARNEMU PARTNERJU DAMO VEČNO ŽIVLJENJE

Vzamem komplementarnega partnerja

in njegovo komplementarno energijo

PRED DOGODKOM

dam v merkavo neskončne svetlobe

- svetlobnim zdravnikom, da dajo večno življenje komplementarnemu partnerju
- združeno v ljubezni, veselju in radosti

OR AIN SOF.

---

c)   **AKTIVIRAMO GENETSKE KODE, DA OŽIVIMO
FIZIČNO TELO**

Vzamem YEHI OR

in ga dam v program:

- **genetske kode za večno življenje,**
- **centralni DNK   in**
- **originalno genetsko kodo, ki ščiti genetsko kodo od poškodbe
plus komplementarno energijo tega**

in dam v merkavo neskončne svetlobe

- **svetlobnim zdravnikom, da aktivirajo te kode**
- **združeno v ljubezni, veselju in radosti**

OR AIN SOF.

9.4. Združeni programi

Praksa je pokazala, da ni potrebno definirati novih pravil za zdravljenje energetskega telesa. Pri zdravljenju fizičnega telesa, kjer so vzroki za bolezen v energetskem sistemu, opravljamo več zaporednih transformacij, zato nastaja potreba po združevanju transformacij, da bi skrajšali postopek zdravljenja.

Tako bomo v naslednjih poglavjih srečali par pravil, ki bodo skrajšala postopek transformacij ali definirala postopek tretmaja.

10. PRIPRAVE NA ZDRAVLJENJE

Priprave so zelo pomemben faktor pri vsakem resnem delu. S pripravami predvsem preprečimo vpliv delovanja motečih stanj, vpliva sodelujočih v tretmaju, okolice in podobno.

Velikokrat pride do napačnih diagnoz in tudi tretmajev zaradi slabe pred-priprave. Eno od preventivnih pravil je, da morata dva merilca, neodvisno eden od drugega, ugotoviti enako stanje, da bi ta ugotovitev bila točna oziroma veljavna kot realna. Nažalost se to pravilo danes še ne spoštuje, vendar pa bo kmalu, ob uveljavitvi alternativnega zdravljenja, postalo nujna praksa; terapevtsko delo se mora kontrolirati iz dveh razlogov: zaradi zaščite pacientov in zaradi odgovornega dela zdravilcev.

V področje priprav vsekakor sodita priprava terapevta in pacienta, nato prostora za zdravljenje in za skupinsko delo več terapevtov.

10.1 Priprava terapevta

Zastavlja se vprašanje, kdo vse je lahko terapevt in kdo ne. Za duhovno rast in za delo z duhovnimi komponentami, posebno za delo z življenjsko-kozmično energijo je sposoben oz. lahko dela vsak človek. V vseh nas je namreč pri-sotna komponenta notranjega jaza - naravnih zakonov in je nepravilna ocena ali trditev, da se z duhovnostjo lahko ukvarjajo samo določeni izbranci oziroma tisti, ki so za to nadarjeni od rojstva, ali še celo, da so jih v Indiji posvetili, da to lahko počnejo. To so, po mojem prepričanju, začetniške zablode in izjave neodgovornih posameznikov, ki so pod močnim vplivom ega in želje, da bi bili nekaj posebnega.

Vsakdo, ki si želi biti terapevt, mora v to vložiti svojo energijo, da bi njegov organizem postal kanal za prevajanje oz. prenos življenjsko-kozmične energije iz vesolja do pacienta. Z delom na izboljšanju svoje fizične kondicije, z različnimi telesnimi vajami, npr. s treningom neke športne discipline ali redno hojo oz. gibanjem v naravi, terapevt pridobiva zmožnost vpogleda in kontrole svojih in tujih psihofizičnih sposobnosti. Če se počutimo telesno in duhovno zdravi, posebnega treninga ne potrebujemo.

Prav tako je nujna tudi prisotnost duhovnih komponent, ki mora pri terapevtu biti pristna. Terapevtu ni potrebno obvladati neke posebne meditacijske tehnike: za uspešno delo je dovolj, da ima stalni stik z duhovnimi energijami. Dnevno meditacijo lahko opravi v kratkih intervalih takoj zjutraj, po spanju.

Ker vsakodnevno delo človeka poteka pod nadzorom ega, terapevti pa pri terapijah delamo brez njegove nadvlade, je pomembnost kontakta z duhovnimi energijami zelo velika.

Ne smemo pozabiti na zaščito. Znano je, da zdravljenje z življenjsko-kozmično energijo nima stranskih, negativnih učinkov. Deluje življenjsko: ali je pacientu bolje, ali se ne zgodi nič. Njegova dobra lastnost je tudi to, da z vsakdanjim terapevtskim delom zdravimo tudi sebe. Življenjsko-kozmična energija deluje na pacienta božansko in hkrati zagotavlja, da ima terapevt dovolj življenjske energije.

Kljub temu moramo dosledno poskrbeti za vse preventivne ukrepe, da se ne bi zgodilo, da zaradi dobronamernega in humanega dela, tj. zdravljenja obolelih, obolimo terapevti sami, kot se to dogaja pri skoraj vseh ezoteričnih tehnikah. Praksa je pokazala, da se vsi, ki delamo kot terapevt z življenjsko-kozmično energijo, res nimamo česa bati; seveda, če redno izvajamo zaščito pred vsemi planiranimi in zlobnimi dejanji ljudi, ki delujejo z uroki, prekletstvi, črno ali rdečo magijo, ipd.

10.2. Priprava pacienta

Skrb za zaščito pacienta mora biti pomembnejša od samega zdravljenja. Praksa je pokazala, da je zelo veliko boleznih, ki so jih s svojim delovanjem povzročili alternativni zdravniki. Najbolj izstopajo tisti, ki z načinom zdravljenja vzamejo odvečno energijo bolniku in s tem prevzamejo v svoj energetski sistem tudi njegovo bolezen. Pozneje z dajanjem svoje energije, ki je torej že okužena, drugemu bolniku oz. nanj prenesejo bolezen prejšnjega bolnika. V večini primerov bolezen ostane tudi na teh alternativnih zdravicah in oni sami resno zbolijo ali prezgodaj umrejo.

Pri delu z življenjsko-kozmično energijo in pri njenem delovanju ni možnosti okužbe terapevta z boleznijo pacienta ali obratno, zato so tu bojzani odveč: zadostuje, da se aktivira lastni obrambni sistem pacienta. Za preventivo tako pri terapiji oz. zdravljenju že na začetku postopka odpravimo medsebojne vplive in pripravimo pacienta, da sprejme naše transformacijske programe, ki omogočajo kanaliziranje življenjsko-kozmične energije na celotnem energetskem in fizičnem telesu.

Z iniciacijo, oziroma z uglaševanjem, terapiji pacienta uvedemo v terapijo in ga pripravimo, da sprejme zdravljenje, hkrati pa ga zaščitimo tudi pred nepričakovanimi zunanji energetskimi vplivi.

10.3. Priprava prostora za terapije

Skrb za varnost pri zdravljenju vsekakor vključuje izbiro prostora za izvedbo terapij. Za tak prostor ni potrebno, da je velik, toda v njem se ne smemo počutiti utesnjeno, in ne sme nam primanjkovati zraka. Vplivi prostora na počutje pacienta morajo torej biti ugodni, kajti za pacienta in za terapevta je pomembno, da so prostori funkcionalni, primerni za terapevtsko delo, in da so očiščeni vseh energetskih vplivov.

Tu nimam v mislih takoimenovanih invalidskih pripomočkov navidezne zaščite, kot so to različne mreže silnic, antene, grafični simboli, piramide, blazine, kristali, slike božanstev ali bogov, križi, mandale, ikone, lističi z izpisanimi molitvicami, itd., itd., saj ni mogoče naštetih, kaj vse so si ljudje izmislili, da bi jim pomagalo kot zaščita.

Vsaka zaščita ima svoj parcialni, funkcionalno omejen namen, zato je univerzalna uporaba oznak ali znakov takšne ozko namenske zaščite povsem zgrešena. V primerih vnašanja in postavitve različnih zaščit v prostor delovanja terapevta prihaja do izredno močnega vpliva enega zaščitnega elementa na drugega, kar povzroča nepopravljivo škodo: zaznamuje prostor in povzroča njegovo negativno delovanje na uporabnike. Z vsemi takšnimi elementi okrašeni prostori me spominjajo na površno in slabo improvizacijo šamanskega okraševanja, in ne vzbujajo zaupanja v prizadevanje terapevta, da bi prostor opremil zdravljenju primerno.

Terapevti namreč delamo z energijami, ki se prenašajo na fizično telo: za to delo moramo prostore popolnoma energetsko očistiti. Če kritično pogledamo zgornji primer nepotrebne okraševanja, lahko sklepamo, da je prostor delovanja terapevta najbolj čist, če takih pripomočkov v prostoru ni.

Prostor moramo očistiti od vpliva stalnih ali geopatoloških motenj: očistiti ga moramo tudi od energetskih motenj v sosednjih prostorih in na celi parceli, kjer se terapevtski prostor nahaja. Tako lahko razdelimo postopek čiščenja prostorov na tri dele, in sicer na odpravo geopatoloških motenj, na čiščenje v prostoru za terapijo, in na čiščenje cele zazidalne parcele.

10.3.1. Geopataloške motnje

Zaenkrat oz. danes nam še ni znano, kako, na kakšne vse mnogotere načine geopataloške motnje delujejo na naš človeški organizem, koliko jih je in kako bi z znanstvenimi izsledki pristopili k reševanju njihovega slabega vpliva. Na Kitajskem so že zdavnaj pred našim štetjem izdelovali karte pozitivnih in negativnih točk na zemlji; na Zahodu gradijo sakralne objekte na tki. ugodnih lokacijah in izdelujejo nešteto pripomočkov za zaščito pred negativnimi sevanji. Vse skupaj očitno kaže samo na to, da problem obstaja, ter da je potrebno zelo resno pristopiti k iskanju motilnih točk.

Praksa je pokazala, da je ukrepanje terapevta uspešno, če poiščemo, upoštevamo in odpravimo nekatere oz. naslednje geopataloške motnje:

- 1. Hartmanova mreža, pravokotno sever-jug**
- 2. Kirijeva mreža, za 45 stopinj od smeri sever-jug**
- 3. Vodni tok podzemnih voda**
- 4. Spoji tektonskih ali potresnih plošč**
- 5. Sestavina zemlje**
- 6. Tehnične motnje**
- 7. Kozmične motnje.**

Sečišči posameznih mrež nimata močnejšega vpliva na človeški organizem, toda, če se pokrivata dve ali več sečišč v eni sami točki, deluje taka točka zelo škodljivo. Gre za negativen učinek stalnega in dolgotrajnega delovanja, motnja pa je opazna le, če na tem mestu spimo ali na njem sede ali stojte delamo cel delovni dan oz. čas.

Tem motnjam se enostavno izognemo tako, da ne načrtujemo spalne prostore v krogu sevanja; zato je v številnih primerih potrebno spremeniti in-

---

---

ventar v spalnici ali celo načrtovati spalnico v drugem prostoru. Enako storimo tudi na delovnem mestu ali v našem prostoru za terapije.

Praksa je potrdila, da geopataloške motnje ni mogoče odpraviti ali nevtralizirati s kakšnimi zaščitami, le-teh se moramo nasploh izogibati.

10.3.2. Prostorske motnje

Pri prostorskih motnjah gre za čisto ustvarjena energetska stanja, ki se pojavijo v prostoru, pri oknih in vratih, na pohištvu, umetninah in nakitu. Nekatere imajo določene lastnosti, zato jih pri 'čiščenju' najdemo v kotih sobe ali drugih prostorov, nekatere pa so neznane in se prosto premikajo po prostoru. Dejstvo, ki ga je praksa potrdila, je, da lahko umetnik, avtor umetnine, npr. slike, ali prejšnji lastnik, npr. pohištva, s svojimi čustvi vpiše v predmete in prostor energetske motnje; možno je tudi, da nek davni ali novejši dogodek v nekem prostoru pusti za sabo svoj pečat. Najhujše pa so namenske motnje, ki jih v predmetih in za nek prostor programirajo za to usposobljeni ljudje.

Najpogosteje prisotne prostorske motnje so:

1. Elementali	- so v vogalih prostora
2. Neznani elementali	- naključno v prostoru
3. Travmatičen dogodek	- na mestu dogodka
4. Vpliv pohištva	- na kosu ali delu pohištva
5. Vpliv slik, umetnin in nakita	- na omenjenih predmetih
6. Zločin, umor	- na mestu dogodka
7. Urok, prekletstvo in magija	- na mestu postavitve.

Energetska stanja, kot so to elementali, ponavadi prinesemo sami ali jih prinesejo s seboj obiskovalci prostora, zato je potrebno vsaj enkrat na mesec,

---

---

odvisno od frekvence obiskov v njem, tak prostor očistiti. Predmete in hude dogodke v prostoru ponavadi očistimo, oziroma nevtraliziramo, samo enkrat in se njihovi negativni vplivi ne pojavijo več.

Namensko postavljene energetske motnje, kot so to uroki, prekletstvo in magija, se po našem čiščenju ne pojavijo več; toda, ker jih njihovi ustvarjalci lahko ponovno postavijo, jih moramo vedno znova tudi odpravljati.

Prostorske motnje očistimo ali nevtraliziramo in prostor z inventarjem vred naredimo prijazen okolici. Predmetov ni potrebno odstranjevati ali premikati po prostoru. Po čiščenju prostorov se obiskovalci počutijo v njih kot v domači in prijazni hiši.

Pri vsaki težji bolezni se je bolezen zapisala v prostor okoli pacienta, nastalo je energetske nečisto stanovanje, zato je razumljivo, da se po čiščenju takih prostorov njihovi stanovalci dobro počutijo. Vsaka indikacija, da stanovanje ni prijazno, občutek da je mrzlo, občutek strahu in nelagodnosti v njem nam kaže, da je stanovanje nečisto in da ga je potrebno (ponovno) urediti.

10.3.3. Motnje na zazidalni parceli

Ne samo, da so od nekdanjih ljudi pri gradnji nekega pomembnega, npr. sakralnega objekta pazili na primernost lege, spoštovali so tudi njeno preteklost: tako niso gradili na mestih, ki so nekoč služila za pokopališča ali kjer so bila sveta mesta. Pazili so tudi, da se v preteklosti na parceli niso zgodili boji, mučenja, zločini in podobno.

Z zavzetjem tujih teritorijev, s preseljevanjem in s pogostimi migracijami plemen in ljudstev se je izgubil podatek o dogajanju v preteklosti. Posebej je bil vsepovsod prisoten teror nad poraženci, zato so različni sakralni objekti in sveta mesta večkrat služila osvajalcem za ponižanje poražencev kot pa svojemu prvotnemu namenu.

Na zazidalni parceli merimo, če so tam bila:

- 1. Pokopališča**
- 2. Sveta mesta**
- 3. Mučenja – na primer vojaški tabor**
- 4. Ustrelitve**
- 5. Zločini**
- 6. Vplivi prejšnjih lastnikov**
- 7. Dedni prenosi.**

Vsi naštetih primeri puščajo določene energetske tvorbe in jih je potrebno odstraniti ali nevtralizirati. Primeri kažejo, da so motnje v objektih, zgrajenih na mestih, kjer so se nekdanje izvajale ustrelitve ali poboji, tako močne, da v takih prostorih v okviru objekta večina prebivalcev zboli za rakom.

10.4. Skupinsko delo terapevtov

Dostikrat se pojavi potreba za skupinskim pristopom pri zdravljenju večjega števila ljudi, ali pri pregledu delavcev nekega podjetja, ali organizacije, kot je npr. društvo rakasto obolelih in podobno. Tu so medsebojni vplivi nekoliko različni od tistih v prostoru za zdravljenje posameznih pacientov, zato je potrebno pripraviti prostore temu primerno.

Asistiranje pri zdravljenju ne prinese neke vidne spremembe, medtem ko delo več terapevtov, ki delujejo istočasno ali drug za drugim v istem prostoru zahteva posebno predpripravo. Najbolj pametno je, da se takemu primeru izognemo, in pri kolektivnemu zdravljenju ne sodelujemo.

Vedno, ko delata dva ali več terapevtov v istem prostoru, moramo nevtralizirati medsebojne odnose med terapevti in vpliv enega terapevta na pacienta drugega terapevta. To je zahteven postopek in po mojih izkušnjah je najbolj

---

---

pametno organizacijo le-tega prepustiti zelo sposobnemu terapevtu z veliko izkušnjami in veliko delovne prakse.

10.5. Pristop k zdravljenju

Pristop k zdravljenju mora temeljiti na načelu, da zdravilec s svojim terapevtskim početjem pomaga obolelemu, da sam premaga bolezen. V prejšnjih poglavjih smo definirali tri stanja bolezni:

poškodba na energetskem telesu;

poškodba, ki deluje na fizično telo; in

poškodba, sedaj bolezen, ki pušča svoje negativne posledice na fizičnem telesu.

Iz navedenega sledi, da je potrebno pacientu kot prvo ozdraviti in povečati njegovo lastno energetsko telo – auro; kot drugo, pristopiti k zdravljenju oslabilih funkcionalnih sistemov fizičnega telesa; in kot tretje, pristopiti k obračunu s posledicami bolezni na določenem organu.

Ta vrstni red bomo uporabili za izdelavo tretmaja zdravljenja.

- Najprej s kanaliziranjem, transformacijami ozdravimo in osnažimo bioenergetsko telo – auro, oziroma naredimo terapijo na energetskem telesu. S tem razbremenimo obrambni sistem telesa in dosežemo, da novi zunanji vplivi ne delujejo na bioenergetsko telo – auro.

- Drugo: po preteku najmanj 24 ur naredimo terapijo za zdravljenje funkcionalnih sistemov fizičnega telesa, in sicer za funkcionalne sisteme kot so živčni, dihalni, obtočni, odtočni, prebavni, reproduktivni in tako dalje.

Omenjeni čas premora v trajanju 24. ur je potreben, da se prepričamo, da je bila prva terapija, terapija bioenergetskega telesa – aure, uspešna, oziroma, ali se je pojavila neka druga skrita poškodba, in ali je pacient zadržal močno auro.

Terapija nam omogoča, da razbremenimo obrambni sistem pacienta, da prenese male poškodbe zdravih funkcionalnih sistemov, katere obvladuje, in da diagnosticiramo oboleli organ.

S prvo in drugo terapijo lahko pomagamo nekako 85. odstotkom vseh pacientov, zato je pomembnost teh terapij velika.

- Tretjič: začnemo zdraviti oboleli organ. S svojim terapevtskim posegom v načelu vzdržujemo življenjsko energijo zdravega organa in čakamo, da organizem sprejme to stanje, oziroma, da sprejme energijo in sam ozdravi bolni organa. Postopek teče preko genetskih kod in obrambnega sistema organizma.

Sodelovanje s klasično medicino je dostikrat nujno potrebno, še posebej, če je bolezen že uničila organ, kot je to npr. slepič, žolč in podobno, in ga moramo kirurško odstraniti iz organizma.

11. TERAPIJA ENERGETSKEGA TELESA

K zdravljenju energetskega telesa pristopimo od točke odpiranja za metabolizem na temenu glave. Iščemo vakume z roko oddajanja in žive organizme z roko sprejemanja okrog glave, okrog prsi in okrog ramen. Vse poškodbe, ki se nahajajo nad prepono oz. diafragmo, so energetskega izvora; poškodbe, ki so locirane pod prepono, so fizičnega izvora.

11.1. Aura

Aura še ni očiščena, če poiščemo samo vakume in žive organizme v njenem obsegu, zato je nujno potrebno pregledati in ozdraviti vse dele in vse organe telesa, ki so direktno povezani z energetskega sistemom.

Tako najpogosteje najdemo dušo nekega sorodnika na ramenu pacienta, medtem ko magijo zanesljivo najdemo pod prepono na drugi čakri. Tu najdemo tudi take poškodbe, ki smo jih poimenovali 'pajek' in ki so energetskega izvora, ali pa tudi vpliv uroka in prekletstva, ki sta fizičnega izvora.

Preko vrtincev ali čakrer telo sprejema energijo, zato so prav čakre pomemben vir informacij. Praksa je pokazala, da čakre ni potrebno aktivirati, če pozdravimo in ojačamo auro, ker se po tem one same odprejo, da bi sprejele to dano energijo.

Včasih je potrebno čakre uravnovesiti, vendar to ni potrebno zaradi stanja čakrer, ki niso odvisne od postopka uravnovešenja, temveč zaradi določenega nepravilnega delovanja organa, ki je vezan za to čakro.

11.2. Hrbtenica

Od organov fizičnega telesa najprej pregledamo stanje hrbtenice, skozi katero potekajo vlakna oz. niti večine živcev. Razdeljena je na sedem vratnih, dvanajst rebrnih, pet ledvičnih, pet strnjenih sakruma in treh do štirih strnjenih vretenc trtice, skupaj torej 33. Vsako vretence mora imeti dovolj življenjske energije, če je pa nima, mu jo moramo terapevtsko dvigniti.

V sakrumu pregledamo centralni DNK in pri desnosučni energiji DNK-ja to popravimo. Med trtico in sakrumom je tako imenovani energetskega tok low brain katerega aktiviramo, če je bil njegov pretok prekinjen.

11.3. Kri

Kri je, lahko rečemo, najpomembnejši organ v organizmu. Pregledamo jo tako, da kontroliramo število ovojev energetskih spiral krvničk. Njih je petindvajset in je kri dobra, če jih z merjenjem naštejemo več kot petnajst, in kri je slaba, če jih naštejemo manj kot petnajst.

Indikacija, da je kri slaba, kaže na resne poškodbe energetskega, vendar lahko tudi fizičnega telesa. Da ne bo z mote: terapevti kontroliramo moč in sposobnost krvničk, da opravljajo svojo funkcijo, kar se razlikuje od merjenja v medicini, kjer se meri število krvničk v kubični enoti. Podatek o številu krvničk, kot jih danes merijo v medicini, ne pomaga dosti, ker so lahko krvničke številčno v mejah normale, toda po kakovosti nesposobne, da bi opravljale svojo nalogo.

Merimo tudi, če se v krvi nahajajo celice, katere nimajo spiralne oblike energije, kot je to primer pri rakastih celicah. Le-te imajo namreč štiriperesno obliko energije namesto spiralne, in se v začetni fazi nahajajo v krvnem obtoku, ko so pa še zatrdline v fazi formiranja in se začnejo na enem mestu množiti, z deljenjem dobijo dvoperesno obliko energije. Ugotavljamo tudi markerje in sedimentacijo, da ocenimo koliko je padel imunski sistem organizma.

V praksi pri slabem stanju krvničk namerimo od ene do pet, medtem ko pri zdravem stanju naštejemo od osemnajst do dvaindvajset spiral.

11.4. Komplementarni partner

Stanje komplementarnega partnerja pregledamo na koncu prve terapije. V primeru da je bolan ga energetsko ozdravimo, in v primeru da je umrl ga transformacijsko oživimo.

Ugotovili bomo, da je komplementarni partner vedno mrtev, če je pacient pod vplivom uroka, prekletstva ali magije. To je resen problem, ker če ne odpravimo te motnje nam komplementarni partner po oživitvi hitro na novo zgubi življenjsko energijo in ga moramo ponovno oživljati.

11.5. Življenjska energija

Na koncu prve terapije, ko je aura popolnoma očiščena in ozdravljena, damo pacientu življenjsko-kozmično energijo. Zamislimo si dve telesi, pacienta in njegovega komplementarnega partnerja, da sta tesno objeta, in nato formiramo okrog njiju energetska spiralo, ki poteka od glave do peta. Spiralo vrtimo v smeri nasprotnega teka urnega kazalca, tako, da začnemo gibanje nad glavo v majhnih krogih in jih večamo do sredine teles in potem manjšamo do peta.

Damo še zaščito temu spoju, tako da napravimo še merakvo za namen združitve.

Z merjenjem na koncu terapije ugotovimo, da je pacient z združitvijo s svojim komplementarnim partnerjem dobil močno auro, ki je kar pet do desetkrat večja od aure na začetku terapije.

12. TERAPIJA FIZIČNEGA TELESA

Pregled, diagnostika in zdravljenje potekajo po funkcionalnih sistemih v telesu. Z merjenjem ugotavljamo, če so vsi sistemi, kot so to živčni, vidni, slušni, dihalni, obtočni, prebavni in tako dalje dovolj zdravi. Tisti sistem, ki ima po življenjski organski skali manj kot tri, je oslabel, ali pa je eden izmed njegovih organov že bolan. Vse sisteme, kateri so brez energije, ozdravimo.

12.1. Pregled funkcionalnih sistemov

Vzamemo za primer prebavni sistem. Ugotovimo, da je njegova življenjska energija po organski skali samo ena. S Prvim pravilom dvignemo energijo celotnemu prebavnemu sistemu in nanovo merimo energijo. Če meritev ne pokaže najmanj tri, je nek organ v prebavnem sistemu brez energije ali je že bolan. Da bi ga določili, merimo posamezne organe prebavnega sistema drugega za drugim: požiralnik, želodec, dvanajsternik, tanko črevo, debelo črevo in anus. V večini primerov ugotovimo, oziroma z merjenjem dobimo rezultat, da so vsi organi dosegli več kot tri, razen enega, kateri ima še vedno energijo ena. Lahko se zgodi, da pri več organih namerimo slabo energijo: to nam da informacijo, da je bolezen močno napredovala in da pušča svoje posledice v širšem okolju obolelega mesta.

Za organ, kateri ni imel dovolj življenjske energije, na primer želodec, poiščemo vzrok zakaj je bolan. Ko najdemo ta vzrok, moramo ta vzrok na tem nivoju ozdraviti z namenom, da želodec ne bo odvisen od vzroka. Potem preidemo na želodec in napravimo tretma, da želodec dobi življenjsko energijo več kot tri.

Od tu naprej s pacientom delamo tako, da vzdržujemo življenjsko energijo na bolnem želodcu toliko časa, da organizem sprejeme zdravo stanje in ozdravi želodec.

V številnih primerih je postopek iskanja vzroka in zdravljenja dolg in zamuden; to je narekovalo izdelavo posebnega pravila za zdravljenje fizičnih organov. Tako imamo še eno pravilo, ki nam omogoča zdravljenje brez iskanja vzrokov za bolezen.

To je v resnici PRVO PRAVILO, le da smo ga nekoliko priredili potrebam zdravljenja organov v sistemu telesa.

ČETRTO PRAVILO

ZDRAVLJENJE ORGANOV TELESA

a) DAMO ŽIVLJENJSKO ENERGIJO ORGANU TELESA

Vzamem YEHI OR in ga dam

v PROGRAM (DNK) SKLOPA VZROKOV,

da želodec nima življenjske energije

plus komplementarno energijo tega

- za pacienta in njegovo komplementarno energijo
- za vsa telesa v njegovi zgodovini in njihove komplementarne energije
- za vsa telesa v kritičnem trenutku dogodka in v kritičnem trenutku rojstva

dam v merkavo neskončne svetlobe

- svetlobnim zdravnikom da dajo življenjsko energijo želodcu
- združeno v ljubezni, veselju in radosti

OR AIN SOF.

Lahko bi rekli, da z uporabo četrtega pravila vzrokov za bolezen ne iščemo natančno od kod bolezen izvira in ne zdravimo posamezno vsako stopnjo ali postopek, ker pravilo samo opravi vse, univerzalno za vsak primer.

12.2. Sistem ne funkcionira

Ne zgodi se pogosto v praksi, da nam celotni sistem ne funkcionira kakor je treba. Vendar pa se v takem primeru najpogosteje izkaže, da več organov v sistemu ne deluje. Posamezno iskanje vzrokov za bolezen in njihovo zdravljenje spet pripelje do večje porabe časa. Karakteristično za take primere je, da moramo uporabiti vsa sredstva, da ozdravimo take primere.

Pri tem pravilu ne gre za osnovno pravilo, prej bi rekel, da je to terapevtski prijem, ki omogoča direktno zdravljenje organov ali sistemov telesa brez iskanja vzrokov za bolezen. Začnemo uporabljati tudi druge prijeme za obračun s slabim stanjem v organizmu, ali bolje rečeno: pravilo nam omogoča kompleten in sistematski prijem pri zdravljenju.

PETO PRAVILO

ZDRAVLJENJE ORGANA ALI SISTEMA TELESA

SISTEMSKI PRISTOP

- 1. Obarvamo organ ali sistem v telesu v modro barvo**
- 2. Uporabimo ČETRTO PRAVILO za dvig življenjske energije**
- 3. Odpremo točke odpiranja s PRVIM PRAVILOM**
- 4. Napravimo modro merkavo za organ ali sistem.**

Preoblikovali smo ČETRTO PRAVILO, ki je dopolnjeno PRVO PRAVILO tako, da smo ga spremenili v terapevtski tretma, katerega lahko uporabimo povsod na fizičnem telesu. Pri tem ČETRTO PRAVILO še vedno ostane ČETRTO PRAVILO, kot je pri izdelavi četrtega pravila PRVO PRAVILO ostalo PRVO PRAVILO. S PETIM PRAVILOM dobimo dobre rezultate povsod, zato je to pravilo postalo zelo popularno med mojimi učenci in terapevti.

12.3. Telo je bolno

Stanje, ko je telo na splošno bolno, je trenutek, ko bolezen pušča posledice povsod po telesu. Začetnika terapevta v takih primerih začne begati skrb, kaj storiti in kako pristopiti k reševanju problema. Zaradi tega začetniku sodelovanje z medicino ne bo škodovalo. Pacientu pomaga s sistematskim pristopom, da mu nudi terapijo energetskega telesa in terapijo fizičnega telesa.

Življenjsko-kozmična energija skozi terapije usposobi organizem, da začne premagovati bolezen. Pomoč drugih tehnik, ki dajo dobre rezultate, ne moti poteka dela z življenjsko-kozmično energijo. Napake nastanejo, če se pacientu nudijo nekatere radikalne tehnike, ki njegov obrambni sistem oslabijo, kot so to post, stresni tretmaji, tabletomanija, bioenergetski nekontrolirani vplivi, neprimeren pristop zdravilskih tehnik in podobno.

Pacientu je dovoljeno uporabiti vsa sredstva in vse metode zdravljenja, ki obstajajo na svetu z enim samim ciljem: da okreva in da postane zdrav. Nihče mu to ne more in ne sme prepovedati. Ravno tako mora vsak zdravilec čutiti odgovornost za svoje delo, se zavedati vseh posledic tehnik, katere uporablja, in dojeti, da bo za svoje početje prej ali slej odgovarjal.
